

சட்ட மாணவர் இந்து மகா சபை ஆண்டு மலர் 1995

நக்கிரம்

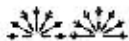
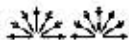
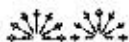
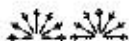
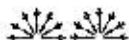
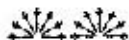
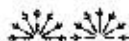

இந்து சட்டம்

உலகின் தொன்மையான சட்டவியல்களுள்
ஒன்றான இந்து சட்டம் எனும் மகத்தான
பாரம்பரியம் குறித்து இளைய தலைமுறைக்கு
ஓர் அறிமுகம்

30.6
டட
டட | PR

With the best compliments from

**ASIA
CAPITAL
LIMITED**

**Sri Lanka's integrated
Investment Bank**

- * *Corporate Finance*
- * *Asset Management*
- * *Direct Investment*
- * *Stock Broking*

**5TH FLOOR, PROPERTEX COURT
108, W.A.D. RAMANAYAKE MAWATHA
COLOMBO - 2.
TELEPHONE: 423903-8 FAX: 331756**

திருச்சிற்றம்பலம்

விநாயகர் வணக்கம்

இன்றெடுத்த இப்பணியும் இனித்தொடரும் எப்பணியும்
நன்மணியே சண்முகனார் தன்னுடனே நீ எழுந்து
என்பணியை உன்பணியாய் எடுத்தாண்டு எமைகாக்க
பொன் வயிற்றுக் கணபதியே போற்றியெனப் போற்றுகின்றேன்.

தேவாரம்

நாமார்க்குங் குடியல்லோ நமனை யஞ்சோ
நரகத்தி லிடர்ப்படோ நடலை யில்லோம்
ஏமாப்போம் பிணியறியோம் பணிலோ மல்லோ
இப்பமே எந்நானுந் துன்பமில்லை
சாமார்க்குங் குடியல்லாத் தன்மையான
சங்கரனற் சங்கவென் குழைவோர் காதிற்
கோமாற்கே நாமென்று மீளா வாளாய்க்
கொய்ம் மலர்ச்சே வடியினையே குறுகி னோமே.

திருப்புகழ்

பத்தியால் யானுனைப் பலகாலும்
பற்றியே மாதிருப் புகழ்பாடி
முத்தனாய் மாறனைப் பெருவாழ்வின்
முத்தியே சேர்வதற்கு அருள்வாயே
உத்தமா தானசற்குண நேயா
ஒப்பிலா மாமணிக் கிரிவாசா
வித்தகா ஞானசத்திநி பாதா
வெற்றி வேலாயுதப் பெருமானே.

திருச்சிற்றம்பலம்

“மேன்மைகொள் ளரவந்தி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

ந க் கீ ர ம்

இதழாசிரியர்

பாலச்சந்திரன் கௌதமன்

கணை : 1 ★ கட்ட மாணவர் இந்து மகா சபை ★ ஆண்டு மலர் 1995

39839

இலங்கை சட்ட அக்கல்வாரி,
244, ஹல்த்ஸ்டோர்ப் வீதி,
கொழும்பு-12

SRI LANKA LAW COLLEGE,
244, HULFTSDORP STREET,
COLOMBO-12.

பொருளடக்கம் Contents

1.	ஆசிரியர் தலையங்கம்	03
2.	EDITORIAL	04
3.	ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கராச்சாரிய ஸ்வாமிகளின் ஆசிச்செய்தி	05
4.	சுவாமி ஆத்மகணானந்தா ஜி அவர்களின் ஆசிச்செய்தி	07
5.	Message From The Chief Justice	09
6.	Message From The Actg. Mayor of Colombo	11
7.	Message From The Former Principal	13
8.	Message From The Principal	15
9.	தலைவரின் உளத்திருந்து.....	17
10.	மலர்பெயர் விளக்கமும், 'நக்கீரர்' வாழ்க்கை வரலாற்று சுருக்கமும்	21
11.	முகப்பின் முகவரி	22

COVER STORY

12.	A Guide To The Cover Story Editor (Balachandiran Gowthaman)	23
13.	Ancient Hindu Law K. Kanag Iswaran PC. LLB (Lond)	25
14.	An Introduction To Modern Hindu Law Hon. C. V. Wigneswaran B. A. (Lon). LLB (Cey.) High Court Judge	33
15.	Hindu Jurisprudence And Society Dr. Naresha Duraiswamy	39
16.	Hindu Society And Law In Shri Lanka Justice. K. Palakitnar Retd. President of the Court of Appeal	45
17.	Laws Relating To Hindu Temple And Their Management Kandiah Neelakandan, Attorney - at - Law	47
18.	Hindu Law And The Customary Laws of The Tamils of Sri Lanka Deshamanya Dr. H. W. Tambiah BSc. LLB (Lon) Phd (Lon), LLD. (Lon) Rt. Judge Supreme Court.	55
19.	Law Religion And Society Justice S. Anandacoomaraswamy. Court of Appeal Judge Hon C. V. Wigneswaran BA (Lon), LLB (Cey) High Court Judge	61

20.	<i>Hinduism And The Question of Caste</i> Dr. Naresha Duraiswamy	67
21.	தெய்வீக விலங்கே மனிதன் திரு. G. M. சிவபாதம் சட்ட விரிவுரையாளர், கொம்பு பல்கலைக்கழகம்	69
22.	<i>Customary Law Of The Tamils of Trincomalee</i> Prof. S. Pathmanathan BA. Phd. (Lond) Professor of History University of Peradeniya.	73
23.	இந்து சமயம் என்றால் என்ன? த. செபநாயகம்	101
24.	இந்து மதமும் அதன் அடிப்படை கொள்கைகளும் அவை புகட்டும் உண்மைகளும் மா. கணேசுராஜா	103
25.	சனாதன தர்மம் ஓர் ஆய்வு செல்வி சு. சோமசுந்தரம்	105
26.	இந்து மதத்தின் பரந்த நோக்கு செல்வி சி. மணிமேகலை	107
27.	மனித வாழ்வில் சமயமும் சட்டமும் செல்வி பூ. சோமசேகரம்	109
28.	பிரார்த்தனை நரேன்சிங்கம்	111
29.	இந்து தர்மத்தில் நீதி இரா. மணிவண்ணன்	113
30.	தற்கால வாழ்வும் இந்து சமயமும் ஒரு நோக்கு செல்வி உ. சுதிர்காமத்தம்பி	115
31.	<i>Basic Concepts Of Buddhism & its Origins - An Overview</i> S. S. Jeyaram	119
32.	<i>Spiritual Significance of Gayathri</i> Miss. I. Rajagopalan	121
33.	அறத்துக்கு ஒரு அள்வமேதம் செல்வி யோ. இராமையா	125
34.	எங்கே போகிறது எமது மதம் செ. பிருந்தாபன்	127
35.	சமயம் வாழ்வின் பிற்பகுதிக்கு அவசியம் இரா. செந்திற்குமரன்	129
36.	சட்ட மாணவர் இந்து மகா சபையை வழிநடத்தியவர்கள்	141
37.	சட்ட மாணவர் இந்து மகா சபை மன்ற உறுப்பினர்கள் 1995	142
38.	சட்ட மாணவர் இந்து மகா சபை செயற்குழு 1995	143
39.	இதழ் படைத்த இதழாசிரியர்கள்	145
40.	சபை போட்டி முடிவுகள்	147
41.	சபை செயலாளர் அறிக்கை	149
42.	நன்றி நவிலல்	

நக்கீரம்

ஆண்டு மலர்

கணை : 1

சட்ட மாணவர் இந்து மகாசபை - இலங்கை சட்டக்கல்லூரி.

1995

கடமைக்குத் தோள் கொடுப்போம்!

பிறப்புரிமை சிறப்புரிமை என உரக்கக் குரல் கொடுக்கும் நாம் அவற்றிற்கு அடிப்படையான கடமைகளை மறந்ததேன்? எம் உரிமைக்கு ஊறுவிளையின் ஆவேசமாகப் பொங்கியெழும் நாம் இச் சமன்பாட்டின் மறுபக்கமான கடமைகளை கைகழுவி விட்டதேன்?

தனி மனிதனுக்கும் அவனது உரிமைகளுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்துப் பின்னப்பட்ட பல மேற்கத்திய கலாச்சாரங்களுக்கு மத்தியில் வித்தியாசமாக, ஒருவனது கடமைகளை உணர்த்தி வலியுறுத்தும் இந்துக் கலாச்சாரத்திற்கு பாத்தியதாரர்கள் நாங்கள்.

இலங்கையின் பிரஜைகளாக, தமிழின் மைந்தர்களாக, சமூகத்தின் அங்கத்தினர்களாக எமக்கென்றிருக்கும் கடமைகள் பலப்பல, நாளைய தலைவர்களாகும் இன்றைய இளைஞர்களாகிய நமக்கிருக்கும் பொறுப்புக்கள் எண்ணற்றவை. இவற்றிற்கென,

“வல்லமை தாராயோ, — இந்த
மாநிலம் பயனுற வாழ்வதற்கே?
சொல்லடி சிவசக்தி! நிலச்
சுமையென வாழ்ந்திடப் புரிசுவையோ?

என்று ஆதங்கப்படுவதை விட்டுவிட்டு வீண் கேளிக்கைகளுக்கும் பதவி மோகத்திற்கும் நாம் பலியாகியுள்ளோம். இளைஞர்களே! சகாராவையே சமுத்திரமாக்கக் கூடிய எம் அளப்பரிய சக்தியையும் காலத்தையும் இவ் விழல்களுக்கு விரயமாக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். வேதனைக்குரிய இத்தவறை எப்பொழுது உணர்வோம்?

“உலகிற்கு நன்மை செய்வதே நமது நோக்கம், நமது பெயர்களை பறைசாற்று வதல்ல. பெயருக்காகவோ, புகழுக்காகவோ, அவை போன்ற பொருளற்ற வேறு எந்த அற்ப விஷயத்திற்காகவோ திரும்பிப்பார்க்க நிலலாதீர்கள்! மரணம் நேரினும் சுயநலம் கருத வேண்டாம் அதனை அறவே தூர எறிந்து விட்டு வேலை செய்யுங்கள்” என்ற நரேந்திரன் வாக்கை கேளோமா?

நண்பர்களே, “அறிவாற்றல் பொருந்திய தூய்மைமிக்க ஒரு நூறு இளைஞர்கள் முன்வாருங்கள் இந்த உலகையே புரட்சிகரமாக மாற்றி அமைக்கலாம்” என விவேகானந்தர் அறைகூவினார் நாம் தயாரா?

வீரர்களே! கடமையை செய்வீர் பலனை எதிர்பாராது
எம்கடன் பணி செய்து கிடப்பதே

என்பவற்றைத் தாரக மந்திரங்களாகக் கொண்டு முன்செல்வோம். ஏனெனில் பிறருடைய பாராட்டுக்கும் பழிக்கும் செவிசாய்த்தால் மகத்தான காரியம் எதையும் சாதிக்க முடியாது. பூமிக்குப் பாரமாகவின்றி நாம் வாழ்ந்து மறைந்ததற்கு எம் பின்னால் ஓர் அழியா அறிகுறி எதையாவது விட்டுச்செல்வோம்.

சக்திப்பெட்டகங்களே! உன்னதமான இலட்சியங்களை உடையவர்களாவோம். மகத்தான காரியங்களை சாதிக்கப் பிறந்தவர்கள் நாம் என நம்புவோம். அவற்றை அடைய முடியும் என நிச்சயமாக எண்ணுவோம் ஏனெனில் எம் எண்ணங்களே நாமா கின்றோம்.

பிறர்க்கும் வழங்கக்கூடிய அளவிற்கு தன்னம்பிக்கையை வளர்த்துக்கொள்வோம். இனியவர்களே வாருங்கள் கடமைக்குத் தோள் கொடுப்போம்!

— இதழாசிரியர்

NAKKEERAM

ANNUAL MAGAZINE

Issue : 1 | Law Students Hindu Maha Sabha - Sri Lanka Law College | 1995

Let us stand up for our duties !

While we shout our throats dry for our birth rights, special rights and the like, why have we forgotten our duties which form the basis for those rights. Why have we absolved ourselves of our responsibilities but take the first opportunity to strike at the slightest infringement of our rights.

We should feel proud to have inherited the Hindu Culture, a culture which stresses lucidly, the individuals duties and the benefits attainable if they are performed, when a host of other cultures (western especially) emphasize the rights of a man.

As citizens of Sri Lanka, sons of Tamil race and a vital component of the society the duties cast upon us, as youths are numerous. The responsibilities of the youths of today, who will be leaders of tomorrow are many fold.

But, Alas! Instead of living up to these duties and responsibilities the youths of today are preoccupied with false expectations and petty squabbles. It is really pathetic that our immense potential is getting wasted in the said manner. When shall we realise this sorry state of affairs? Won't we listen to young Narendran who thundered "Do not turn for name, fame or any other meaningless, silly things! Cast selfishness right out of you and strive for common cause "

"Come forward ye intelligent and pure youngsters, with one hundred of you I shall rebelliously change the world" was Swami Vivekananda's clarion call. Are we ready for that?

Gallant friends,

"Let us do our duty without expecting anything in return"

"Our motto is to do our duty"

Let the above aphorisms guide us in our activities. For, if we stand to give ear to praises and criticisms great things cannot be accomplished. Without merely burdening the soil, let us leave an undeliable] mark in this world before departing.

Ye power houses, be idealistic. Let us believe sincerely that we were born to accomplish great tasks. Let us steadfastly think that we shall achieve our ideals, for we are what our thoughts make us..

Let us cultivate immense self-confidence which we could then impart to others.

Friends..... Let us stand up to our duties !

உ.

ஸ்ரீ சந்திரமௌளிச்வராய நம :
ஸ்ரீ சங்கர பகவத் பாதாசார்ய பரம்பராகத

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி ஐகத்குரு
ஸ்ரீ சங்கராச்சாரிய ஸ்வாமிகள் அவர்கள்
ஸ்ரீமடம் ஸம்ஸ்தானம்

நெ. 1, சாலை தெரு, காஞ்சிபுரம். - 631502.

முகாம் :

தேதி : 02 - 07 - 95

மனித வாழ்வு இரு கூறுடையது. இம்மை - மறுமை எனப் படுவன அவை. இவைகளுள் ஆன்மலாபப் பெரும்பேறுடைய மறுமைக்கு இம்மையே ஆதாரமாக அமைகின்றது - ஆன்மாவினை பிறவிப் பெரும் சூழலிலிருந்து கைகொடுத்துக் காப்பதற்கான நல்வன செய்வதற்குப் பயன்படுவதால் - இது நமது மூதாதையர்தம் காலங்கடந்த அநுபவமாகும். ஸ்ரீ ஆதிசங்கரர் அருளிச்செய்த ஷண்மதங்களுள் நான்காவது கௌமாரம். இது குமரனது முழு முதலியல்பைக் கொண்டு பொலிவுறுகிறது. இச்செய்தியை விளக்கும் அருமையான தமிழ் நூல் "திருமுருகாற்றுப்படை" என்பதாகும். இது முருகனது அறுபடைவீடுகளின் பெருமையைச் சொல்லோவிய மாக்கிக் காட்டுவது; பாராயணம் செய்வோரது அபிலாஷைகளைப் பூர்த்தி செய்து வைப்பது. இதனை அருளிய சங்ககாலச் சான்றோராவார் "நக்கிரர்".

"நெற்றிக்கண்ணைக் காட்டினும் குற்றம் குற்றமே" என்ற தொடர் இவரைப்பற்றியெழுந்ததாகும் என்பது செவிவழிமரபுச் செய்தி. இப்பெயராம் "நக்கிரம்" என்பதனைத்தாங்கி கொழும்பு சட்டக்கல்லூரி சட்ட மாணவர் இந்துமகா சபையினரால் இவ்வாண்டு வருடாந்த சஞ்சிகையொன்று வெளியிடப்படுகிறது என்ற செய்தி அறிந்து மகிழ்கிறோம்.

எல்லாம்வல்ல இறைவனது அருளால் சஞ்சிகை "நக்கிரம்" வாழும் வழி தவறித் தத்தளிக்கும் மனித குலத்துக்கே நல்வழி காட்டுவதாக நன்னெறியுட்ப்பதாக விளங்க ஆசீர்வதிக்கிறோம்.

நாராயணஸ்மருதி

சிந்தனையைத் தூண்டும் “நக்கீரம்”
மேலும் பொலிவுற்று பல இதழ்கள் காண
எமது உளமார்ந்த வாழ்த்துக்கள்!

அலைகின்ற இந்திரியங்களுக்கு அனுகூலமாய் எந்த
மனம் பின்பெல்கிறதோ அது அவனுடைய விவேகத்தைக்
காற்றாது நீரின் மேல் படகைப்போல் கவர்ந்து செல்கிறது.

கதை : சாங்கியயோகம் - 67ம் ஸ்லோகம்

GEMINI PAWN CENTRE

13, NORTH LANE,

BADULLA.

Message from Swami Athmaghanananda

RAMAKRISHNA MISSION
(Ceylon Branch)
40, RAMAKRISHNA ROAD
COLOMBO-6.
Phone: 588253

9th May, 95

M E S S A G E

It is a matter of great appreciation and progressive outlook that the Law Students' Hindu Mahasabha of the Sri Lanka Law College, Colombo, has planned to launch an annual magazine called "Nakkeeram". Today when our society is so much divided on issues of various types, due to lack of proper knowledge of social laws, duties of man at different stages of life, human values of life, social justice etc., a magazine of this type can contribute a lot to educate people on these issues.

We hope "Nakkeeram" would carry valuable articles from scholars from Sri Lanka and other countries. Of course, it goes without saying that the students also would have their share to contribute to enrich the magazine.

May I take this opportunity to congratulate the Law Students' Hindu Mahasabha, the young architects of the future world, and wish them all success in their worthwhile task! May the Almighty Lord bless them all!

Swami Athmaghanananda
Swami-in-charge

**நக்கீரம் நனிசிறக்க எம் இனிய
நல்வாழ்த்துக்கள் !**

எவன் கர்மேந்திரியங்களை மட்டும் அடக்கிவிட்டு புலன்கள்
நாடும் பொருட்களை மனதால் நினைத்துக்கொண்டு இருக்
கிறானோ அந்த பெரும் மூடன் பெய்யொழுக்கம் உடையவன்
என்று சொல்லப்படுவான்.

-- கதை : கர்மயோகம் - 6ம் ஸ்லோகம்

ஜெனரல் ஹார்ட்வெயார் ஸ்டோர்ஸ்

37, பசார் வீதி,

பதுளை.

தொ. பே. 055 . 2375

Message from the Chief Justice

CHIEF JUSTICE CHAMBERS
SUPREME COURT
COLOMBO 12.

May 16, 1995.

MESSAGE

I understand that the Law Students' Hindu Mahasabah intends publishing a magazine entitled "Nakkeeram" which will consist largely of articles of relevance to Hinduism. This is an excellent idea. The President and the other office bearers of the Society deserve to be warmly and unreservedly commended for their efforts.

G. P. S. DE SILVA
Chief Justice

சட்ட மாணவர் இந்து மகாசபையின்
இச்சீரிய முயற்சிக்கு
எமது வாழ்த்துக்கள்!

பெரியோன் எதை எதை அனுஷ்டிக்கிறானோ அதனை
ஏனைய ஜனங்களும் பின்பற்றுகின்றனர். அவன் எதை மதிப்
புள்ளதாய் செய்கிறானோ அதனை உலகம் பின்பற்றுகிறது.

கதை : கர்மயோகம் 21ம் ஸ்லோகம்

J. S. Nadarajah & Co.

DEALERS IN:

HARDWARES, ELECTRICALS & FURNITURE FITTINGS

**193, LOWER STREET,
BADULLA.**

Phone : 055-2397

"No Branches"

Message from the Actg. Mayor of Colombo

கே. கணேசலிங்கம் ச. பி., தி. உ.

கொழும்பு பதிவுகாண்கை அலுவலகம்

கே. கணேசலிங்கம்

ஜே. பி. யூ. எம்.

கொழும்பு பதிவுகாண்கை அலுவலர்

K. GANESHALINGAM J. P., U. M.

ACTING MAYOR OF COLOMBO

நகர அலுவலகம், கொழும்பு 7.

நகர மண்டபம்

கொழும்பு-7.

TOWN HALL, COLOMBO 7.

MESSAGE

The Law Students' Hindu Mahasabha has proved their commitment and dedication to the cause of promotion of Hinduism and the teaching of Hindu Law by their correct and far-sighted decision to give a new life to their Annual Publication "NAKKEERAM", after a lapse of nearly One and a Half Decade. The Main objective of this Magazine is to create an awareness, among its members, on Hinduism and Hindu Law. Articles published in this Magazine are generally of a very high standard written mostly by the Hindu Intellectuals. The Members of the Law Students' Hindu Mahasabha are also afforded opportunity of getting their articles published in this esteemed journal.

We all should be thankful to the current President and the Members of the Executive Committee of the Law Students' Hindu Mahasabha 1995 for their painstaking efforts to bring this valuable Magazine back to life.

I send my greetings and best wishes to "NAKKEERAM" and wish the Magazine long life. Also, I wish to assure the Law Students' Hindu Mahasabha my fullest co-operation and assistance to the Law Students' Hindu Maha Sabha in all their future endeavours.

K. Ganeshalingam

ACTG. MAYOR OF COLOMBO

With the Best Compliments
from

ஒவ்வொரு புலன்களுடைய விஷயத்திலும் விருப்பு
வெறுப்பு உட்புகுந்து நிற்கின்றன. அவற்றின் வசமாய் செல்
லுதல் கூடாது. அவை நிச்சயமாய் இவனுக்கு நேர்
விரோதிகள்.

கதை : கர்மயோகம் 34ம் ஸ்லோகம்

Shanthi Gold House

Gold & Diamond Merchant

FOR TRUST & SERVICE

SILVER JUBILEE YEAR

1970 - 1995

**177, LOWER STREET,
BADULLA.**

Phone : 055-2191

Message from the Former Principal

It gives me great pleasure to send my message to the magazine titled "Nakkeeram" published by the law students Hindu Maha Sabha.

I note with regret that I observed that this magazine has not been published for some years. Therefore, I am particularly glad that the Hindu Maha Sabha has now taken steps to recommence this publication.

This magazine serves as a forum for the law students and others to express their views on Hinduism and allied subjects and enlightens the law students on various matters connected with Hindu Law.

I do hope the magazine will continue to be published uninterruptedly and be of benefit to all those interested in Hindu Law and particularly the law students of today and the future.

WALTER LADUWAHETTY

Best Compliments from

வெளிப்பொருட்களின் உணர்ச்சியில் பற்றில்லாத அந்தக்
கரணமுடையவன் ஆத்மாவிடத்தில் எந்த கசுமுண்டோ அதை
அடைகிறான். பிரம்மத்தினிடத்தில் கூடிநிற்கும் அந்தக்கரண
முடைய அவன் அழிவில்லாத கசுத்தை அனுபவிக்கிறான்.

கதை : சந்நியாச யோகம், 21ம் ஸ்லோகம்

JOTHI JEWELLERS

MANUFACTURERS IN JEWELLERY, MACHINE CUTTING & GEMS

ஜோதி ஜுவல்லர்ஸ்

ජොති ජුවෙල්ලර්ස්

149, LOWER STREET,
BADULLA,
SRI LANKA.

Phone : 055-2340

Message from the Principal

I am pleased to send my sincere greetings to the "NAKKEERAM" magazine published by the Law Students Hindu Maha Sabha.

I understand that this Magazine is brought out after a lapse of more than two decades and the members of the Sabha deserve credit and commendation for this excellent publication. The current magazine covers a wide and varied range of subjects and form a forum to discuss inter alia, topics pertaining to Hindu law & jurisprudence.

I wish them success and hope the future members too would endeavour to publish this uniterruptedly.

H. J. F. SILVA
Principal
Sci Lanka Law College

With the Best Compliments

from

எப்போது இந்த யோகி, ஆமையானது தன் அங்கங்களை செய்வது போல புலன்களை விஷயங்களினின்று எல்லா வகையிலும் உள்ளே இழுத்துக்கொள்கிறானோ அவனுடைய ஞானம் உறுதியாய் நிலை பெற்றதாகும்.

நீதை: சாங்கிய யோகம், 59ம் ஸ்லோகம்

ARTHIE ENTERPRISES

Jewellers and Pawn Brokers

111/A, UTHAYARAJA MAWATHA,
BADULLA.

A centrally located organization for an efficient and reliable Pawning Service. Our dealings have always satisfied our customers.

Prop : V. Sivaloganadan
BADULLA.

தலைவரின் உளத்திருந்து.....

“ஆசை படப்பட ஆய்வரும் துன்பம்
ஆசை விட விட ஆனந்தமாமே” என்பது திருமூலர்
திருமந்திரம்.

ஆசையால் அதர்மம் பெருகும் தர்மம் அருகும்.

அந்தியும் அதர்மமும் இன்று அகிலத்தை
ஆட் கொண்டிருக்கிறது.

“தர்மத்தின் வாழ்வை சூது கவ்வும் தர்மம் மறுபடியும்
வெல்லும்” என்ற இயற்கை மர்மம் இந்து தர்மத்தின்
உச்சக் கோட்பாடு.

குற்றம் எங்கிருப்பினும் கடியப்பட வேண்டிய ஒன்று.

சுற்றம்-கொற்றம் எவராயிருப்பினும் குற்றம் குற்றமே
என்பது நக்கீர மரபு.

அதர்மம் கலைந்து தர்மம் தழைய வைக்க அஞ்சா
நெஞ்சுடன் குற்றம் கடியும் திறன் குவலயத்தார்
பெற்றிட நக்கீர மனம் வேண்டும்.

அத்தகு விழுமிய நிலை பெற்றிட நமது இந்து மகா சபை
“நக்கீரம்” மொட்டு முகை அவிழ்க்கிறது.

அது சொட்டும் இந்து தர்மத் தேனை யாவரும்
சுவைப்பீர் என நம்புகிறேன்.

இன்னல்கள் இடைஞ்சல்கள் எது வந்த போதும்
துச்சமே அச்சமென எமது சபைப் பணிக்கு
வெற்றித் தோள் கொடுத்த அனைவருக்கும்
நன்றியறிதலைத் தெரிவிக்கிறேன்

வாழ்க நக்கீரம்! வளர்க இந்து தர்மம்!

— செல்வி சுலோசனா துரைராசா
தலைவர்

With the Best Compliments

from

துன்பத்தில் துடியாத மனத்தினனாய், இன்பத்தில் ஆசை
எழாதவனாய், விருப்பம் - பயம் - கோபம் இல்லாதவனாய்
இருப்பவனே ஞானம் நிலை பெற்ற முனிவன் என கொல்
லப்படுகிறான்.

— கதை : சாங்கிய யோகம் - 56ம் ஸ்லோகம்

VICTORIA AGENCIES

36, LOWER STREET,

BADULLA.

தலைப்பு விளக்கம்

தருமி கவிதை; குழலின் வாசம்
வந்தது வாதம்; ஈசன் வந்தான்
பேசும் என்றான்
நக்கீரன் - நாமறிந்த பெரும் புலவன்
முக்கண்ணன் முகம் பார்த்து
எக்கண் காட்டினும் குற்றமே என்றான்
நெற்றி விழியில் நெருப்பு வழிந்தது
பற்றி எரியினும் குற்றமே என்றான்
தக்கான் அவன் பான்மை 'நக்கீரம்' ஆனது
கீரன் - வீரன் ஆனான்
நக்கீரம்
நானிலம் பெற்றது.

— திருமதி சுசந்தி இராஜகுலேந்திரா

நக்கீரர் வரலாற்றுச் சுருக்கம்

பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்களுள் தலைசிறந்து விளங்கும் பத்துப் பாட்டினுள் முன்னிற்கும் சிறப்புடைய திருமுருகாற்றுப்படை நூலை இயற்றியவர் நக்கீரர் என்னும் நல்லிசைப் புலவராவார்.

கீரர் என்பது இவரது இயற்பெயர். 'ந' என்பது சிறப்பினைக் குறிப்பதோர் இடைச்சொல்; அதனைச் சேர்த்து இவர் நக்கீரர் எனப் பெயர் வழங்கப்பெற்றார்.

பத்துப்பாட்டினுள்ள 'நெடுநல்வாடைப்' பாடலும் இவரால் பாடப்பட்டதே; நற்றிணையில் ஏழு செய்யுட்களும், குறுந்தொகையில் எட்டுச் செய்யுட்களும், அகநானூற்றில் பதினேழு செய்யுட்களும் இவரால் பாடப்பட்டவை.

இறையனார் அகப்பொருளுக்கு உரை கண்டவர் நக்கீரர் என்பவர்.

மதுரையில் வாழ்ந்த குயக்கொண்டான் என்பவன் மதுரைப் பட்டினமன்றம் ஏறித் தமிழ்மொழியைக் காட்டிலும் வடமொழியே சிறந்தது என்று வாதிட்டான். அது கேட்டுச் சினந்த நக்கீரனார் அவன் மாள அறம் பாடினார். உடனே அவன் இறந்தான். அதனைக் கண்ட புலவர் சிலர் அவன் மீது திருவருள் கொண்டு உயிர்த்தெழச் செய்ய வேண்டினர். நக்கீரனார் சினந்துறந்து அவன் உயிர் பெற்று எழுமாறு பாடினார்.

குறுந்தொகையில் உள்ள "கொங்குதேர் வாழ்க்கைப்" பாடலால் இவருக்கும் இறைவனுக்கும் சொற்போர் நிகழ். இறைவன் நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டினார். நக்கீரர் "நெற்றிக்கண்ணைக் காட்டினும் குற்றம் குற்றமே" என்று கூறியதைத் திருவிளையாடல் புராணம் கூறும்.

பத்துப் பாட்டுக்குக் காப்பாகத் திகழ்வது திருமுருகாற்றுப்படை: இவரைச் சைவர்கள் நக்கீர தேவ நாயனார் என்றழைப்பர். மதுரை, திருப்பரங்குன்றம், திருசங்கோய்மலை, திருக்காளத்தி ஆகிய கோவில்களில் எழுந்தருளி அடியார்களுக்கு அருள் பாலிக்கின்றார்.

எம்மில் பலரும் அறியாமல் இருக்கும் இந்துச் சட்டத்தை
அறிமுகம் செய்து வைக்க விழைகின்றோம்.
எம் சிறு முயற்சியாம் இம்மலரின்

முகப்பின் முகவரி

தொன்மையிலும் தொன்மையான தொல்லுலக நீதி
பன்மக்கள் பல்விடர்க்கு பொழிந்தது சோதி
மண்ணுலக மனுவும் யாக்குவல்கியும் மொழிந்தது மீதி
இந்நர இவ்வுலகு ஏன் மறந்தது இந்துச் சட்ட சேதி

விலங்காய் இருந்தவன் விளக்காய் ஆணான்
கலங்கல் இதயம் துலங்கல் பெற்றது
மலங்கள் அறுத்து மருள் இருள் போக்கி
விளக்கும் கோபுரம் வணங்கிட வாரீர்

ஒளி ஊட்டுவோம் வழி காட்டுவோம்
பழி போக்குவோம் பாதை ஆக்குவோம்
“நக்ரேம்”

நாகரிகப் புயலில் திசை மாறிய
இந்துச் சட்ட நாவாய்க்கு
தீபத் தம்பம் ஆகட்டும்

எக்காலும் இவ்வுலகில் இந்துச்சட்டம் வாழ
எம்மவரின் சிறு முயற்சி இது
“நக்ரேம்” வாழட்டும்
நன்றே வளரட்டும்.

கவி ஆக்கம் : திருமதி. சுகந்தி இராஜகுலேந்திரா

கருத்தாக்கம் : இதழாசிரியர்

பாலச்சந்திரன் கௌதமன்

An introduction to the COVER STORY

The Hindu system of law provides the largest compendium of law in Asia. Its claim to have the most ancient pedigree of known system of jurisprudence cannot be denied. It is really pathetic that many among us are unaware or have only a superficial knowledge of this magnificent system

Having realised the twin responsibility of being a Hindu and a law student we have endeavoured in our small way to introduce this rich heritage to those who are ignorant of it. A magazine of this nature serves many purposes. One of it is to act as a compilation of views of an array of intellectuals of its time on specified matters. And it is this primary purpose which we wish to serve.

It is with immense gratitude and pride we present here articles contributed by eminent scholars. The first one by K. Kanag-Iswaran PC deals extensively on Ancient Hindu Law, tracing its divine origin and its gradual build up to the commentaries' stage. Introduction to Modern Hindu Law, the next article by C. V. Wigneswaran takes up from this point. After initially dwelling on the commentaries' stage it develops elaborating two main schools, Gaurya and Mitakshara and their differences.

He also explains the growth process underwent by the Hindu Law with the advent of the British.

The next article by Dr. N. Duraisamy which forms the fabric of the entire coverstory deals with Hindu Jurisprudence. The author also points out what in his view are the short-comings of the Hindu Jurisprudential thought and concludes affirming its eminence and relevance.

The following two articles one by Justice K. Palakidnar and the other by K. Neelakandan deals with more contemporary matters relating to Hindu temporalities. While the former gives a brief introduction the latter dwells extensively on the subject amply illustrated with case laws.

The next one in the series of cover story articles is by Dr. H. W. Tambiah who explains, the influence of Hindu Law on the laws of the Tamils of Sri Lanka. He draws from his astonishingly extensive knowledge various matters which makes the article an interesting reading.

The final article, a joint contribution by Justice S. Ananda Coomarasamy and Judge C. V. Wigneswaran explains how a fundamental divergence in the view of life has influenced the eastern and western thoughts.

The short time frame and busy schedules meant lack of research on our part, which fallacy we hope to rectify in the future.

Let me remind you that, this is merely a glimpse of Hindu Law, with vast areas like Hindu Criminal Law, Hindu Administrative Law and several aspects of Hindu Personal Law untouched.

— EDITOR

ANCIENT HINDU LAW

K. KANAG-ISVARAN LL.B. (Lond) PC.
(of Lincoln's Inn, Barrister-at-Law, Advocate)

Law as understood by the Hindu is a branch of Dharma. The traditional definition of Dharma is that "which is followed by men learned in the Veda and assented to in their hearts by the virtuous, who are ever exempt from hatred and inordinate affection" (Manu-smṛiti 11.1.). Dharma is an expression of wide import and means the aggregate of duties and obligations religious, moral, social and legal. It is therefore necessary to bear in mind, in order to get a clear perspective of Hindu law, that the natural result of a philosophy of life which laid emphasis on the supremacy of inward life over things external would be the blending of religion and ethics with law. The acceptance of the connotation of duty (Dharma) was therefore bound to be projected into its codes of positive law.

Hindu Law may be described as the ancient law of the Hindu rooted in the Vedas, enounced in the Smritis and as explained in the Commentaries and Digests and supplemented and varied by approved usage.

The Veda (Sruti), the Smṛiti, the approved usage and what is agreeable to good conscience are according to Manu "the fourfold means of defining the sacred law" - namely Dharma. These are the sources from which knowledge of Hindu Law is derived.

Hindu Law did not derive its sanction from any temporal power; the sanction was contained in itself. It was

an Article of belief with the ancient Hindu that his law was Revelation, immutable and eternal. The King was as much subject to the law as any other person. It was his duty to uphold the law; he did not claim to be the lawmaker, he only enforced the law. One of his chief duties was described to be the administration of justice according to the local usage and to written codes. Thus Manu says, —

"(A King) who knows the sacred law, must inquire into the laws of castes (gati) of districts, of guilds, and of families and (thus) settle the peculiar law of each" (Ch. VIII, 41).

'Sruti' which meant the Veda was in theory the root and original source of Dharma. Sruti means, literally, that which was heard - revelation (Manu 11, 10). The Vedas comprise the Rig Veda, the veda of the verses, Sama-veda, the veda of chant, Yajur-veda, the veda of sacrificial formulae and the Atharva-veda, consisting, inter alia, of incantations and prayers for averting calamities. These are also called the Samhitas. It is now accepted that the age of the Vedic Samhitas was approximately 4000 to 1000 B.C. and that some Vedic hymns may have been composed at a period earlier than 4000 B.C.

'Srutis' do not contain much that can be regarded as positive or lawyers law. References to secular law are mingled with matters ethical and religious and direct statements of law are few; and the few that are to be found are mostly

incidental. Jurisprudence in the Vedic age may be said to have been nascent and creative.

'Smriti', the second source of Hindu law, means, literally, recollection. The *Smriti* was the original utterings of the Great Power. The *Smritis* were couched in the words of the Rishis or the sages of antiquity who saw or received the revelations and proclaimed their recollections. For all practical purposes, the *Smritis*, which were often designated as the *Dharmashastras*, were accepted as constituting the foundation and an important source of Hindu law.

Hindu law falls under three epochs.—

- i. The Vedic, epoch
- ii. The era of the *Dharmashastras*, and
- iii. The Post-*Smriti* period.

The era of the *Dharmashastras* was the "golden age" of Hindu law. The *Smritis* or the *Dharmashastras* are the earliest extant treatises from which knowledge of the line of development which Hindu law had pursued during the second epoch of its history is derived. These are collections of precepts, blending religious, moral, social and legal duties and containing metaphysical speculations, matters sacramental and ordinary rules of legal rights and obligations.

The Rishis who compiled the *Smritis* did not exercise temporal power nor did they owe their authority to any sovereign power. The authority or imperative character of their legal injunctions was partly derived from the reverence in which they were held and the accepted principle that what they laid down was agreeable to good conscience. What they said was regarded as the principal direct evidence of *Dharma*. They were not in the strict sense law makers but only claimed to be exponents of the divine precepts of law and compilers of traditions handed down to them. Reforms

and changes were introduced by them. Changes were primarily effected by the recognition of particular usages as of binding efficacy, provided they were not repugnant to the law.

The shrewd practical insight of the Hindu Rishis who were both sages and virtually law-makers left very little that was undefined. At an early stage they treated law under eighteen heads and one hundred and thirty two sub-divisions and laid down rules of law both substantive and adjectival. Founders of their own school of jurisprudence these philosophical jurists enunciated and expounded a system of law which does not suffer in comparison with any other known system. In fact, a systematic and unbiased study of the *Dharma-shastras*, it is said "will reveal for instance that nowhere in the world has more thought been devoted on the philosophical concept of Property and its legal implications than in India".

The *Smriti* texts evince profound and acute thinking of the sages and juriconsults responsible for them. Their treatment of 'ownership' and their recognition of 'prescription' are two instances of it. Lapse of time was recognised both as destructive and creative of title. Ground of legal disability were recognised. Thus for instance there was exemption from operation of limitation in cases of minors, property of the king and deposits involving the element of trust. Further in their desire to adopt the more ancient law to progressive conditions they sometimes resorted to legal fictions and some of these surprise us by their remarkable insight into jurisprudential concepts.

The *Smritis* or the *Dharmashastras* are divisible into two classes - the *SUTRAS* and the *SMRITIS*. The objective of the *Sutras* or aphorisms was to give in a compressed style of composition principles and rules with the utmost brevity which helped to avoid overburdening the memory. A trite saying

was "an author rejoiceth in the economising of half a vowel as much as in the birth of a son". The aphorisms on law and custom was referred to as the Dharmasutra meaning strings or threads of rules of Dharma. These were originally composed as manuals by the teachers of the Vedic schools for the guidance of their pupils and though at first held to be authoritative in restricted circles, they were later acknowledged as sources of the sacred law.

The authors of these Dharmasutras took the law from earlier Gathas, and Sutras and customs which had grown up bit by bit and reduced them to some sort of order and symmetry. The Sutras generally bear the names of their authors and in some cases the names of the School (Shakha) to which they belonged. Thus the Gautama Dharmasutra belonged to the Samavedins. The Vasishtha Dharmasutra belonged to the Vasishtha group of Rigvedins, to mention only two. The former is believed to be one of the oldest extant works on law and it is placed in the period between 600—400 B.C.

Gautama Dharmasutra include questions of inheritance, partition and stridhan (dowry). Vasishtha deals with sources and jurisdiction of law and rules of inheritance, marriage, adoption and sonship. Mention might also be made here of the Apastamba Sutra which is "probably the best preserved of these Sutras". Apastamba hailed from the South and it is believed that he embodied the customs of his part of the country in his work. He treats certain aspects of the law of marriage and inheritance and criminal law. Harita is another Sutrakar mentioned by Apastamba as an authority. A verse ascribed to Harita demonstrates the stage of progress that Hindu law had made even during the first period of the era of the Dharmashastras. When the defendant avers that the matter in controversy was the subject of a former litigation between him and the plaintiff when the latter was defeated the plea is a plea of former judgment-prag nyaya. This is the doctrine of *res judicata* and the *exceptio rei judicatae* of Roman Law.

Hindu law did not derive its sanction from any temporal power; the sanction was contained in itself.

The Dharmasutras contain many express texts recognising custom as a source of law (*dharmamoolam*) and showing that the law was traditional and that custom was a constituent part of it. This adherence to the doctrine of accepted usage and the duty of the interpreter of law to preserve customs, practices and family usages is said to be "one of the out-standing features of Hindu jurisprudence".

Smritis—the second category of the Dharmashastras are later in age than the Dharmasutras and were largely based on law which had partly been systematised by the Sutrakars. Among the Smritis the more important ones are those of Manu, Yajnavalkya, Narada, Brihaspati, Parashara and Katyayana. Yajnavalkya himself lists twenty others, whilst the Padmapurana lists thirty six compilers of law. However, of the numerous Smritis the first and foremost in rank of authority is Manusmriti or the Institutes of Manu.

The Smritis purport to embody one traditional law and in course of time came to be regarded as of universal application. Manu the first Patriarch was accepted as the first expositor of the law, though opinion is divided on the question of his identity. "It seems impossible to offer any strong data one way or the other on the somewhat fascinating riddle as to the identity of the original law-giver or to point out the specific rules of law promulgated by him and preserved as part of the extant Code".

Ancient law, it should be remembered, existed before writing was invented

and human memory had to be its sole repository. It was a growing system handed down for centuries from preceptor to disciple in succession. The rules of law attributed to Manu no doubt came up continuously for consideration and application and accretions to it were naturally accepted as part of the original rules and having the same 'obligatory force.' These were in time fixed when a Code was compiled bearing the name of Manu. From the fact that "it is not in the language of the Vedic times" it can reasonably be inferred that it had been reduced to writing at a later period. The date of its compilation is fixed as about 200 B. C.

Manu-smṛiti or the Institutes of Manu was undoubtedly the Corpus Juris of ancient India. The Code is divided into twelve chapters. In the eighth chapter are stated rules on eighteen subjects of law - titles of law - which include both civil and criminal law. They are, Recovery of debts, Deposit and pledge, Sale without ownership, Concerns among partners, Resumption of gifts, Non-payment of wages or hire Non-performance of agreements, Rescission of sale and purchase, Disputes between master and servant, Disputes regarding boundaries, Assault, Defamation, Theft, Robbery and violence, Adultery, Duties of man and wife, Partition (of inheritance) and Gambling and betting. The code also records many genuine observances of the ancient Hindu and gives a vivid idea of the customs of the society then extant.

Predominance was given to ancient usages in the ordinances of Manu. He exhorts every man to observe immemorial custom and the king to inquire into the laws of castes, of districts, of guilds and of families before settling their differences. In his survey of the duties of the king he stresses the importance of the punitive element - the sanction behind the power of the king to restrain transgressions of the law and to inflict punishment on offenders.

"Punishment alone governs all
created beings,
punishment alone protects them,
punishment
watches over them while they sleep;
the wise
declare punishment (to be identical
with) the law."
(Manu VII, 18)

The Institutes of Yajnavalkya were compiled about 100 A. D. He is more liberal than Manu on a number of matters particularly on the question of status of shudras, of women's right of inheritance and to hold property and of criminal penalty. The punishments prescribed for many offences are less severe than that indicated by Manu. He deals exhaustively with the law of mortgages and hypothecations. Speaking of partnership he has this to say of the right and liabilities of the partners inter se: "A number of traders, carrying on a trade for making profit, shall share profit and loss according to their respective shares, or according to the contract made between themselves. If any member of a company does an act, forbidden by the general body, or without their permission or negligently, and therefore causes loss, he shall have to indemnify the others for the same." There are verses dealing with the rule about ascertainment of shares of partners and the rule about priority of title in case of successive hypothecations or sales. He also speaks of Act of State and Act of God as being one of the causes for the frustration of contract. A compound expression 'Raja-Daivika' is used to denote this concept.

It is apparent from Yajnavalkya smṛiti that questions of procedure and evidence to be followed in civil disputes had made considerable progress by his time.

**The king was as much
subject to the law as
any other person.....
he only enforced the law**

Naradasmriti, compiled by Narada in about A. D. 200, shows that even greater advances had been made in just under a century. Indeed a feature of Naradasmriti is that it deals solely with law-Vyavahara at a time when it was the practice of Smritikars to divide their treatment of subjects into three sections, namely Achara, Vyavahara and Prayashchitta. The first and the last related to rules of religious observances and expiation and not unnaturally greater stress was laid on this by the early writers than on Vyavahara, that is civil law. Vyavahara embraces forensic law and practice as well as rules for private acts and disputes.

Naradasmriti lays down a series of rules relating to pleadings, evidence of witnesses and procedure. These make interesting reading and reference may be made to some of them. Narada speaks of the plaint as one of the essence of a law-suit and stresses the rule that it must disclose a proper cause of action. In dealing with the Defendants reply he says,—

“The defendant (creditor), immediately after having become acquainted with the tenor of the plaint, shall write down his answer, which must correspond to the tenor of the plaint” (Intro. II, 2)

“An answer is fourfold, a denial, a confession, a special plea, and that which is based on a plea of former judgement” (Intro. II, 4)

As to amendments of the plaint, the rule appears to have been quite liberal.—

“Before the answer to the plaint has been tendered by the defendant, the plaintiff may amend his own statements as much as he desires” (Intro. II, 7.)

Defects of a plaint were seven.—

“These are called the defects of a plaint: (1) if it relates to a different subject; (2) if it is unmeaning; (3) if the amount (of the sum claimed) has not been properly stated; (4) if it is wanting in propriety; (5) if the writing is deficient; (6) or redundant; (7)

The shrewd practical insight of the Hindu Rishis who were both sages and virtually law makers left very little that was undefined.

if it has been damaged” (Intro. II, 8.) and further,

“He who forsakes his original claim and produces a new one, loses his suit because he confounds two plains with one another” (Intro. II, 24).

As to burden of proof he rules,—

“What the claimant has fully declared word for word in the plaint that he must substantiate by adducing evidence at the third stage of the trial” (Intro. II, 27.)

(As to the various stages of a judicial proceeding see later)

“Where the defendant has evaded the plaint by means of a special plea, it becomes incumbent on him to prove his assertion, and he is placed in the position of a claimant” (Intro. II, 31.)

There are provisions dealing with service of summons, arrest of absconding defendants, modes of proof, admittance of fresh evidence, witnesses, recording of evidence, circumstances under which retrials may be ordered and on many other matters dealing with adjectival law. Narada rules that at the end of the trial the victorious party is entitled to a written decree. This is how it is put,—

“One condemned by the judges shall be punished by the king according to the law. The Victorious party shall receive a document recording his victory, and couched in appropriate language” (Intro. II, 43.)

Another striking feature of Narada-smṛiti is that it is the first of the Dharma-shāstras to accept and record the principle that king-made laws could override any rule of law laid down in the Smṛitis. It is obvious that this work must have been compiled after there had been remarkable political, economic and social progress in the country.

Bṛihaspati, like Narada who preceded him by one or two centuries, is comparatively unorthodox. His work shows that in many branches of the law further strides had been made. Rules of procedure, especially those relating to pleadings are a great advance on those in operation before his time. According to him there are four stages in a judicial proceeding—filing of the plaint, filing of the Reply, trial of suit having regard to the burden of proof, and passing of the decree. Disposal of a suit ex-parte was discouraged. He also gives a set of rules regarding witnesses, and documentary evidence and also treats adverse possession and estoppel.

Thus, on adverse possession, —

“He whose possession has been continuous from the time of occupation and has never been interrupted for a period of thirty years, cannot be deprived of such property” (Ch. IX, 7.)

On estoppel thus:

“He who does not raise a protest when a stranger is giving away (his) landed property in his sight, cannot again recover that estate, even though he be possessed of a written title to it”. (Ch. IX, 9).

On partnership, Bṛihaspati rules that every partner is in law the general and accredited agent of the partnership. He also deals with the right of a partner to be indemnified in respect of acts done in an emergency to preserve the common stock. A distinction is also drawn between civil wrongs and crimes from other titles of law.

The Smṛiti of Katyayana (about 300 or 400 A. D.) deals with topics of a wide range. In procedural law they range from

judicature and pleadings to means of proof and probative value of different types of evidence. He does not accept the King as the owner of the soil. The soil belongs to the subject but the king is entitled to claim one sixth of the produce by way of land revenue. The whole law relating to the rights of a woman over her stridhan has been evolved from “some of the texts of Katyayana and from a text of Narada”. He also speaks of assessors and jurors assisting judges in certain types of cases both civil and criminal. In dealing with possession he draws the necessary distinction between de facto possession and mere ostensible possession amounting really to custody.

These works also give us an idea as to the hierarchy of Courts and the administration of justice during the Smṛiti period. Manu speaks of a royal court-Sabha-staffed by experienced Councillors and of administrative units consisting of one, ten, twenty, hundred, and thousand villages. The King was the final arbiter. The tribunals which were accepted as part of the judicial machinery both by the king and the people were three. They were:—

- i. the Kula, an assembly of persons of the same community, tribe, caste or race,
- ii. the Shreni, a corporation or company of artisans following the same business, guild, or association of traders, and

.....these philosophical jurists enunciated and expounded a system of law which does not suffer in comparison with any other known system.

iii. the Puga or Gana, persons living in a village or town or city. In the broad sense an assembly.

Narada says, "Gatherings (kula), corporations (shreni), assemblies (gana), one appointed (by the king), and the king himself are invested with the power to decide lawsuits; and of these, each succeeding one is superior to the one preceding him in order" (Intro. I, 7.) Brihaspati also speaks of itinerant judges functioning from place to place and of the court headed by King's Chief Justice with the privilege of using the king's seal.

However exhaustive the various Codes might have been they could not have provided for every contingency. Gans had to be filled, conflicts resolved and new situations met. The challenge was met by jurists-theologians. Whenever and wherever possible justice was administered along the lines indicated in the law books. There were, however, bound to be some variations and even conflicts between the texts of one smriti and another. Conflicting texts were dealt with in the first place by declaring "that smriti (or text of law) which is opposed to the tenor of Manu is not approved" (Brihaspati. XXVII, 3).

In actual practice, however this was not strictly followed and effect was given to later smritis on some principle of exegesis. Narada's rule of preference was "in case of conflict between smritis decision should be based on reason "and he supplemented it by saying "custom decides everything and overrules the sacred law" (Intro. I, 40). Other methods adapted were, by taking a view that the conflict was apparent and not real, or that the less favoured text was an expression of a fact and not of law and where irreconcilable, there was an option to follow either text. But the most salutary rule was stated by Yajnavalkya, who ordained that "where two Smritis disagree that which follows equity guided by the people of old should prevail" That is to say, 'Nyaya', which in this context meant natural equity and reason, was to prevail.

Rules of interpretation and construction were also evolved. The cardinal prin-

cial was the literal construction, i. e. where the language of the text admitted of only one meaning it was decisive. Where it was not self-evident the sense was gathered by applying the principle of necessary implication. The intention of the lawgiver was gathered by recourse to principles of syntactical (Vakya) or contextual (prakarana) construction. Resort was also had to suppositions of law, the fictio juris of the later Roman jurists. The study of the rules of interpretation (Mimamsa) of civil and religious Ordinances was regarded as an integral part of the study of the Shastras.

If the era of Dharmashastras is to be characterised as the creative period in the history of Hindu law, the Post-Smriti period (from about 700 A. D.) was the period of critical inquiry, expansion and consolidation. The Sutras and the earlier Smritis were compiled when the spiritual motive dominated life. In the later Smritis we find greater acceptance of usages and customs as approved by the conscience of the virtuous and followed by the people, being used in the determination of cases. In the Post-Smriti period we find the rise of many eminent Commentators who wrote a very large number of commentaries and Digests (Nibandhas). Their sole aim was to give critical interpretations of textual law of Smritis, to collate and declare established law. Under the guise of interpretations they resorted to construction by implication and inferences and filled up many lacunae in the texts.

So in the course of time the law came to be ascertained and accepted in the main

The former (the Gauthama Dharmasutra) is believed to be one of the oldest extant works on law and it is placed in the period between 600 - 400 B.C.

from the Commentaries and Digests. The result was that two principal schools of Hindu law sprang into existence. These were the Mitakshara and the Dayabhaga. The latter prevails in Bengal and the former prevails in the rest of India. Where the Mitakshara prevailed there came to be recognised a number of sub-schools of the parental authority. The main point of divergence between these two schools related to the law of inheritance.

Mitakshara is a running commentary on the Code of Yajnavalkya and was written by Vijnaneshwara in the latter part of the 11th century. This school is itself sub-divided into four minor schools namely the Benares, Mithila, Maharashtra and Dravida schools. They all acknowledge the supreme authority of the Mitakshara but give preference to certain treatises and commentaries written by others on the Mitakshara.

The leading commentators accomplished the work of keeping the law abreast of the necessities and demands of the times through a long series of centuries during the Post-Smriti period from the beginning of the 7th century to the end of the 17th century. During the centuries when legislation in the modern sense had not originated and judicial precedents as now understood had no established authority these juris-theologians "systematised the personal laws of the Hindu and accomplished legal innovations" which substantially enriched Hindu law and jurisprudence.

Reference must next be made to approved usage or custom as another source of law. In every system of juris-prudence ancient custom is regarded as a just foundation of laws. In Hindu law, as has already been pointed out custom is a constituent part of ordinary law. Gautama, says that "the Veda is the source of sacred

law and the tradition and practice of those who know the Veda". Manu regards custom as direct evidence of law. Narada was able to say in 200 A. D. that "custom is powerful and overrides the sacred law.

A subsidiary indice of dharma was 'nyaya' or 'yukti', expressions connoting principles of equity. Reference has already been made to the rules of interpretation enunciated by Yajnavalkya and Narada where they called in aid equity. Brihaspati gave a rule of fundamental importance when he recommended that a decision must not be made solely by having recourse to the letter of the written code; since if no decisions were made according to the reason of the law, or according to immemorial usage, there might be a failure of justice. And on justice he had this to say:—

"A Brahman is the root of the tree of justice; the sovereign prince is its stem and branches; the ministers are its leaves and blossoms; just government is its fruit" (Brihaspati I, 34.)

The Rishis and the sages continually dealt with the conflict between law and justice by emphasizing the importance of right reason, good sense and "equable justice by which alone any law can justify its existence".

It will be apparent from the account given above that Hindu law was not static or staid but was empiric and progressive. It is a living system. For more than two thousand years after the Code of Manu was compiled Hindu law has progressed without any break. It might not have been possible to pin point its exact stage of development at any particular time or place, but there has been a steady process of development. Truly, its claim to have the most ancient pedigree of any known system of jurisprudence cannot be denied.

AN INTRODUCTION TO MODERN HINDU LAW

C. V. WIGNESWARAN
B.A. (London) LLB (Cey),
Highcourt Judge

The word 'Hindu' was used by the British to refer loosely to all those who occupied the area south of River Indus. Communities of different languages and races, divergent viewpoints & backgrounds, various castes tribes and families occupying localities of dissimilar topography, climate and vegetation were all referred to as Hindus.

What came to be referred to as Hindu Law in India was a body of rules intimately blended up with religion which was at the time of the arrival of the British, administered for the most part by private tribunals. The system had been highly elastic, gradually growing up by the assimilation of newer usages and modifications of ancient text law under the guise of interpretation. Such spontaneous growth was suddenly arrested by the administration of the country passing into the hands of the British and a degree of rigidity being given to it which it never before possessed. The extreme anxiety of English judges to administer to the so-called Hindus the personal law by which they thought the Hindus were bound, had induced them to accept as living law all that was to be found in the ancient law books although much may have been

abandoned in practice and otherwise inapplicable.

Sir H. S. Maine in 'Village Communities' (Pages 52 & 53) said 'Indian law (Hindu law) may be in fact affirmed to consist of a very great number of local bodies of usage and of one set of customs reduced to writing, pretending to a diviner authority than the rest, exercising consequently a great influence over them, and tending, if not checked, to absorb them. You must not understand that these bodies of custom are fundamentally distinct. They are all marked by the same general features; but there are considerable differences of detail'.

Thus despite considerable variety among the adherents, the body of customs and usages ultimately referred to as Hindu law had certain general features because of certain common origins.

Sources of Hindu Law

In the ancient days writing was unknown. Dependence therefore was placed upon memory. Thus the original sources were those which were believed to have been uttered by the creator (Brahma) and heard by our ancients (things heard or *Shruti*) or those couched

The system had been highly elastic, gradually growing up...
...under the guise of interpretation.

in the language of the rishis or sages of antiquity (also of divine origin) and recollected by them (things remembered or Smriti).

The Srutis were recited and sung and comprised of the four Vedas [Viz. Rig, Yajur, Saama and Atharvana], the six Vedangas or appendages (or auxiliaries) to the Vedas [Viz. Siksha-laid down the rules for correct chanting of Vedic hymns; Vyakarana-laid down the grammar of the Vedic language; Chandas-dealt with the cadence and numbers of Vedic hymns; Nirukta-gave the interpretation of Vedic syllables; Kalpa-laid down the rules for their performance and Jyotisha-prescribed the appropriate times for performing Vedic rites & sacrifices] and the Upanishads.

The Smritis though they contain principal sources of law for lawyers, they also contain much which have nothing to do with law in the modern sense. This is because of the fact that law, sociology, religion and ethical pronouncements on life and living constituted an integrated whole to the traditional Indian mind and were not identified [as different disciplines.

As time passed knowledge was committed to writing. Sutras (aphorisms)

and Shastras (treatises) based upon Sruti and Smriti began to be formulated.

For practical purposes the principal source of law were the *Dharma Shastras*. They meant Shastras or sacred writings relating to duty. The word 'Dharma' is translated into English in many ways. right behaviour, virtue, law, duty-all these words connote Dharma. One might say that 'Dharma' for the Indian mind also implies duty based on physico-psychological development of the individual, a mechanism of social interaction, the principle of integration underlying different segments of social reality.

In modern times Dharma shastras as such have come to be of less authority than the commentaries & digests which were based upon them and the views expressed in the commentaries & digests have given way to decisions of the Judicial Committee of the Privy Council and of the High Courts of British India.

The principal Codes or Samhitas constituting Dharma Shastras are

- (i) the Code or Institutes of Manu whose authorship is unknown;
- (ii) the Code or Institutes of Yajna-
valkya
- (iii) the Code or Institutes of Narada.

After the Shastras came the commentaries and Digests. The authority of the several commentators necessarily varied in different districts. Differences of customs in the Districts naturally influenced the opinions of the commentators. This gave rise to different schools of law operative in different parts of India. The two principal schools of the so-called Hindu law came to be referred as

(i) The Mitakshara School named after the treatise under that name (Mitakshara) by Vijnaneshwara Jogi which was a commentary on Yajnavalkya. This author is said to have lived at the end of the 11th Century. This school of thought prevails through-out India and is the older & more orthodox system of Hindu law. It is a relic of the patriarchal system.

(ii) The Gauriya school or Dayabhaga School which prevails where the Bengal language is spoken by the inhabitants of the country. This was founded by Jimutavahana and Ragnandana in the 15th Century. While the earlier school was pro-Brahministic this school was antagonistic to Brahminism.

The two systems differ mainly in two matters:-

- (i) co-parcenary or co-heirs' rights in a Hindu joint family,
- (ii) as to inheritance.

Co-heirs' rights

Under the Mitakshara system, rights in family property are acquired by birth and lapse by death. Individual rights are not generally recognised. The family is the unit and females have generally no right of succession, the male members having rights of survivorship. In Bengal however rights in joint property are acquired by inheritance or will. In consequence the law as to the power to alienate an undivided share (by a co-heir) differs under the two systems.

Inheritance

The Mitakshara system prefers agnates (from same fore father - i.e.

related on the father's side only) to cognates (from common ancestor i.e. whether agnate or not) generally. The Bengal school however based the rights of inheritance upon the principle of the amount of religious efficacy which the person claiming can give by an offering to the manes (deified souls of departed ancestors) of the person whose property is in dispute or of his ancestor.

Another source of Hindu law in modern times happen to be Decisions of courts of law. The decisions of English Courts of law have played a considerable part in ascertaining, developing and sometimes in crystallizing Hindu law. Presently judicial decisions including Privy Council decisions and High Court decisions provide in most cases answers to many questions that arise.

In India many legislative Enactments passed during the last and this century have made some alterations to those portions of Hindu law which Courts were required to administer according to tradition and usage. (e.g. Act XV of 1856 - Hindu Widows' remarriage).

The decisions of English courts of law have played a considerable part in ascertaining, developing and sometimes crystallizing Hindu Law.

Under Hindu Law clear proof of usage will outweigh the written text of the law.

It is necessary to remember that in administering the Hindu law courts are required to give effect to a custom i.e. to a rule which in a particular family or particular caste or class or in a particular district which had from long usage obtained the force of law. It has been held that under Hindu law clear proof of usage will outweigh the written text of the law. (Vide for example Madras Civil Courts Act III of 1873, Section 16). A custom of course should be ancient, definite, continuous, well known and reasonable. But it would be invalid if it was opposed to an express enactment of the legislature, to morality, to public policy or to justice, equity and good conscience. A custom must be established by clear and unambiguous proof and must be construed strictly.

Applicability of Hindu law

Hindu law in India applies to persons who not only profess what has come to be called as Hindu religion but also such of their descendants who have not openly abjured that religion. (See Banerjee's "Law of Marriage"). Thus Hindu law applies for example to Jains, Sikhs and to Nambudri Brahmins. Unless Hindu law is found to be inconsistent with a new religion like Christianity adopted by persons who

have renounced the Hindu religion, they and their descendants continue to be governed by Hindu law if they do not elect to abandon their subjection to Hindu law. In Francis Ghosal vs. Babri Ghosal (1906), 31 Bombay Reports page 25) it was held that co-parcenership can be a part of the law governing the rights of a Christian family converted from Hinduism. Thus a Hindu who becomes a convert to some other faith is not deprived ipse facto of his rights to property by inheritance or otherwise. But prima facie he loses the benefits of the law of the religion he had abandoned and acquired a new legal status according to the creed he has embraced if such creed involves with it legal responsibilities and obligations. (vide Raj Bahadur vs. Bishen Dayal (1882) 4 Allahabad Series - Indian Law Reports page 343).

The fact that a man calls himself a Hindu is not sufficient to entitle him to the application of Hindu law, but in some cases where the parties have followed the rules of Hindu law, that law may be applied as a rule of equity and good conscience.

Since Hindu law is a personal law, a Hindu is presumed to be governed by the School of law or its sub division which governs the locality in which he resides.

If a Hindu migrates from one part of India to another, the presumption is that he retains the laws and customs as to succession and family relations prevailing in the province from which he came at the time of migration and is not subject to the particular Hindu law administered in the place to which he

migrates or to the customs prevalent there. Such presumption may be rebutted by proof that the individual or his ancestors had adopted the law, usages or religious ceremonies of the country of his residence.

Hindu law does not form a part of the laws of Sri Lanka. Where the Thesawalamai is silent, the common law i.e. Roman Dutch Law, is resorted to and not the Hindu law with regard to those who profess the Hindu religion. Hindu law is recognised by our courts as a foreign system of law applicable to persons already governed by Hindu law. Yet Hindu ecclesiastical law in Sri Lanka is mostly found in the form of customary law. Many of the customary usages in Temples in Sri Lanka are similar to those in South India. Thus the laws in Sri Lanka relating to the management, devolution and administration of Hindu Temples are very similar to those in South India. Thus Hindu law is still a source of law in Sri Lanka in matters relating to the administration of Hindu Temples. Yet our courts have refused to

accept customary laws prevalent in South India when they conflicted with the fundamental conceptions of our law. In *Kurukkal vs Karthigesu* (1923) 2 CLW 120 our courts refused to recognise a Hindu Temple as a juristic person though in South India it was so regarded. (Vide *Maine - Hindu Law*, page 926).

Thus modern Hindu law must be recognised as a combination of relics of the Dharma Shastras, judicial decisions, legislative enactments and judicial expositions of the meaning of statutes applicable to Hindus as a personal law.

**Hindu Law is recognised
by our courts as a
foreign system of law
applicable to persons
already governed by
Hindu Law.**

**We the unwilling
Led by the unknowing
Are doing the impossible
For the ungrateful**

**We have done so much
for so long
with so little
we are now qualified
to do anything
with nothing**

WITH THE COMPLIMENTS

OF

LANKA HARDWARE STORES

19, BAZAAR STREET,
BADULLA.

Telephone : 055-2344

With The Best Compliments From .

C E C

THE SYMBOL OF GOOD ENGLISH

21, YAKKALA ROAD,
KEKIRAWA.

Hindu Jurisprudence and Society

★ Dr. NARESHA DURAISWAMY ★

Dr. Naresha Duraiswamy obtained his Ph. D. in International Relations from Columbia University, New York. This is a transcript of his address to the Law and Society Trust on Hindu Jurisprudence in September 1994.

I

Hindu/Brahmanic law is based on popular convention and practice. Though a high textual tradition, Hindu law accommodates divergent folk custom. Hindu law was not envisaged as a fixed legal code valid for all time and place. Key provisions such as divorce and inheritance were amended depending on region, community and the ethos of the times. A coherent and over-arching theoretical framework exists however, one that can be recognized for its distinct features such as corporatism and a clear cut social vision.

The Brahmanic legal tradition demarcated a specific social framework. The principle of social interconnectedness emphasized herein, contributed to a corporatist, albeit segmented, societal framework. This has endured over the centuries. The Dharma Shastras (100 C.E) are the pre-eminent Hindu legal texts written in Sanskrit. Niti i.e justice is based on Dharma i.e the moral law. The term Dharma is derived from the root word *dhr* i.e that which supports or sustains. The expression has a range of meanings. It signifies both counsels of general prudence as well as the highest virtue conducive to human welfare. The concept Dharma represents a comprehen-

sive and consolidating view of life. It caters however to individual situations. The contextual specificity of Dharma permits continuous adaptation to evolving social situations. Dharma varies with time. It remains nonetheless a broad theoretical perspective which transcends the immediate despite a sensitivity to changing contexts.

Hindu jurisprudence developed as the civilization incorporated peoples wholesale. These communities introduced newer practices. The legal framework adapted to historical, political, economic and social changes.¹ Numerous interpolations, recasts and additions are seen in the Manu Sambhita.² Medieval commentators re-interpreted legal statutes to keep pace with newer contexts. Legal codes were revised due to the influence of regional custom. Hindu law is a complex and dynamic code open to changing needs and imperatives. Coherent theoretical parameters reconcile evolving circumstances and the basic principles of law.

The principles of Hindu jurisprudence are not confined to the texts in high Sanskrit. Manu attests that custom is the foremost basis of jurisprudence. Customary law deimits Brahmanic legal theory. Customs differ according to districts, towns, castes, guilds and

¹ "Indian Law," in *Encyclopaedia Britannica* v. 12 1947.

² Manu's Dharma Shashtra is considered the pre-eminent work of Hindu jurisprudence. He is known in the Brahmanic tradition as the law giver par excellence.

Hindu Law is a complex and dynamic code open to changing needs and imperatives.

corporations.³ Traditional usage prevalent in the community is upheld over the letter of the law found in the texts. Manu asserts that a centralizing monarch is obliged to protect local practices. The precedence of provincial custom is thereby asserted. Hindu law is not an elitist textual inheritance frozen in time and divorced from folk convention. Brahmanic legal theoreticians reconciled abstract principle and conflicting practice in formulating a code of law.

Unwritten tradition continued to supersede textual statutes in colonial India. This was so in the Bombay presidency, the Punjab and Awadh. Custom shared equal place with the written law in the Madras presidency and in the central provinces.⁴ Traditional Hindu jurisprudence emphasized folk conventions. Local level traditions were accommodated. The Dravida school of Mitakshara law re-interpreted the Dharma Shastras to accord with customary law prevalent in South India. The Dayabhaga code integrated text-centered principles and traditions in Bengal. Other legal statutes such as the Tesavalamai of Jaffna, Sri Lanka and the Matumakattayam of

Kerala were specific to certain districts or castes.

A common Hindu legal tradition exists nonetheless. Different regions across the Indian subcontinent often shared similar statutes. The principle of adoption enunciated in Mithila, i.e. North Bihar, approximated that of Jaffna law. The woman had the independent right to adopt children on her own. Matrilineal modes of succession existed likewise in several non-contiguous regions. The relocation of a man to the brides household, known in the Kandyan regions in Sri Lanka as the Binna marriage, was termed the Ghar Jamai adoption in north and west India. An underlying unity of syntax existed beneath the real heterogeneity of the Hindu world. A common deep structure generated similar legal codes and a civilisational continuum.

II

Due to the emphasis on folk convention, Hindu jurisprudence recognizes marriage practices that differ across region, caste and community. The Dharma Shastras concede various marriage conventions that include the Brahma, the Daiva, the Asura and the Gandharva. The Brahma marriage is the formal, community sanctioned and patriarchal union prevalent in Sri Lanka. The Gandharva marriage is centered on the mere consent of man and woman and the consummation thereof. The legal texts recognize the lawfulness of Gandharva unions in certain contexts.

³ P. B. Gajendragadkar, "The Historical Background and Theoretic Basis of Hindu Law," in *The Cultural Heritage of India* (Calcutta: Advaita Ashrama) v.2 p. 426.

⁴ "Indian Law," in *Encyclopaedia Britannica* v. 12 1947.

The Asura marriage represents bride capture practiced among certain tribes in central India. Polyandry was practiced by the Nairs of Kerala and the Mukkuvers of Eastern Sri Lanka.⁵ The Mahabharata has reference to polyandry. The Dharma Shastras permit polygamy on condition that the husband reimburses his first wife before consummating a second marriage.⁶ The legal texts affirm discrepant practices in different contexts.

The Sanskrit treatises reconcile such differences within a common legal framework. Sections within the Manu Dharma Shastra forbid divorce. The colonial authorities enforced this prohibition except in those instances where caste custom explicitly permitted remarriage. A careful assessment of the classical texts reveals however legal allowance for divorce. It was the later interpreter of the law who took a rigid stance against divorce. The Tesavalamai for instance allows for the division of assets when husband and wife live apart and consider re-marriage. The Vanniyar took divorce for granted.⁷ The attitude towards divorce in Hindu jurisprudence is context bound and dependent on local custom.

Hindu law was not irrevocable. Differences in interpretation facilitated legal innovation in the face of new contexts and challenges. The legal commentators adapted the principles of jurisprudence to shifting conditions. The Brihaspati and Narada Dharma Shastras affirm that the basis for legal decisions should not be limited to the classical texts. Jurisprudence needs to conform to reason for it to reflect dharma.⁸ The Apastamba Sutra asserts likewise that decisions of corporate and popular bodies constitute a valid source of law.⁹

The Manu Dharma Shastra is conservative and inflexible in matters of caste and gender. This text is dated to the 1st century C.E. The liberal

Hindu law is not an elitist textual inheritance frozen in time and divorced from folk convention.

⁵ H. W. Tambiah, "Pre-Aryan Customary Laws," in International Association of Tamil Research, *Proceedings of the First International Conference Seminar of Tamil Studies* (Kuala Lumpur: 1968) v.1 p 358.

⁶ Ibid.

⁷ Ibid, p.359 The Tesavalamai empowers women to inherit, own and bequeath certain categories of property. The husband has no right to dispose of his wife's inheritance without her written consent. The Manu Dharma shastra extensively limits such privileges. See V. Coomaraswamy, "The savalamai: Hindu law of Stridhana and the Savalamai Dowry Law," in *The Hindu Organ* August 9, 1933.

⁸ P.B. Gajendragadkar, "The Historical Background and Theoretic Basis of Hindu Law," in *The Cultural Heritage of India* (Calcutta: Advaita Ashrama) v.2 p.426.

⁹ The decisions of corporate bodies are known as samayas and are a source of Hindu jurisprudence. Ibid.

An underlying unity of syntax existed beneath the real heterogeneity of the Hindu world.

Yajnavalkya Dharma Shastra reveals a more developed legal procedure. This text is generally affixed to the Andhra dynasty of the 2nd century C.E.¹⁰ The later Parasara Dharma Shastra is even more enlightened in its approach to law. Development therefore took place in time. The process of innovation ceased however with the colonial encounter. The courts no longer made decisions based on changing contexts and relied instead on medieval commentators. Traditional jurisprudence had become fossilized and conservative under European rule.

III

A division of labour into hereditary castes was enunciated in the Hindu world view. The texts envisioned the interconnectedness and inter-dependence of the different societal segments. A corporatist social community was affirmed. A sense of community cutting across social divisions was asserted through ritual be it the harvest, the kings coronation, temple observances, marriage and funerals. A symbiotic relationship existed between the different castes.

This social system facilitated a complex system of labour specialization in the absence of a monetized economy. The Sanskrit terms, jati, kula, gotra, varna etc, denote a service or occupational role.¹¹ These have in addition a multiplicity of meanings i.e family, tribe, race, caste etc. Castes were industrial guilds in classical and medieval society. They were incipient professions and specialized trades. Each caste had the sole right to supply a specific commodity.¹² It served as a trade union of sorts and a benefit society. Industrial specialization enhanced excellence and workmanship.

The segmented, albeit interconnected social system checked political absolutism and arbitrariness. The village communities and urban trade guilds were autonomous locales. The head of the village, the caste headmen, the court of the guilds, and the kings officers each shared legal adjudication.¹³ Such autonomous multi-centered political formations inhibited royal despotism. Sectarian groups, immigrant communities and specialized guilds were incorporated within this inclusivist framework. Each such group was autonomous in matters of law and culture.

Tambiah introduces in his works the concept of galactic polities. The borders of such political formations were blurred and imprecise. A series of satellite principalities and provinces replicated the centre in structure.

¹⁰ Ibid p.427.

¹¹ K. M. de Silva, *A Short History of Sri Lanka*. (Delhi: Oxford University Press 1981) p.41.

¹² Ibid p.147.

¹³ Will Durant, *Our Oriental Heritage*, (New York: Simon and Schuster 1954) p. 483.

Heterogenous groups were positively placed and incorporated in distinct niches. There was a devolution of authority. This inclusivism represents a broader civilizational framework. Such polities flourished in the Indianized kingdoms of South and South East Asia. The Dharma Shastras envisaged such a political formation.¹⁴ This broad, inclusivist and adaptive legal system gave continuity and resilience to a socio-cultural world view in times of political and military uncertainties.

The classical legal framework sanctions differential rights. It legitimizes a network of unequal obligations between the ecclesiastical classes, the landed agrarian castes and the artisan/service castes. It is explicitly hierarchical. The concept of untouchability is one outcome of this social system. The texts rationalize serfdom in terms of ritual pollution. The entire concept of caste pollution represents a flawed dimension in Hindu social thought. Jurisprudence moreover, as in most pre-modern societies, had a gender bias. This is seen in the differential rights in marriage, divorce, re-marriage, inheritance and property. A patriarchal textual perspective sidelined women and often denied them a legal persona. The elitism, hierarchy and gender exclusivism of the legal texts is much evident.

IV

A broad coherent theoretical perspective demarcates Hindu jurisprudence. Hindu law is nonetheless region and community specific. It reconciles broad concepts and micro-level practices. It is both a textual inheritance and a series of customary statutes. It adapts to changing contexts while also demonstrating certain principles consistently over time. Brahmanic jurisprudence posits a corporatist vision of society and affirms likewise the autonomy enjoyed by local level units. It facilitates labor specialization. The hierarchy in ritual status contributes however to elitism. One needs to amend, adjust and come to terms with contemporary ethos and values. This would be in keeping with the traditional emphasis on interpretation, evolving practice, popular decisions and reason. The dynamism of Hindu jurisprudence makes imperative such a transformation. Hindu law sans its hierarchy has much to offer contemporary humanity.

**Each group was
autonomous in matters
of law and culture.**

¹⁴ S. J. Tambiah, *Buddhism Betrayed: Religion, Politics and Violence in Sri Lanka* (Chicago: University of Chicago Press, 1992) pp.173-175.

With Best Compliments from

New Royal Forage Stores

235, LOWER STREET,
BADULLA.

Phone : 055-2452

With Best Wishes from

Dusshaa Hardware Stores

Dealers in Hardware Electrical Goods & Estate Requisites

தனா ஹார்டுவேயர் ஸ்டோர்ஸ்

துலா ஹார்டுவேயர் ஸ்டோர்ஸ்

No : 2-J, COCOWATTE ROAD,
BADULLA.

T. P. No. 055-3606

HINDU SOCIETY AND LAW IN SRI LANKA

JUSTICE K. PALAKITNAR

Retd. President of the Court of Appeal.

Hindu Religious Society is singularly devoid of any central hierarchy of control and therein lies its strength. Each village or township has a large central temple and other small temples. The vicinity derives its name from the temple as 'Nallur-adi', 'Pillaiarkovilady' or 'Aianar kovilady'. Social life is organised by the festivals of the temple. The flag hoisting and high festivals are determined by a religious calendar. The observations of these festivals rules the social life of Hindu Society.

It is therefore important to understand the socio legal structure of a temple. Temples by and large have been the donations of the creations by individuals supported by close family members. A wealthy individual or a family creates a temple on land dedicated for such purposes. He also makes endowments to enable the temple to survive or support from the income. In most cases the veneration of the public of the area is manifested on endowments and contributions for the betterment of the temple. A vahanam (vehicle) for the deity, a car for the Annual Ther Festival, a mandapam or hall for the temple, a gopuram as a gateway can be an individual or group contribution from the devotees of the area. The acceptance of such contributions does permit a say on the part of such donors for the better management or improvement of the temple. It therefore takes the flavour of a public institution for worship and devotion. More often

than not the founders admit of such help and do grant a place in the management of the affairs of the temple to such voluntary contributors. There has thus evolved in Hindu Religious preceptives the public Charitable Trust. It may be noted that more important and large temples have been recognised as public charitable trusts. The Supreme Court called upon to comment on its true legal entity said that only a private chapel in a gentleman's park could be called a private temple

A temple which has attracted public support and donations and devotions ceases to be a private temple. There has been protracted litigation in many a temple of antiquity, where the families of the founders have tried to resist the idea of public participation in the management of the affairs of temple. In most instances the test of public donations and widening of public involvement have been the guidelines in the determination of the issue of a public ownership.

The Trust Ordinance provides for the creation of the trust. The public could petition the Government Agent and call for a Commission to inquire and report on matters relating to the Management of a temple. The report can form the basis of a District Court action resulting in a scheme of management being made - Court decision.

A scheme of Management is mainly directed towards the control of the finances of the temple. The income is derived from temple property such as rental or yields from temple lands. There

is also the income from the Poojas and festival expenses of the devotees. This is regulated by temple Administrators who manage the finances.

The priest plays a prominent part in the Poojas and the festivals.

The role of the Hindu Priest in Hindu Society can be the subject of socio legal assessment in the light of the impact of the priesthood in lay life, as compared to parallel systems in other religions. The Hindu Priest hails from the Brahmin caste. They are regarded as seers of the Sudras and other Vedic truths. A person who does not belong to the Brahmin caste cannot be a priest officiating in a temple established according to Vedic rituals. This is the accepted norm and it is never violated nor is there any attempt to aspire for priesthood from any non-Brahmin.

The priests' rights vary from temple to temple. His duties as a "purohita" are defined in the Vedic system. Ordinarily the priest is entitled to the Pooja offerings, be it cash or coconut beetle and plantains. But in temples with lay management this income has been the subject of regulations. The cash offerings are received by lay officials and the devotees tender such receipts to the priest to have their Pooja done. On this basis the priest does not avail himself of the entire cash offerings. A good part of it is diverted to a fund which is managed by the Board of Trustees. The Priest receives a cash stipend for his private purposes.

Disagreement between the Management and the priests on this score have led to disputed litigation in Courts. Some members of the Congregation support the priests claim for larger perks, coupled with other matters in dispute. The situation leads to litigation. Some of these disputes are arduous, heavily contested and very expensive. The ultimate scheme of Management drawn up in

Court gives prior attention to the perks of the priest. A clear definition having regard to the income of the temple and the needs of the priest is the basis of a stable settlement in the scheme of Management.

Priesthood in temples can be of a hereditary nature. The office is handed down to children of the priest. Only males officiate. This ensures a security of tenure for the priest and prevents interlopers acquiring the office of the priest and disrupting an established system in a temple. Disputes have arisen within the family of priests on the issue of hereditary rights. Younger children disputing the rights of the elder member have caused litigation. The Courts have therefore discharged the responsibility of making firm and unambiguous systems of succession based on heredity.

Hindu Priests, area of social influence is very restricted. He cannot marry among non Brahmins. He does not partake of cooked offerings. He officiates in weddings, but a Brahmin does not pollute himself at funerals. A non Brahmin officiates at funerals. However at monthly and annual almsgivings for the memory of dead persons the priest would accept offerings of raw rice and vegetables, as a purohita has the right to perform these ritual obligations among the congregation of the temple.

Hindu Society is very flexible. One does not have to be a registered member of the faith. One cannot be sued or in any other way restricted or restrained for any violations. Every aspect is governed on the basis of individual faith and understanding. One may observe that legal norms in Hindu Society are very extrovert and not intrusive. In fact there are no sanctions and penal sanctions. Moral authority and moral requirements are all that matter. Violations are desisted purely on moral grounds.

LAWS RELATING TO HINDU TEMPLES AND THEIR MANAGEMENT

KANDIAH NEELAKANDAN

Attorney-at-Law

(Partner, Law Firm of MURUGESU & NEELAKANDAN)

(At our request the writer is in this article dealing with Hindu Temples and their management by reference to decided cases. Mr. Kandiah Neelakandan is the Hony. General Secretary of All Ceylon Hindu Congress (Federation of Hindu Religious Associations in Sri Lanka) of which our Sabha is also a member since 1990. He was our Sabha's General Secretary in 1967/68 and its President in 1968/69. -Editor)

HINDU CUSTOMS

Customs have been an important and considerable source of law in our legal system and have become an integral part of the laws of this country in respect of Hindu temporalities as well, only subject to the provisions of the Trusts Ordinance.

Customary Laws are recognised and observed as applying to the manager or trustee not only in his capacity as such but in his fiduciary relationship to the congregation, in matters relating to and affecting the temporalities of the temple and their proper appropriation. The Supreme Court of Ceylon as far back as 1911 ruled that whether these customs and usages have been imported from India or have grown up amongst the Hindus of the Country and possess the sanctity of age, their existence cannot be overlooked (1). Likewise Hindu Custom relating to succession to the office of the priest of a Hindu Temple also has been recognised by our Courts (2).

When the question arose as to whether the Customary Laws of the

Hindus of India had been introduced into this Country the Supreme Court of Ceylon answered it in the negative. However it further held that a customary law of one Country may be observed by a class or community in another Country so long as to let it develop into a custom having the force of law in that Country (3). Therefore it is established that some of the customs of Hindus have been observed in our country the same acquire the effect of the law because of their observance in this country. This Supreme Court has in a recent case taken the view that when there was uncertainty as to the pre 1917 Law (before the enactment of the Trusts Ordinance) it would be prudent to interpret the trust deeds in respect of a Hindu temple giving expressions to the intentions of the parties as far as they accord with customary rights governing Hindu Temporalities at that time (4).

A Hindu Temple built with money collected from the public contributions is a public Charitable Trust. According to Hindu Religious Law the temple is conceived as being the property of the deity to whom it is dedicated (5).

When a person who owns a land dedicates it for the purpose of religious worship or transfers it to a temple, the effect of his doing so is to constitute himself a trustee for a charitable trust for the purpose of the religious worship to be carried out at the temple. Our Courts have refused to recognise a Hindu temple as a juristic person though in India it is so regarded (6).

In dealing with any property alleged to be subject to charitable trust, there need not be an instrument of trust within the meaning of the definition in section 3 of the Trusts Ordinance. Section 107 of the Trusts Ordinance states that in such a case the Court shall not be debarred from exercising any of its powers by the absence of evidence of the formal instrument of trust, if it shall be of the opinion from all the circumstances of the case that the trust in fact exists, or ought to be deemed to exist. The legal title or dominium remains with the dedicator or the author of the trust and on his death passes to his heirs subject to the obligations of the trust, the heirs being constructive trustees. It is held on behalf of the beneficiaries who consist of that section of the public which constituted its congregation for whose benefit the trust was founded. The legal ownership or dominium does not ordinarily devolve with the office of trustee. This can take place in that manner in certain defined cases as set out in Section 113 (1) and (2) of the Trusts Ordinance. Upon the death of a trustee in whom legal title is vested to the property the legal ownership does not pass to the new trustee. In the absence of any formal instrument it will pass to the trustee's heirs who will hold it subject to the trust (7).

Dalton, J. in a case decided in 1932 had referred to the system of the eldest male descendant succeeding to the office of trustee as follows:-

"So far from the descendants of the founder ever acting as a body for any purpose, a system appears to have sprung up of the right of succession to the management passing to the eldest male descendant of the last person who has acted in the office on the fiction that all the other heirs have consented to the appointment." (8).

When deciding a case in respect of Badrakali Kovil at Munnneswaram the Superior Court of our Country had this to say:-

"Although this temple is not situated in the Jaffna peninsula, this is a Hindu temple owned and managed by Hindus and administered in no way different from a Hindu temple in the peninsula. The religious law and custom relating to Hindu temples already recognised by our law appears *prima facie* to be applicable to this temple and this is amply corroborated by the evidence that has been placed before us" (9).

Inveterate and invariable observance of a particular mode of devolution in course of time hardens into a usage and acquires legal title to recognition (10).

RIGHT TO WORSHIP AT A HINDU TEMPLE

When the issue as to whether the right of a person to worship at a

Hindu Temple was a civil right enforceable in a Court of Law, the Supreme Court was not reluctant to rely on the Indian cases and hold that the right claimed by a person of entry to all parts of the temple is of a civil nature and within the cognizance of the Civil Courts (11). However that right is subject only to conformity with the rules of the Hindu Religion and the law of the land.

POSITION OF THE MANAGER OF A TEMPLE

The Manager of a Hindu Temple is in a position of a Trustee. The word "Manager" is used in connection with the administration of the temporal affairs of Hindu Temples as describing an officer who, in the eye of the law, would be a trustee for the temple (12). However when the question as to inheritance arose in a case the Supreme Court held that in the absence of any rule of positive law on the subject of the rights of management of Hindu Temples and their temporalities and in the absence of a regular deed of appointment of the defacto manager by the members of the congregation of the Temple it was difficult to assign to that person the distinct legal character of a trustee as the term is understood in our law. The court applied the law of *Taesavalamai* to decide the issues in regard to the inheritance (13).

When a person, who is the owner of a property, purports to transfer it to a temple, the effect of his so doing is to

constitute himself a trustee for the purpose of religious worship to be carried on at the temple. The document of dedication is in fact a declaration of trust, and the *dominium* remains with the dedicator and passes on his death to his heirs subject to the trust (14).

BERTRAM CJ had pointed out —

“ The religious law and the custom of the community concerned (to which we are entitled to have regard under section 106 of the Trusts Ordinance) appear to be that the right of management vests in the heirs of the founder. See Gour's Hindu Code, section 215 (3) :-

“ Where the founder makes an endowment without providing for its management, the right of management vests in the founder and his heirs.”

In all such foundations the custom or course of action observed in the family must be taken into account, and in this case that custom or course of action appears to have been that the lands held by the two several branches should be vested in some member of that branch as the representative of himself and the others. Dr. Gour proceeds to add :- “(4) the right of the founder to provide for the management devolves upon his heirs on his death.” The meaning of this appears to be that if no deed of management is drawn up

at the time of the original foundation, the heirs of the founder would be entitled at any subsequent period to draw up a deed of management for the future administration of the trust, and this deed of management might presumably contain a provision for the devolution of the trusteeship. I have consulted the authorities referred to by Dr. Gour in so far as they are accessible and I have not been able to trace any precise authority confirming this statement. But I think that on the authority of Dr. Gour, it must be taken to be an accepted principle of Hindu customary religious law. In the absence of any selection of a special member of the family as trustee, it would appear as if all the descendants of the founder would be joint managers and trustees discharging the functions in rotation or according to some other arrangement. See *Ramanathan Chetty v. Murugappa Chetty* (1903) 27 Mad OR 102. But it is obviously convenient that some definite representative of the family should be recognized as trustee" (15).

When a person claims to be declared the manager of a Hindu Temple, he must, in the absence of documentary evidence establishing his right, prove some custom or customary law providing for the appointment of managers of such temples and establish his right in accordance therewith (16).

RIGHTS AND DUTIES OF MANAGERS AND TRUSTEES

If the Manager of a Hindu Temple has the control, of the fabric of the

temple and of the property belonging to it his possession is such as would entitle him to maintain a possessory suit (17).

A trustee of a Hindu Temple was held to be entitled to dismiss the officiating priest of the temple (18).

In an action brought by co-trustees of a Hindu temple against another for the removal of an obstruction caused by a building to the free passage of religious worshippers, the Supreme Court held that the plaintiff was entitled to ask for an order for the removal of the building. *Schneider A, C. J.* held.

"It is the duty of the defendant equally with the plaintiff to administer the property of which they are co-trustees and managers in such a manner as to preserve the amenities of the temple. The defendant is committing an act inconsistent with his duty as a co-trustee, and if the plaintiff stood by and permitted it to be done, the plaintiff himself would also be answerable for the wrongful act of the defendant. I would, accordingly, hold that the continuance of the building would produce injury to the plaintiff as co-trustee and manager with the defendant, and that the plaintiff is therefore entitled to judgment against the defendant restraining the continuance of the building" (19).

DELEGATION OF TRUSTEE'S POWERS

Where a person was appointed Manager of a Hindu Temple by a writing with power to appoint, if

necessary, one or more persons under him as Manager and where it is provided that "on his failure to manage the temple or, in case he withdraws himself from the management" the right to appoint a new trust is expressly reserved, it was held that the manager was not entitled to delegate all his powers both discretionary and ministerial to another (20). Where trustees (appointed by Court) nominated by deed other persons as the attorneys and agents to manage and transact all matters relating to or concerning the execution of a charitable trust and the Court held that it amounted to a abandonment of the trust (21).

REMOVAL OF TRUSTEES

In an action for the removal of trustees (in respect of a charitable trust) it is not necessary to prove specific acts of misconduct on the part of the trustees; it would be sufficient if they are shown to have neglected their duties as trustees and the court is satisfied that they are persons who, under the circumstances, are unfit to continue to act in that capacity (22).

PRIESTS

Even in deciding the right to function as priests of Hindu Temples, our Courts have applied the usages and customs. While declaring the petitioner as the sole hereditary trustee, kapuraja or manager of the Temple. In a case decided in 1977 the Court held that the other male descendants of the previous trustee had also by usage and custom performed functions of priests or poodsaris at the Kovil in connection with the poods, ceremonies and rituals and the petitioner would be bound to respect those rights and allow them to officiate as priests or

poodsaris in the temple and enjoy the perquisites and emoluments which they may be entitled to subject however to the petitioner's power, control and directions (23).

Can our Courts interfere in the matters relating to rights of the Priest of a Hindu Temple? This was the question that arose for determination in a case decided by the Supreme Court in 1896 (24). Plaintiffs in their plaint averred that they were entitled to a share of the office of priest in Hindu temple; that to the exercise of such right were attached certain emoluments; and that they had been unlawfully prevented by the defendants from entering the temple and exercising their office, and had thus suffered pecuniary loss; and they prayed for a decree declaring their right to the share that they claimed of the office of priest, and restraining the defendants from interfering with them in the exercise of such right, and condemning the defendants in the damages they had sustained. The defendants objected that there was no jurisdiction in the courts of this Island to interfere in this matter, because it was a matter affecting the Hindu religion and its usages and ceremonies. The District Judge settled an issue of law in the following terms:-

"Whether the right to officiate in a Hindu temple and to receive the incomes appertaining to the office of priesthood is a subject within the scope of the jurisdiction of this Court, and if so, whether sufficient ground of action is disclosed by the plaint."

Mr. Pon. Ramanathan who was the then Solicitor-General and later

knighted argued that this was a spiritual matter with which the Court had no jurisdiction to deal. Mr. Ramanathan relied upon the judgment in the case of KURUKKAL-V-KURUKKAL reported in 1 SCR 354. But Bonser CJ disagreed with that argument. Dealing with the judgment in KURUKKAL - V-KURUKKAL, Bonser C.J. said -

"It is there laid down that a District Court has no jurisdiction to interfere in the concerns of religious communities, unless in the rules which any religious community has made for its members in relation to the religious object which it has combined to maintain and support, a civil element enters which brings it within the sphere of the Court's civil jurisdiction; and in that case it was stated that there "was no complaint by the plaintiff that he had been debarred from using the temple for performing his functions as a priest in all that concerns the observance of his religion."

Bonser C. J. further held that "if funds are settled to be disposed of amongst members of a voluntary association according to their rules and regulations, the Court must necessarily take cognizance of those rules and regulations for the purpose of satisfying itself as to who is entitled to the funds". He added "the Plaintiffs allege that they hold an office in a voluntary association; that connected with that office there is a right of property, and that that right of property has been infringed. I am therefore of the opinion that they have disclosed a good cause of action." It may be relevant

to note that Lawrie J who agreed with Bonser C. J. had these observations to make:

"I agree with the Solicitor-General to the extent that there are many rights, duties, and obligations which can be decided and enforced only in the forum of the conscience, or by spiritual or ecclesiastical courts or powers.

The pleadings in the present case seem to me not to raise questions of morality or spiritual religion, but questions of status involving the possession of a building and the right to demand and receive money. In my opinion the District Court had jurisdiction".

In a case that was decided only three decades ago and in which the court upheld the claim of the plaintiffs to be Trustees and Managers of a Hindu Temple the Supreme Court held that the Defendants who were the hereditary priests of that temple cannot be ejected as it would amount to a denial of their rights as hereditary priests (25).

SCHEME OF MANAGEMENT AND REMEDIES IN RESPECT OF PROPERTIES

Where disputes arise between two groups contending for management of a Hindu Temple and its endowments the appropriate remedy for the settlement of the affairs of the temple is a vesting order under Section 112 of the Trusts Ordinance.

Section 101 deals with public charitable trusts generally. The machinery of that section is set in action either

by the Attorney-General, or two or more persons having an interest in the trust acting by his authority. Section 102 deals with a special class of charitable trusts, namely, those relating to places of religious worship, or religious establishments, or places of religious resort. In other words, Section 101 applies to all types of charitable trusts and Section 102 to religious trusts. The machinery of the Section 102 may be set in motion by any five worshippers. To prevent the section being used for purposes of faction, it is declared that a certificate of the Government Agent of the nature specified in subsection (3) of that section shall be necessary before such an action is instituted. An action under 102 must be preceded by a petition presented to the Government Agent who must appoint a commissioner or commissioners to inquire into the subject matter complained of in the petition and report. The then Attorney-General in moving the first reading of the Trusts Bill in 1916 said that this procedure was laid down in order to prevent vexatious actions which might ensue where any member of the public had a right to bring an action. Both in England and India the Attorney-General is the guardian of all public charities. It was felt that rather than burden the Attorney-General with extra work it was desirable to interpose between the subject and the courts of the country a preliminary investigation of an administrative character originating from the kachcheri.

Sections 103 to 106 describe the procedure to be followed in this administrative inquiry, and sections 106 and 108 set out the powers of the court. A paragraph in Section 101 expressly reserves the rights of any

trustee to apply to the Court by action or otherwise under the general provisions of the Ordinance for the purpose of regulating the administration of the trust or the succession to the trusteeship. And the Court is expressly empowered on any such application to make such order as it may seem equitable. The provision applies both to Section 101 and Section 102, and the final sentence of section 101 must be read subject to this circumstance. It is open, therefore, to all persons claiming to be trustees, to apply to the Court for such directions as the Court may deem equitable for the purpose of regulating the administration of the trust and the succession to the trusteeship(26).

A District Court has power, in settling a scheme for the management of a trust under Section 102 of the Trusts Ordinance, to direct that other trustees be associated with the hereditary manager in the management of a Hindu temple(27).

Section 106 of the Trusts Ordinance provides that in settling any scheme for the management of any trust under Section 102 the Court shall have regard to, inter alia, the religious law and custom of the community concerned.

Where the person claiming to be the lawful hereditary trustee and manager of a Hindu temple and its temporalities can ask for a declaration that he is the lawful trustee and manager thereof and also for a vesting order under Section 112 of the Trusts Ordinance on the ground that it was uncertain in whom the legal title to the various properties comprising the temporalities are vested the Supreme Court held that the plaintiff was entitled to bring an action rei vindicatio in respect of the trust property

without having to resort to Section 102 of the Trusts Ordinance.(28).

When the title to a Hindu temple and its temporalities was uncertain our Supreme Court held that it was only in such a situation that an order for vesting the property in a trustee under Section 112(1) of the Trusts Ordinance can be made(29).

In an action 'rei vindicatio' in respect of a Hindu Temple it was held that such an action is "in the interests of a charitable trust" and it must certainly be registered as one for "the recovery of property comprised in trust "or" for the assertion of title to such property", as containing both these elements. Section 111(1) (c) says that "in the case of any claim in the interests of any charitable, trust for the recovery of any property comprised in the trust or for the assertion of title to such property, the claim shall not be held to be barred or prejudicial by any provision of the Prescription Ordinance". A claim to a vesting order under Section 112 of the Trusts Ordinance may be asserted in connection with that and no question of prescription arises in connection with such an order(30)

References :-

- (1) Ramanathan V Kurukkal (1911) 15 NLR 216
- (2) Nannitamby V Vaytilingam (1917). 20 NLR 33
- (3) Murugasu V Aruliah (1913) 17 NLR 91
- (4) Shanmugalingam V Kurukkal (1986) 3 CALR 259; (1987) 1 SLR 94
- (5) Kumarasamy Kurrukkal v Karthigesu Kurrukkal (1923) 26 NLR 33
- (6) Kurukkal V Karthigesu (1923) 2 Times of Ceylon L.R. 120
- (7) Balasunderam V Raman (1977) 79 (1) NLR 361
- (8) Thamotheampillai V Sellappah (1932) 34 NLR 300
- (9) Balasundram V Raman *Supra*
- (10) *Ibid*
- (11) Nesaemmah V Sinnatamby (1933) 36 NLR 75
- (12) Government Agent Northern Province V Pararajasingham (1902) 6 NLR 54
- (13) Kurukal V Kurukal (1908) 12 NLR 40
- (14) Karthigesu Ambalawanar V Subramaniam Kathiravelu (1924) 27 NLR 15
- (15) *Ibid*
- (16) Murugasu V Aruliah, *Supra*
- (17) Changarapilla v Chelliah (1902) 5 NLR 270
- (18) Ramanathan v Kurukkal (1911) 15 NLR 216
- (19) Thamotheam Pillai V Arumogam (1926) 28 NLR 406
- (20) Markandan V Aiyar (1929) 31 NLR 38
- (21) Sathasivam v Vytianathan Chetty (1923) 25 NLR 93
- (22) *Ibid*
- (23) Balasunderam V Raman, *Supra*
- (24) Supramani Ayer V Changarapillai (1896) 2 NLR 30
- (25) Ramanatha Kurukkal v Ramalingam (1963) 67 NLR 443
- (26) Karthigesu Ambalawanar V Subramaniam Kathiravelu, *Supra*
- (27) Thamothearam Pillai v Sellappah, *Supra*
- (28) Tambiah V Kasipillai (1941) 42 NLR 558
- (29) Balasunderam V Raman, *Supra*
- (30) Tambiah V Kasipillai, *Supra*

HINDU LAW AND THE CUSTOMARY LAWS OF THE TAMILS OF SRI LANKA

Deshamanya Dr. H. W. TAMBIAH

B.Sc., LL.B. (Lon.), Ph.D. (Lon.), LL.D. (Lon.)

Rt. Judge, Supreme Court.

Hindu Law is Based on the Customary Laws of India

As Mayne points out, until very lately, writers on Hindu Law have assumed, not only that it was recorded exclusively in the Sanskrit Texts of the early sages, and the Commentaries upon them, but those sages were the actual originators and founders of that law.¹ The earliest work on Hindu Law which attracted the European scholars were the Institutes of Manu. Various other works have been later found and Hindu Law as understood in modern times, is the law of the Smritis as expounded in the Sanskrit Commentaries and Digests, which modified and supplemented by custom is administered by the courts.² Independent researches by such scholars as Mayne and others show that the Hindu Law itself is based and derived from the basic principles of the customary laws that existed in India before the advent of the Aryan invaders.

Mayne says;³ "My view is that Hindu Law is based on immemorial customs which existed prior to and indepen-

dent of Brahminism. That, when the Aryans penetrated into India, they found there a number of usages either the same as, or not wholly unlike, their own. That they accepted these with or without modifications, rejecting only those that were capable only of being assimilated, such as polyandry, incestuous marriage and the like. The latter lived on merely local life, while the former became incorporated into the customs of the ruling race. That when Brahmanism arose and the Brahman writers turned their attention to law, they at first simply stated the facts as they found them, without attaching to them any religious significance. That the religious element grew up and entwined itself with legal conceptions, and then distorted them in three ways. First, by attributing a pious purpose to acts of a purely secular nature. Secondly, by clogging those acts with rules and restrictions suitable to the assumed pious purpose. And, thirdly, by gradually altering the customs themselves, so as to further the special objects of religion or policy favoured by Brahminism."

1. Mayne on Hindu Law 1900 Edition p. 1.
2. Mayne on Hindu Law, 10th Edition, p. 1.
3. Mayne 1900 Edition. p. 4.

After stating that it would have been impossible for the Brahmin writers to have forced the usages on the peoples of India, he says: "In Southern India, at all events it seems clear that neither Aryans nor Brahmans have settled in sufficient numbers to produce any such result. We know the tenacity with which eastern races cling to their customs unaffected by the examples of those who live near them. We have no reason to suppose that Aryans in India ever attempted to force their usages upon the conquered races, or they would have succeeded in doing so if they had tried. The Brahman treatises themselves negative any such idea. There is not an atom of dogmatism or controversy among the old Sutra writers." Referring to the three distinctive features of Hindu Law, namely, the undivided family system, the order of succession, and the practice of adoption, he says:² "The two latter are at present thoroughly saturated with Brahminism. Its influence upon the family has been only exerted for the purpose of breaking it up. But in all cases, I think, it will be satisfactorily shown that Brahminism had nothing whatsoever to do with the early history of those branches of the Law".

The Joint Family System

The joint family system, says Mayne³ "Is only one phase of that tendency to hold property in community which it is now proved was the ordinary mode of tenure. Next to the corporate set ups

found in Panjab, and the Dravidian races in South India probably, the strictest survivor of the undivided family, is found among the Tamil emigrants from the South of India.

From what is found in the Law of Thesawalamai it is clear that the joint family, consisting of the parents and the children and their descendants, was both undivided and indivisible. No partition was allowed as in Hindu Law during the lifetime of the father or the mother, provided the latter remained unmarried. It is only on the death of both parents, that the fragmentation of the undivided family took place and each son became in turn the head of his own joint family. The customs of the Mukkuwas as stated earlier also recognised the joint family as found in the Marumakattayam and the Aliyasanthana Laws of South India. The usages of the Tamil Bellalas and Chetties of Puttalam went a step further. Even after the death of both parents there was no disruption of the joint family and the eldest son became the manager of the joint family and no partition could be demanded by the other children. The widow, however, was given the right to demand a certain sum of money to be settled on her, called *tall-etyam*. The laws and customs of the Parawas and Chetties of Puttalam and Colombo also exhibited traces of joint family system.

The Law of Inheritance

Mayne says:⁴ "The case of inheritance is even more strongly in favour

1. Mayne, page 5
2. Mayne, page 5
3. Mayne, 1900 edition, page 6
4. Mayne, page 7

of the same view. The principle that "the right of inheritance according to Hindu Law is wholly regulated in reference to the spiritual benefits to be conferred upon the deceased proprietor" has been laid down on the highest judicial authority, as an article of the legal creed which is universally true, and which it would be heresy to doubt. The principles of Thesawalamai bear out Mayne's contention that among the Dravidian races inheritance is based not on religious but on secular motives. Thus, the undowered daughters and cognate were preferred to more distinct agnates. By the Hindu Law the latter were given preference of succession by the fiction of spiritual benefit. Under the Mukkuwa Law, all inheritance could only be claimed through females on the principle that the mother is the undoubted relation. the Mukkuwa Law was derived from the customs and laws of the polyandrous races which are now governed by the Marumakattayam and the Aliyasanthana Laws of South India. These systems of law which are based on matrilineal descent regard woman as the head of the family and all relationships could only be claimed through the common female ancestors. In Mukkuwa Law, the eldest female was the head of the *kudi* and all persons could only claim inheritance if they were related to her by what is literally termed as '*vay uttu var*' which means womb tie.¹

Similarly the customary laws of the Chetties of Puttalam and Colombo and Galpenty, the Parawas and the Bellala inhabitants of Puttalam show

that inheritance is based on secular motives and not based on the fiction of religious merit.

The Law of Adoption

Mayne says² 'The Law of Adoption has been even more successfully appropriated by the Brahmans and in this instance they have almost succeeded in blotting out all trace of an usage existing previous to their own. We know that the Sudras practised adoption for even the Brahminical writers provide special rules for their case. The inhabitants of the Punjab and North Western provinces whether the Hindus proper, Jats, Sikhs, or even Mohammedans, practise adoption without religious rites, or the slightest reference to religious purposes. The same may be said of the Tamils in Ceylon.'

Mayne only examined the Law of Thesawalamai when he says that the adoption among the Tamils of Ceylon was secular in nature. The customs recorded in the Thesawalamai clearly show the secular nature of adoption. Preference was given to relatives and even females could be adopted. The only ceremony necessary was the drinking of the saffron water after the relatives and heirs who would be affected by the adoption dipped their fingers into the bowl which contained the saffron water. The laws and customs of the Mukkuwas, the Parawas the, Chetties and the Vellalas of Puttalam lend further support for Mayne's proposition that adoption was known to the Dravidian races much earlier than the advent of the Aryans.

1. See Britto's Mukkuwa Law.

2. Mayne, page, 8.

The Usages of the Tamils of Ceylon

We have cited at length the dictum of such an erudite scholar as Mayne to show that the Dravidian usages existed prior to the advent of the Aryan hordes and the three basic and fundamental concepts known to Hindu Law were really derived from the Dravidian usages, by the Aryan tribes.

Referring the Law of Thesawalamai Mayne says: "Another work of the greatest interest, however, which I believe no previous writer has ever noticed is the Thesawalamai of description of the customs of the Tamil inhabitants of Jaffna in the Island of Ceylon. The collection was made in 1707, under the orders of the Dutch Government, and was then submitted to and was approved by 12 *Modaliars*, or leading natives, and finally promulgated as an authoritative exposition of their usages. Now we know that from the earliest times that has been a constant stream of immigration of Tamilians into Ceylon formerly for conquest and latterly for the purpose of commerce. We also know that the influence of Brahmins or even of Aryans among the Dravidian races of the South has been of the very slightest, at all events until the English officials introduced their Brahmin advisers. The customs recorded in the Thesawalamai can therefore be taken as very strong evidence of the usages of the Tamil inhabitants of the South of India two or three centuries ago or when it is certain that those usages could not be traced to Sanskrit writers." Mayne also has shown that similar customary usages are found in various manuals in South

India. To these must be added, the collection of Mukkuwa Law in Ceylon by Mr. Britto the collection of the Laws and Customs of the Mukkuwas of Batticaloa, Trincomalee and Calpentin, and The Laws and Customs of The Chetties of Puttalam and Colombo and Bellalas of Puttalam as found in Sir Alexander Johnstone's despatches. While agreeing with Mayne that the Thesawalamai is a collection of the usages of the Tamils before Brahminism could make itself felt, we do not agree with him that it was a collection of the usages of the Tamils of South India two or three centuries ago. We have shown that the Thesawalamai of Jaffna contains a curious blend of the laws and customs of the early settlers from Malabar and the laws and customs of the Vellala families who migrated and settled down in large numbers during the time of the Arya Chakrawarties of Jaffna. The Tamils who migrated later, although not influenced by Hindu Law, had rule of inheritance based on patrilineal descent. The earlier settlement in Jaffna consisted of settlers from the Malabar district who brought with them rules similar to the *Maramakkatayam* and the *Aliyasanthana Laws of India* based on matrilineal descent. When these two social groups of Tamils were forced to live, a compromise had to be found by which, the two inconsistent rules of succession had to exist side by side. Thus, we have the peculiar rule of Thesawalamai running throughout the web of the law of inheritance that males succeed males, and females succeed females.

Even such an erudite scholar as Ganapathy Iyer² is of the view that Hindu

1. Mayne, page, 48,

2. Ganapathy Iyer on Hindu Law, Vol. 1, page 36.

Law, Burmese Law, the Thesawalamai, and the customs of the Punjab, have such close resemblance, that they must have evolved from the same sources. He says the rules in the Thesawalamai, a compilation made in 1707 A. D. by the Dutch Governor of Ceylon closely resembles the customary laws in Punjab, and traces of the common origin of the rule in the Thesawalamai and the Hindu Codes are easily discernible."

Influence of Hindu Law on the Thesawalamai

Referring to the influence of the Hindu Law on the customary usages of the Tamils of South India¹ Mayne said, "We also know that the influence of Brahmans or even of Aryans of the Dravidian races of the South has been the very slightest, at all events, until the English officials introduced their Brahmin advisers." The Thesawalamai as collected by Claas Izaacs in 1707, contained a few rules taken from the Hindu Law, references to text books on Hindu Law are given in the footnotes of the English translation of the Dutch version made by Sir Alexander Johnstone. These references show that similar principles exist in Hindu Law and therefore the person responsible for the annotation thought that they were taken from the principles of Hindu Law. The other customary laws of the Tamils show that many of these principles which are attributed to Hindu Law, such as the duty of the son to pay the father's debts, were found in the laws and customs of the Tamils of Ceylon. During the time of the

Arya Chakrawathies it was possible that there might have been Brahmin advisers to the authorities, who resorted to treatises of Hindu Law when the customary laws were silent.

Sir Alexander Johnstone after his first visit to Jaffna states that there is evidence that the Hindu Law supplemented the Law of Thesawalamai. He says:² "The Tamils some of whom are Christians but most of whom are worshippers either of Vishnu or Shiva, (independently of the Dharma Sastra) the source of all Hindu Law, the Viguyan Ishuat, a tract of great authority in the South India and Vidya's of vanga's commentary of the text of Parasara, a work of equal authority in the Mysore country) have a customary code of their own called Thesawalamai; which although it provides for many cases, leaves others to be decided according to the general principles of Hindu Law as evidenced by the three works to which I have just eluded."

It is possible that these three works on Hindu Law were introduced by the Brahmin officials who were brought to Ceylon by the British when this Island was under the Madras administration. If these works have been used during the Dutch period some reference would have been made either by Claas Izaacs or in the memoirs of the Dutch Governors. On the contrary the memoirs of the Dutch Governors state that if the customary laws of Ceylon were silent, the Roman-Dutch Law was administered to supplement the Thesawalamai.

Although Hindu Law had very little influence on the development of Thesawa-

2. Mayne 7th Edition, page 50.

1. Van Leeuwen Commentaries, [Ceylon Edition, Introduction page 788

lamai yet it cannot be said that it had no influence of any kind. Hindu Law and Aryan civilisation came into contact with Dravidian usages and culture from very early times. It is, therefore, not surprising that the Dravidian usages themselves have taken over certain conceptions and rules peculiar to the Hindu Law. As Dr. Allen remarks: "Not infrequently institutions spread like a craze and this is true not only of isolated usages but also of whole codes of Law." Therefore it is not surprising to find certain traces of Hindu Law in the Law of Thesawalamai.

Joint Family

As has been observed earlier the joint family system was first recognised by the laws and usages of the Dravidian races of Southern India. The Hindu Law, merely developed this concept, and added glosses to the main principles of that institution. In turn the Hindu Law had influenced these customary usages, thus the rule in Thesawalamai that whatever the sons earned they were bound to bring into the common estate, except, wrought gold and silver ornaments, even when they have married and quitted the paternal roof, appears to be taken from the Hindu Law.¹ The provision that sons are bound to pay the debts of their father is found not only in the Thesawalamai, but in certain other customary laws, such as the laws and customs of the Parawas and Chetties.² It is doubtful that this provision is taken from the Hindu Law or whether the Hindu Law itself is indebted to the customary laws of the Tamils of South India for this rule. Similar provision, however, is found in Hindu Law³

It has already been stated that the joint family, as found in the polyandrous races of Malabar and Canara and the laws of the Mukkuwas, was both impartible and indivisible. But due to the influence of Hindu Law, under the Law of Thesawalamai, the children could ask for a partition if 'age renders the parents incapable of administering their own acquired property.'⁴ Under the Law of Thesawalamai if the husband and wife have no children and are therefore desirous to give away some of their goods to their nephews and nieces or others, it cannot be done without the consent of the mutual relations and if they will not consent, they may not give away any more of their hereditary property and dowry. Similar provision is also found in the Hindu Law, and joint family property could not be gifted without the consent of all the members of the joint family, provided such members had the capacity to contract.⁵ Under the Law of Thesawalamai a pawnee forfeited interest on the sum of money lent by him if he used them or if he lends them to others. Similar provision is found in the Hindu Law.⁶ If two persons jointly borrow a sum of money from another and bind themselves, the lender may demand payment of the amount so lent, from the debtor he happened to meet first. Similar provision is also found in the Hindu Law.⁷

1. Law in the Making by C. K. Allen' 2nd Edition, page 65.

2. Colebrooke's Hindu Law, Vol 3, page 27.

3. Ref. 54/123, p. 214.

4. Colebrooke on Hindu Law, Vol-p. p.273 and 274, and the note by Sir W. Jones.

5. T. 18. See also Colebrooke on Hindu Law, Vol. 3 pp. 23-24 and 38-39.

6. Colebrooke's Hindu Law, Vol. 2. p. 246.

7. Colebrooke, Vol. I. p. 149.

8. Colebrooke on Hindu Law, Vol,1 p. 110

LAW, RELIGION AND SOCIETY

Hon'ble Justice

S. ANANDACOOMARASWAMY

LL.M (Col),

Judge of the Court of Appeal.

and

C. V. WIGNESWARAN

B. A. (London), LL.B (Ceylon)

High Court Judge, Colombo.

In all primitive communities law, custom and religion were almost interchangeable. Early forms of law embodied in customary rules could not be distinguished from tenets of religion or morality. John Maine writing about early society in "Ancient Law" (1907 John Murray, London, Chapter I) drew attention to the divine influence underlying and supplementing every relationship of life and every source and institution. Broadly it could therefore be said that formalised law originated from religion and custom.

Even in comparatively modern times religion has influenced law. Religion has been a factor in the development of custom and the drafting of legislation (e.g. Buddhist Temporalities Ordinance of 1931).

In the Middle ages in Europe the Canon Law was administered as a separate system in the Ecclesiastical Courts which were distinct from the ordinary courts. Later the Ecclesiastical Courts became subject to the secular courts. Yet the Canon Law continued to influence the legal systems of Europe. Though Western writers may not regard religion as a direct source of law in

modern times, they would yet readily grant that religion entered law at an earlier stage of its development (R. W. M. Dias - Jurisprudence 1964 Butterworth & Co Ltd.).

In the legal systems of the East, religion has greatly influenced and continues to be a direct source of law. Hindu law and Muslim law have shaped the laws of many eastern countries. Even after many years of foreign rule, the sphere of application of religious law under the impact of modern law making agencies like legislation still continues though diminished. An investigation into the interaction between law and religion in society could take many forms. In this short article it is our desire to point out certain common goals of law and religion in society when examined from the Western and Eastern stand-points separately.

Western ideals have changed very much during the last two and a half centuries. From the middle of the 18th century changes which had been long beneath the surface came rapidly to the surface. In England the feudal system decayed by degrees. In France it fell with a thud under the shock of the French

“Hindu Law and Muslim Law have shaped the laws of many eastern countries.”

Revolution. Yet whether by slow decay or sudden fall the old system came to an end before the nineteenth century was born. The evolution of Man in the west brought on a rapid growth of the lower mind, the mind dealing with concrete objects, the reasoning, questioning, scientific mind. As this developed Man's sense of separateness, of his own personal 'I' increased. "I am myself", "You are yourself", "this is mine", "that is yours" - these feelings of the personal self grew and flourished exceedingly. As this growth proceeded, the underlying tendency moved some of the keenest minds in the West to formulate this sense of "I-ness", "my-ness" into an Ideal. It was the Ideal of the single, independent man, man in isolation, as a self reliant, self dependent being, the single man like an Arnold Schwarzenegger standing by himself with a right to exercise all his powers for his own advantage. He was conceived of as alone, as a solitary human being and the whole fabric of society was looked at from this standpoint, the standpoint of the "Rights of Man".

Then the question arose how can society be formed out of a number of individuals, separate and isolated each claiming to have his or her individual rights. The social contract (Le contrat Social) of Jean Jacques Rousseau was the answer.

"Man is born free". None should have any title to his obedience. None should command him without his own consent. He should have the right to take whatever he can and to hold whatever he can. The strong hand, the strong brain was its own justification. "Might was right" But it was found that the strongest must at sometime or other become weak, occasionally ill, or might decay into old age. The strong individual could then become in his weakness a victim. Then he would crave for protection. Thus came the "social contract theory". It was made out that man gave up some of his natural inherent right to do as he pleased in exchange for protection in the rest of his rights. He would not take from others by force when he was strong and able to do so, if others would protect him in the enjoyment of his possessions when he was weak. Thus laws arose such as:-

- (1) thou shall not murder
- (2) thou shall not steal,

In return the rights of the individuals were laid down:-

- (1) thou shall not be murdered,
- (2) thou shall not be robbed.

Further it was ordained that "if thou art murdered or robbed thy murderer or thy robber be punished".

Mutual agreement from this stand point was the basis of laws. No man was to be ruled except by his own consent. No man would have part of his property taken from him as taxes except by his own consent. This became the foundation of the Western democratic theory of society and government.

This ideal, an individual being clothed in his rights, took hold of the

minds of the Western world during the last third of the 18th century. The "Rights of Man" formed the basis of the Declaration of Independence which created the great Republic of the West and tore the American Colonies from the Monarchy of England to build them into the United States of America. The American constitution was based on the 'Rights of Man'. The French Revolution raised its Republic on the 'Rights of Man'. In England too the same idea took root and Thomas Paine's famous 'Rights of Man' became the battle cry of British Democracy. Gradually its main ideas became incorporated into the Western political system of the 19th century.

This was the Western ideal - the free, independent, strong, self-reliant human being in whom Rights were inherent, inborn, given by God or Nature over whom none had any right to tyrannise, none had any title to control.

With the growth of this Western ideal of liberty the Religion of the West, viz. Christianity, too developed correspondingly, with a strong tendency to individualism which increased with the advancing centuries. Christ became a separate individual standing apart from humanity helping the Sinner by substituting Himself for man instead of uniting in life with man. Christ became the Sinner's substitute, bearing the penalty of his sins, and atonement became a legal Contract instead of a spiritual union. In other words, Christ had a "right" to perfect bliss but He voluntarily incurred suffering and death for the love of humanity. Out of this passionate gratitude grew a longing to do Him some service in return. Since Christ being God, had no need for anything, the gratitude flowed out in the form of service to the

poor, the suffering and the needy of whom Lord himself had said "In as much as Ye did it to the least of these my brethren, Ye did it unto Me". From this, the building of hospitals, orphanages, asylums etc. started. Gratitude to Christ gave rise to such self-devotion and compassion.

Thus the ideal of the Western mind was perceivable in the growth of Law and Religion. In law it was the curtailment of individual's inherent rights for the common good of society. In religion it was the personal sacrifice as a passionate gratitude to Christ whose sacrifice on behalf of mankind was an act of gracious voluntary love.

Secondly another group of virtues grew out of the Western ideal of a free man. A citizen would enlarge his sense of "my-ness" from his own personal possessions to include a larger ownership such as 'my town', 'my country' etc. He would improve his environment by building parks, libraries, museums, public amenities and so on feeling pride in the thought "this is *my town*" or "*my country*". The sense of self identification with one's country gave rise to the building up of Nation States and Colonial empires. A militant ideal instead of a philosophic or nonaggressive ideal took hold of the Western mind. Arrogance grew as a result.

This was not so in relation to the Eastern ideals, specially Indian.

...duty was expected to be done even to the the undutiful.

“A militant ideal instead of a philosophical or non aggressive ideal took hold of the western mind, arrogance grew as a result.”

The Eastern ideal was embodied in one word - Dharma or Duty. This ideal arose out of religion, the fundamental teaching of which was unity. There is but *One Existence* in which all beings are rooted. However varied the appearances, however different the forms they are but branches from a single trunk. “All beings have root in Me” said Krishna in the Bagavad Gita. From this naturally followed the view, that each man was but a part of a whole. He was not isolated, he was not independent. He was a part of a vast interlinked and inter-dependent order. He was not born free. He was born into numerous obligations and by the very fact of living he was constantly adding to his debts. The happiness of the whole of society and each of its parts depended upon the harmony and due integration of these parts. Humanity together with all animals and all immovable things made a single whole and each unit entering into the composition of that whole was subordinate to and existed for the use of that whole. No man existed for himself nor for his own separate ends. He existed for all and for the common ends of society. A finger does not exist for itself and by itself. It is part of the body. It exists in the body and for the use of the body. A finger that wanted to be free and

independent would be a monstrosity, or absurdity. So with Man. He was an organ in a great body and existed for the use of that body. To think otherwise was considered ignorance. An illusion of separateness.

Thus the Hindu ideal was “Man who was dutiful” rather than “Man who was free”. Man was expected to recognise all his obligations and live as part of a greater whole not as an independent being.

The Hindu therefore did not ask “What were his rights?” He asked “What were his duties?”. He accepted the plan of society formulated by Rishis with the object of securing that each man should do his duty as the rational expression of social Dharma. He recognised as the foundation of a social system the orderly distribution of social functions according to the qualities of the persons composing it, the four fold organisation of castes each with its own duty. The Dharma of the Brahmana was to teach; of the Kshathriya was to protect and preserve order in society; of the Vaishya was to gather wealth and to distribute it rightly and of the Sudra was to serve. Nothing was said about Rights. Each man obtained his rights when all around him discharged their several duties.

“He (man) was not born free. He was born into numerous obligations and by the very fact of living he was constantly adding to his debts.”

“Man is born free. None should have any title to his obedience.”

Rights and duties are co-relatives. There is no essential difference between rights and duties. The standpoints are different. One says “This is mine. I claim it as my right”. The other says “This is yours. I render it to you as my duty”. The difference lies in the attitude. The first is aggressive, combative and tends to separateness. The other is yielding, peaceful and tends to unity.

Another important result flowing from the Ideal of duties was that the failure of one of two parties in a relationship to do his duty did not excuse the other from doing his duties. While there should be reciprocity to make the relationship perfect yet duty was expected to be done even to the undutiful. The duty must be fully discharged no matter what may be the unworthiness of the other party to the relationship. The undutiful will have to answer to Karma for his breach of the law.

To do duty was to be in accord with the divine working. That was the attitude of the Eastern mind.

Thus, we see that Law and Religion in society in the West and East have grown differently. Their attitudes had been different. Their ideals had been different. The result too had been different. More so because the East had to put up with a more potent and militant Western armed thrust which looked down upon the Eastern ideals.

But in recent times there has been greater awareness in the West regarding their unrealistic approach largely due to the growth of science. The whole tendency of modern science has been towards unity and not separateness (Vide Fritzof Capra's - 'The Tao of Physics').

The idea of evolution has shown humanity as springing from a common stock and has caused society to be regarded as an organic growth and not as the result of an artificial contract. Science has shown that all are born into conditions and that to these conditions each must adapt himself or perish. Nature does not recognise independence. The law of Nature rolls on unswervingly and crushes all who oppose.

The ideal of Rights of the western mind which made a strong character until recent times is becoming overshadowed by the ideal of “Duties” which must lend gentleness to society. For example the keynote of the teaching of Mazzini, the apostle of liberty in Italy was that people should learn to do their duties rather than claim their rights.

While the West seemed to change for the better we see the East endangering its ideal by a process of narrowing and contracting the area of its field of duty.

East had forgotten that a wrong done to one was a wrong done to all. The unfortunate contraction in the approach towards society by the Eastern mind should now be recognised and appropriate steps taken to salvage the situation.

The East must act in such a manner so as to build up an altruistic society based on its realistic standpoint of Duty. Development of law and religion with a recognition of the direction societies have so far taken, would give form and content to a future unified common World Society neither Eastern nor Western in approach.

The first is aggressive, combative and tends to separateness. The other is yielding peaceful and tends to unity.

With Best Compliments from

CHANDRA STORES

27, GINIGATHENA ROAD,
HATTON.

With Best Wishes from

JEWELL CRAFT

22 ct Jewellers & Gem Merchants

403, Galle Road,
Wellawatta,
Colombo-6.

Head Office :

VIJAYA JEWELLERY
104, Main Street,
Maskeliya.
Tel: 052-7205

HINDUISM AND THE QUESTION OF CASTE

● DR. NARESHA DURAISAMY

Every world religion has lent itself to intolerance and exploitation. The ecclesiastical establishment has likewise often used Hinduism to legitimise a hierarchical social system based on differential access to economic resources, honor and ritual standing. This has contributed to elitism and segregation in social life. Caste is a prime instance of the inequity inherent to social organization. Proponents use references in the dharmashastras and puranas to justify such a code. The Manudharmashastra represents the high point of caste-based compartmentalization and assigns different rights and obligations to different castes.

Hinduism nonetheless has the promise of a more humane and liberal interpretation. Advaita asserts that the self alone exists and that the mind superimposes all distinctions and differences upon it. This self is at the core of each of us, regardless of caste. Therefore concepts such as high and low are meaningless from the philosophic standpoint.

Persons of all castes contributed to a Hindu intellectual understanding of the world. The author of the Aitereya Brahmana was half Dasyu, Valmiki, the author of the Ramayana, belonged to a robber tribe. Epic legend has it that the great rishi, Parasara, was the son of an

outcaste girl. Vyasa, his son by a fisherwoman, edited the Mahabharata and Brahma sutras.

Hindu civilization has not been static. It has been characterised by constant movement, intellectual redefinition and struggle. Reformers within the Hindu framework continually contested certain tenets. The Veda and Upanishad are not centred on caste. Key successor texts, not to mention folk practice, challenge social elitism. Hinduism can not be reduced to a mere caste-centred tradition as it goes on to include a sense of the aesthetic, a method of state craft and an approach to the secular. It incorporates empiricism, philosophy, devotion and dissent. To quote Dr. Radhakrishnan, "Hinduism is a movement, not a position; a process, not a result; a growing tradition, not a fixed revelation." It is an unstructured assortment of different sects, denominations and practices where common motifs and themes recur. The absence of fixed tenets or a rigid theology is conducive to free thought.

There is a rich tradition of dissent within Hindu civilization. The Upanishads question ritual and ceremony. These texts emphasize reason as against priest craft. One Upanishad likens the chants of the Brahmins to frogs croaking in twilight while the Svetasvatara Upanishad asserts that the attainment of immortal bliss is the birthright of all.

Much of the Bhakti movement of devotion to a personal God, emphasized democratic values. Proponents questioned exclusiveness, hierarchy, ritual and exploitation. One can refer to Namdev, the tailor, (1270-1350) whose guru was a grocer and sister, a maidservant. His songs of protest and devotion influenced medieval Hindu thought, Jnaneshwar, Eknath and Tukaram likewise were poets of the masses who stressed the equality of man in the eyes of God. Texts such as the Bhagavad Gita and Srimad Bhagavatam influenced these Maharashtra saints.

Though Lingayats represented democratic stirrings in early medieval Karnataka. This movement drew persons of all castes in committed devotion to Siva and organized the Siva anubhava mantapa in the 12th century, wherein all discussed, debated and defined the principles of Saiwaite Hinduism, regardless of caste. This movement, which included some 60 eminent women saints in positions of leadership, emphasized inter-caste marriage, the abandonment of untouchability and the dignity of labour.

Other voices of protest rooted in the Hindu tradition included Ramanand and his disciples Kabir the weaver, Ravidas the shoe maker, and Sena the barber. Akho, the gold smith and the Tamil Siddhas opposed caste based oppression as well. Most Siddhas belonged to the untouchable caste and spoke out, in Siva's name, against exploitation. The Siddhas, Pattinattar, Sivavakhiyar and Pathirakiriyar, criticized hypocrisy and formalism.

This liberal tradition continued into the 19th and 20th century with Ram

Mohan Roy, Keshub Chandra Sen, Rabindranath Tagore, Jyotiba Phule, Narayana Guru, Vivekananda, Dayananda Saraswathi and Mohandas Gandhi. Each attempted to introduce a more just and compassionate society and did so from the Hindu standpoint.

One has to re-assert this liberal trend in Hinduism and re-emphasize the oneness of humanity. One can then recover an inheritance centered on 'loka samgraha' the purposive action towards the social good and 'Kshemakrit', the welfare obligation to the poor. The highest worship is that of Daridra Narayana, that divinity who assumes the form of the downtrodden. To quote the author of the Bhagavata Purana,

"I desire from God neither Lordship nor absence from rebirth! I pray that I stay amongst the afflicted, that I bear the load of their grief and help liberate themselves from the causes."

Tiruvalluvar, the ancient Tamil poet, goes on to assert,

"Real superiority does not stem from birth, wealth and education; it is born of character alone. The absence of character cannot sustain all or any of the former; indeed even with all of them, the absence of character would make one but a wretch."

One can also refer to Avvaiyar, the Tamil poetess par excellence, who argues the sole existence of two castes, i.e. those who give in charity and those who do not.

தெய்வீக விலங்கே மனிதன்

— திருக்குறள் நோக்கு —

— மாணிக்கம் சிவபாதம் —
சட்ட விரிவுரையாளர்,
சட்டபீடம்,
கொழும்பு பல்கலைக்கழகம்

மனிதன் எனும் பதத்திற்கு பல்வேறு அணுகுமுறைகளின் கீழ் பல வரைவிலக்கணங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவ்வரைவிலக்கணங்கள் மனிதப்பண்பு (மனிதம்) என்பதில் பொதிந்துள்ள ஏதேனும் ஒரு பண்பினை அல்லது பலவற்றைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டு ஆக்கப்பட்டவையே. இங்கு முதலில், "மனிதன்" என்பதற்கான வரைவிலக்கணங்களை, புகத்தறிவியல், சமூகவியல், பரிணாமவியல், ஆத்மவியல் ஆகிய நான்கு வேறுபட்ட அணுகுமுறைகளில் அவதானித்தபின், "மனிதம்" எனும் பொதுவான குணாம்சத்தின் அடிப்படையில் திருவள்ளுவரின் (கி. மு. 31) பகுப்பாய்வின் கண்ணோட்டம் எவ்வாறு ஒப்பீட்டடிப்படையில் மேற்கூறியவற்றுடன் இணக்கம் செய்யப்பட முடியும் என்பதை சீர்தூக்கிப்பார்த்து அவை நவீன சட்டவியல் சிந்தனையுடன் எந்தளவிற்கு இணக்கம் செய்யப்படலாம் என்பதை மேலெழுந்தவாரியாகச் சுட்டிக்காட்டுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

முதலாவதாக, பகுத்தறிவியல் நோக்கில், மனிதன் பகுத்தறிவுள்ள விலங்கு என வரைவிலக்கணப்படுத்தப்படுகிறது. இதற்குத் தொன்மையான நூலாம் தொல்காப்பியமும் சான்று பகர்கிறது. அதற்கிணங்க, ஓரறிவுள்ள, உடல் (பரிசு உணர்வு) மட்டும் கொண்டவற்றில் (உடம்பு, தாவரம்) இருந்து படிப்படியாக

ஈரறிவு, மூவறிவு, நாலறிவு, ஐயறிவு பிராணிகளாக முறையே உடலுடன் வாயுள்ள (ரசு உணர்வு): உடம்: சிப்பி: சங்கு போன்றனவும் வாய் + மூக்குள்ள (கந்தம்) உடம் கறையான், ஏறம்பு போன்றனவும் மூக்கு + கண் உள்ள (ருபம்) உடம் பாம்பு வண்டு போன்றனவும் கண் + செவி உள்ள (சத்தம்) உடம் பறவைகள், விலங்குகள் போன்றனவும் மேற்கூறிய ஐம்புவன்களுடன் பகுத்தறிவும் கொண்ட மனிதன், ஆறறிவு ஜீவன் எனவும் தொல்காப்பியம் வகுப்பாக்கஞ் செய்துள்ளதைக் காணலாம்.

இதையே இரத்தின சுருக்கமாக வள்ளுவப் பெருந்தகை

சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம்
என்றைந்தின் வகை தெரிவான்
கட்டேயுலகு.

என பகுத்தறிவு அணுகுமுறையை (கி. மு. 31இல்) அறிமுகஞ் செய்துள்ளார். உலகே தங்கியிருப்பது 'வகை தெரிவான்' (பகுத்தறிவாளன்) எனும் மனிதன் பாலே ஆகும். அதற்கு பகுத்தறிவின் பாற்பட்ட 'மனிதம்' என்னும் உரைக்கல்லின் அடிப்படையில் தான் "வகை தெரிவான்" எனும் வகுப்பாக்கத்தில் 'வைக்கப்பட முடியுமா?' எனும் தன்னை உணரும் 'மனப்பக்குவம்' உண்டா! எனும் வினாவுக்கு விடை பசரும் தன்மை பெற வேண்டும். இதையே பகுத்தறிவின் தந்தை எனக் கருதப்படும் கிரேக்கத் தத்துவஞானி சோக்

கிரட்டஸ் (கி. மு. 469) "உன்னையே நீ உணர்வாய்: "இயற்கையோடு வாழு" எனும் தீர்க்கதரிசனமாய் எடுத்தியம்பி உள்ளமை இவ்விடத்தில் அவதானிக்கற்பாலது.

"அஃதல்லாதவர் உலகில் நடமாடும் பேய்கள் வருப்பில் வைக்கப்படும்" என்று வள்ளுவரே திருவாய் மலர்ந்தருளியிருக்கிறார்.

"உலகத்தார் உண்டு என்பது இல் என்பான் வையத்து அலகையர் வைக்கப்படும்."

இக்குறள், புல்லறிவாண்மை (புல் + அறிவாண்மை), ஓரறிவுள்ள புல்வர்க்கத்தின் அதி குறை (Minimum) அறிவு வர்க்க மனிதன் (பேய்) எனப் பொருள் கோடல் செய்யப்பட்டமை கவனிக்கற்பாலது. இங்கு கல்லானாலும் (பூச்சிய அறிவுள்ளவன்) சணவன். புல்லானாலும் (ஓரறிவுச் சீவன்) புருஷன்" என்பதுடன் சீர்தூக்கிப் பார்த்தல் சலாச்சார ரீதியிலும் பொறுத்த முடையதே. இக்கருத்து இயற்கை வாதச் (சட்டவியல்) சட்டப் பிரிவில் ஒத்துப் போவது அவதானிக்கற்பாலது.

இரண்டாவதாக, சமூகவியலின் நோக்கில் ஆராயின், 'மனிதன் ஒரு சமூகப் பிராணி' என வரைவிலக்கணப்படுத்தப்படுகிறது. சமூகத்தின் தேவைகளை, நிரம்பல் செய்வது மனிதனின் சமூகவியல் கடப்பாடாகின்றது. அதற்கிணங்கவே 'சமூக நீதி'யின் நிலைப்பேறு அமையும். சமகால சமூகத்தின் அக்கறைகளை அடையாளங்கண்டு சமூகச் சமநிலையை (Social equilibrium) நிலையானதும் ஒரினச் சமூகத்தில் (static and Uniform Society) ஏற்படுத்துதல் ஒப்பீட்டளவில் கலபமானதே, பன்முக, இயங்கும் சமூகத்தில் (dynamic and Pluralistic Society) மேற்படி சமூகச் சமநிலையை (social equilibrium) எய்துதல் நடைமுறையில் அசாத்தியமானதே. சமூகவியல் சட்டவியலாளர் ரொஸ்கோ பவுண்ட் (Roscoe pound)

அவர்களின் கருத்துப்படி ஒரு சமூகத்திற்கு ஏற்படும் அழிவின் கூட்டு மொத்தமே பிறிதொரு சமூகத்தின் ஆக்கப்பாடாக அமைய முடியும் என தனது 'சமூக பொறியியல்' (Social Engineering) எனும் கருத்தேற்பில் குறிப்பிட்டுள்ளமை இங்கு ஒப்பு நோக்கற்பாலது. அவரது கருத்துப்படி முரண்படுகின்ற சமூக அழுத்தங்களும் (social, pressures), சமூக சுர்ப்புக்களும் (Social Tension) சரியாகவும் துல்லியமாகவும் இணக்கம் செய்யப்படாவிட்டால், சமூகச் சமநிலை எய்தப்படாது சமூக இயக்கம் (social movement) தவிர்க்கப்பட முடியாததொன்றாகிவிடும். எனவே சமூகப்பொறியியல் கருத்துப்படி 'சமூகச்சமநிலை'யை நோக்கி செயற்பாட்டை மேற்கொள்பவனே 'மனிதன்' எனப் பொருள் விளக்கம் செய்யப்படலாம். அஃதல்லாது 'சமூக அழுத்தம்' அல்லது 'சமூக சுர்ப்பு'க்கு தூபமிடுபவர் எத்துறையைச் சார்ந்திருந்தாலும் 'அவன்' நடமாடும் பிணம் எனும் பிரிவினையே வைக்கப்படும் என்பதை, "ஒத்தது அறிவான் உயிர் வாழ்வான் மற்றையான் செத்தாருள் வைக்கப்படும்" என வள்ளுவமாமுனி குறளோ வியமாக திட்டியுள்ளார். மேற்படி கருத்து நவீன சட்டவியல், சமூகவியல் சிந்தனையுடன் இணக்கம் செய்யப்படக்கூடியமை கவனிக்கற்பாலது.

மூன்றாவதாக, விஞ்ஞானவியலின் கூறாகிய பரிணாமவியல் (Evolution) அடிப்படையில், தக்கன பிழைக்கும், அல்லாதன அழிந்தொழியும் என்பதற்கிணங்க, ஒவ்வொரு தலையன்களுக்கும் இடையே ஏற்படும் போட்டியில், இயற்கைத் தெரிவின் மூலம் ஐயறிவு விலங்கின்கூர்ப்பின் இறுதித் தோற்றமே மனிதன் என இக்கோட்பாட்டின் சிருஷ்டிகர்த்தா சான்ஸ் டாவின் (1809-1882) விளக்கியுள்ளார். இதன் அடிப்படையில், இயற்கை நீதி வெற்றிடங்களை வீட்டுவைப்பதில்லை. கூர்ப்பின் அடிப்படையில் இயற்கை நீதி உருவமைப்பை மாற்றிக்கொள்ளும், அது கூடிய நெகிழ்ச்சி உடையதாகக் காணப்படும். இயற்கைத் தெரிவின்படி மக்களின்

செல்வாக்கால் ஆளுபவனாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டு அவன் 'நீதி' வழுவாது செங்கோல்' ஒச்சுவானாயின், அத்தகையவன் 'மக்களின் இறைமையை' கண்ணும் கருத்துமாய்க் காப்பாற்றி மேம்படுத்த ஆயராது உழைப்பானாயின் மக்கள் மத்தியில் அவன் இறையென வைக்கப்பட்டுப் போற்றப்படுவான் என்பதை பொய்யா மொழிப்புலவர்,

"முறைசெய்துகாப்பாற்றும்மன்னவன் மக்கட்கு இறை என்று வைக்கப்படும்."

என இறைமாட்சி எனும் அதிகாரத்தில் அழகுற எடுத்தியம்பியுள்ளார். அஃதல்லாத சந்தர்ப்பங்களில் இயற்கை நீதியே இயற்கைத் தெரிவினை தீர்மானிக்கும் காரணியாக தொழிற்படும் என்பதனை வரலாறும், அறநூல்களும் சான்று பகர்கின்றன. இது சட்டவியலின் புலவறிவுவாதத்துடன் இணக்கம் செய்யப்படக்கூடியமை நோக்கற்பாலது.

நான்காவதாக, மெஞ்ஞானவியலாம் ஆத்மவியல் ரீதியாக அணுகுவோமேயானால் மனிதன், என்ற பதம், உடலைவிட வேறுபட்ட ஞானமுள்ள ஆத்மாவையே குறிக்கும். என்றுமே அழிவற்ற ஆத்மாவினதும், அழியும் உடலினதும் சேர்க்கையே ஜீவாத்மாவாகும். மெய் என அழைக்கப்படும் உடல், பஞ்ச பூதங்களாம் நிலம், நீர், தீ, காற்று, வெளி என்பவைகளால் ஆனது; அதேபோல் ஆத்மா (soul) மனம் (mind) புத்தி (intellect) சம்ஸ்காரம் (resolves) ஆகியவைகளினால் ஆனது எனவே மேற்கூறிய எட்டு மூலகங்களின் தொகுப்பே மனிதன் எனும் ஜீவாத்மாவாக அமைகிறது. சிந்தனைச்சத்தியும், தீர்மானிக்கும் சத்தியும் ஆத்மாவில் உள்ளன. செய்யும் காரியங்களைப் பொறுத்து சம்ஸ்காரங்கள் அமைகின்றன. மனம் ஒரு சார்ந்து மாறி (dependant variable) ஆதலால் அது புத்தியுடன் சேரும் போது தெய்வீகத் தன்மையையும் சம்ஸ்காரம் தீவினையாயின் அதில் லயித்திருக்கையில் விலங்கின் தன்மையையும் பிரதிபலிக்கும்.

ஆத்மா, உடலில் வாசம் கொள்ளும் இடம், ஞாபகநிலையம் (memory centre) என அமெரிக்க ஆராய்ச்சியாளர் சலாநிதி பென்பீல்ட் (Dr. Penfield - 1952-53) அவர்களின் ஆராய்ச்சியும் ஆன்மீகவாதிகளின் முடிவுக்கு ஆதாரமளிக்கிறது. ஆத்மா மூளையின் மத்தியில் வாசஞ் செய்து கொண்டு மூளையுடன் இணைந்து செயற்படுகிறது. மூளையானது உடலின் ஞானத்திரியங்களுடனும், கர்மேந்திரியங்களுடனும் இணைந்திருக்கிறது. 'எண்ணங்கள்' ஆத்மாவில் தான் எழுதின்றன. அவ் எண்ணங்கள் மூளையின் மூலமாகப் பரவிபின் செயலுறு பெறுகின்றன. இன்பத்தையும், துன்பத்தையும் அத்தாவே உணர்ந்து கொள்கின்றது. தீர்மானம் செய்யவில் சம்ஸ்காரம் அடிப்படையாகி விடுகிறது. மனம், புத்தி ஆத்மாவில் இருந்து வேறுபட்டு பிரிந்தவை அல்ல. இயற்கையிலேயே ஒளிமயமான ஆத்மாவை, ஐம்புலன்களின் அழுத்தத்திற்கும் (pressure) தேகாபிமானம் எனும் மட்டற்ற பற்றாசை சர்ப்பிற்கும் (Tension) உட்படச் செய்வதால் காலக்கிரமத்தில் அறியாமை இருனால் குழப்பப்பட்டு தத்தளிக்கும் விலங்காகக் கலங்குகிறது. உடல் எனும் வாசனத்தின் சாரதி ஆத்மாவே தன்னை 'ஆத்மா' என உணராத அல்லது உணர் திறனற்ற ஒவ்வொரு மனிதனும் திறனற்ற சாரதி போலத் தொழிற்பட்டு, தனக்கும், சக மனிதர்களுக்கும் விபத்துக்களை விளைவித்துக் கொண்டே காலத்தைக் கழிக்கிறான். அதன் மூலம் தனது திருப்திபை இழந்து பரிதவிப்பதுடன் சகமனிதர்களதும் நிம்மதிக்கும் குந்தகமாகவே விளங்குகிறான். மனிதன் ஒருவன் வாழ்வாங்கு வாழ இயலாமைக்கான காரணம் தான் ஓர் ஆத்மா! எனத் தன்னை உணரும் திறனை இழந்தமையே, இக்கருத்து தத்துவஞானி சோக்கிரட்டீஸின் முன்பு கூறிய கருத்துடனும் ஒத்திணங்கிச் செல்லும் பாங்கு ஆழ்ந்து சிந்திப்பதற்குரிய தொரு அம்சமே.

ஆத்மாவைச் செயற்கையாய் சூழ்ந்திருக்கும் விலங்கின் குணாம்சங்களைக்

கொண்ட அறியாமை இருள் மெஞ்ஞான ஒளியால் அகற்றப்பட்டதும் ஆத்மாவின் இயற்கையான சுய உருவமான தெய்வீக ஒளியை நம்முன்னோர் அருஞ்செல்வங்களாக வழங்கிச் சென்றுள்ளார்கள். அத்தகைய மனிதன் ஒருவன் எவ்வகுப்பில் வைக்கப்படுவான் என்பதை வள்ளுவப் பெருமான் இல்லறவியலில் மிக அழகாகச் செப்பியுள்ளார்.

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன்
வானுறையும் தெய்வத்துள்
'வைக்கப்படும்'

அதாவது, இல்லறமாம் நல்வறத்தோடுக் கூடி வாழும் இயல்பினால் இப்பூவுலகின் கண்வாழும் ஜீவாத்பா, வீண்ணுலகில் வீற்றிருக்கும் பரமாத்மாவாக வைத்துப் போற்றப்படுவான். இது இறையியல் (தெய்வீக சட்டம்) வாதம் மானிடவியல், சட்டவியல் என்பதுடனும் இணக்கம் செய்யப்படலாம்.

இவற்றைவிட, "அரம் போலக்கூர்மையரேனும் மரம்போல்வர் மக்கட்பண்பிலாதவர்" எனும் குறள் மூலம் 'மனிதம்' அற்ற மனிதனை ஓரறிவுள்ள மரத்தின் வகுப்பினிலும் "விலங்கோடு மக்கள் அனையர் விலங்கு நூல் கற்றாரொடு ஏனையவர்" எனும் குறள் மூலம் கல்லாத மனிதனை விலங்கின் வகுப்பிலும் வைத்து வகுப்பாக்கம் செய்துள்ளார்.

மேற்கூறிய விடயங்களைத் தொகுத்து அவதானிப்பின், உலகப்பொது நீதி நூலாகிய திருக்குறளில் அடங்கியுள்ள 1330 குறட்பாக்களுள் 4 பாக்கள் மட்டும் 'வைக்கப்படும்' என்னும் சொல்லை இறுதிப்பதமாகக் கொண்டு முடிவுறுத்தப்பட்டுள்ளன. அவைகள் முறையே 'மனிதன்', பேய், செத்தார், இறை. தெய்வம் எனும் பிரிவுகளுள் வைத்து உருவகப்படுத்தப்பட்டு உலகமக்களால் கணிக்கப்படும் எனும் பொருள் கோடல் விதிகளை வள்ளுவப் பெருந்தகை கையாண்டுள்ளார். மேலும் பண்பியல், அறிவியல் நோக்கில் மரம், விலங்கு எனும் வகுப்பாக்கங்களையும் உவமையாகத் தொட்டுக் காட்டியுள்ளார். திருக்குறள் காட்டும் மேற்படி வகுப்பாக்கங்களை நவீன சமகால பகுத்தறிவுவாத விஞ்ஞான, மெய்ஞான கருத்தேற்புகளுடன் இணக்கம் செய்யின், தெய்வீக விலங்கே மனிதன் எனும் வரை விலகணத்திற்கு வழிவகுக்கிறது. மனிதனில் காணப்படும் தேகாபிமான அறியாமையிருள், அறிவொளியால் அகற்றப்பட இயற்கையான ஆத்ம ஒளியான தெய்வீக ஜோதியை பிரகாசிக்க வைப்பதே சமநிலை விரும்பும் ஒவ்வொரு மனிதனும் தலையாய கடமை என்பதை உணரும் நாள் வெகுதொலைவில் இல்லை.

நன்றி நவிலல்

எமது மகாசபைக்கு நாங்கள் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொண்ட தற்கிணங்க இணுவில் திரு. இ. புஷ்ப யோகேந்திரன் தனது தந்தையார் திரு. சங்கரப்பிள்ளை இராமநாதன் (1912-93) அவர்களின் ஞாபகமாக ஒரு உருக்கு அலுமாரியை மகாசபைக்கு அன்பளிப்பு செய்துள்ளார்.

இதற்கு எமது மனங்கனிந்த நன்றி.

இத்துடன் இதை செயலாற்ற முன்னின்று உழைத்த, உருக்குக் காசுப்பெட்டி ஒன்றையும் அன்பளிப்புச் செய்த யாழ். கள்ளியூர் கனக நடராஜா சட்டத்தரணி அவர்களுக்கும் எமது நன்றி என்றென்றும் உரித்தாகுக.

THE CUSTOMARY LAWS OF THE TAMILS OF TRINCOMALEE

Prof. S. PATHMANATHAN,
Professor of History
B.A., Ph.D. (London)
University of Peradeniya.

I. The Evolution of the Legal System of Sri Lanka

Sri Lanka has been described as a "polygenous country with diverse systems of law" because certain communities are governed in certain matters by bodies of "special laws", while the residuary "general laws" or the so called "Common Law" of the land governs these communities in other matters and governs the rest of the population in all matters. ¹

Some elements of the legal system as presently found in the island have been derived from indigenous traditions of pre-colonial times. The customary laws of the Sinhalese and Tamils, the two major ethnic communities, do not appear to have been recorded or codified at any time before the establishment of the Dutch power in the island. The laws administered by the courts under the indigenous rulers were based on unrecorded customs and traditions as transmitted and interpreted by persons of knowledge and experience and by community leaders. It would appear that these laws were characterized by variety and diversity and in this respect they were comparable to early Hindu Laws as explained by the Dharma Sastras. The Principal Dharma Sastra texts testify that communities, castes and corporate

organizations were given legal recognition. ²

Attempts to collect, and codify some of the customary laws of the local inhabitants were made at two stages during the colonial period, under the Dutch and the British during the 18th and 19th centuries respectively. It was during this period that the modern legal system of the island attained its distinctive characteristics. The government of the Dutch East India Company sought to govern its subjects, wherever possible, according to their own customs and traditions. Besides, they also utilized the traditional system of administration with suitable modifications and like their Portuguese predecessors they retained the hierarchy of native officials except at the highest levels. Their objective was to use local institutions and officials for consolidating their power most effectively, and exercising authority with the strictest economy. It was through such means that they hoped to obtain the maximum amount of revenues from their territorial possessions. To the Dutch belongs the credit of having attempted to establish the legal and judicial systems in the maritime provinces on a systematic basis.

The Kandyan Sinhalese, the Jaffna Tamils and the Muslims are the three

communities who are still governed in certain matters by special bodies of laws. They are the laws of the Kandyan-Sinhalese, the *Tesavalamai* and the code of Muslim Law of inheritance and marriage respectively. In the laws of the Kandyan Sinhalese are incorporated the customary laws of the Sinhalese derived from ancient times and developed in a modified form in the provinces of Kandyan Kingdom which was occupied by the British in 1815. This body of laws specifically applicable to the Kandyan Sinhalese has been modified in certain respects through legislative enactments and is still in force.

The Code of Muslim Laws of marriage and inheritance, however, is not a compilation of the customary laws of the indigenous Muslims. It was introduced from Batavia on the initiative of the Dutch government. In 1770 Governor Falck obtained from Batavia a Code relating to the Muslim Law of inheritance and marriage which was in force there and this work was translated into Tamil and applied to the Muslims living in those parts of the Island which were under the Dutch rule.³

Of the customary laws of the non-muslim Tamil speaking inhabitants only the *Tesavalamai* had been codified. The customary laws of the Tamils of Jaffna were recorded, presumably for the first time, by native officials on the orders of the Dutch authorities and these were codified by Claas Isaaksz, Disava of the district of Jaffna patnam, in 1707, on the instructions of Governor Cornelis J. Simons,⁴

In the later decades of the Dutch regime the High Court of Jaffna patnam exercised jurisdiction in the Northern

and Eastern parts of the Island, over the Commandment of Jaffnapatnam and the administrative districts of Trincomalee and Batticaloa. It would appear that in these areas the *Tesavalamai* was applied to the Tamil inhabitants except the Mukkuvar, the Paravans and Chettis, who were governed by their respective customary laws.⁵ The Dutch also introduced the Roman Dutch Law which was applied to govern all matters beyond the scope of the customary laws. All the systems of law which had been applied to the various communities inhabiting the maritime provinces during the Dutch regime continued to be in force after the British occupation in 1799. It is significant that Governor North's proclamation of 23 September 1799, declared that Justice should be administered in the maritime provinces 'according to the laws and Institutions, that subsisted under the Dutch Government, subject to such changes as might be made by lawful Authority'.⁶ The effect of this proclamation was to provide legal validity to the customary laws, which had been applied in varying degrees to particular communities previously under the Dutch rule, as well as the Roman-Dutch law, which had been applied where the customary laws did not apply. All these laws, however, were modified in course of time owing to the adoption of some of the provisions of the laws of England.

The Charter of Justice of 1801 represented a decisive step in the evolution of the legal system of Sri Lanka. While recognizing the laws that were in force in the island colony at that time it made provision for the introduction of the substantive and procedural law of England. Consequently

the English Common Law became a major component of the residuary general law of the country. The provisions of the charter of justice of 1801 were effectually confirmed by the Charter of Justice of 1810 and that of 1811. The Charter of Justice of 1833, which introduced a uniform system of judicature throughout the country, made no changes in the law that was to be applied by the courts. Subsequent changes in the law were related mainly to the definition of the spheres of application of the customary laws, to the abrogation of some of the rules of the residuary general law and to the further introduction of elements of the English legal system.⁷

As diverse systems of laws were in force in the maritime provinces and because of the fact that the British officials in the colony were for the most part unacquainted with these systems of law there was a compelling need to collect and compile digests of the laws that were applied to govern the inhabitants of the colony.

From the earliest years of British rule in Ceylon the inferior courts as well as the supreme court which was established by the charter of Justice of 1801 were directed to give effect to the native customary and religious laws. In 1806 Acting Chief Justice Alexander Johnston was requested by Governor Maitland to make a collection of the "Local and Customary laws" which he found in the course of his judicial circuits in different parts of the island. Later that year Johnston submitted to the Governor in Council "The Code of Mohamedan Laws observed by the Moors in the Province of Colombo" and the Council resolved that it should be "published and... observed throughout the whole of the province."⁸ A regu-

lation of the same year provided that the Thesavalamai or the Customs of the Malabar Inhabitants of the Province of Jaffna, as collected by the order of Governor Simons in 1706, "shall be considered to be in full force".⁹

In November 1807 Johnston submitted to Governor Maitland a statement of the enactments issued by the Dutch and the British Governments as well as statements of the customary laws of the Chetties of Colombo and of the Muslims of the 'Malabar' (Tamil) provinces of Puttalam Jaffna, Trincomalee and Batticaloa. Although Johnston had stressed the desirability of compiling a digest of the various customary laws and making a statutory restatements of the law applicable to various communities no definite steps were taken in this direction.

Although legislative recognition was accorded only to the Muslim law and the Tesavalamai, there are some indications that other distinctive bodies of customary laws such as those of the Mukkuvar, Paravans and Chetties were given recognition by the courts during the Dutch period and in the early years of British rule. By the middle of the 19th century the residuary general law of the land had gradually superseded the customary laws of these communities, presumably, because they had never been codified. However, the special rules of intestate succession that governed the Mukkuvar of Batticaloa continued to be legally recognized until they were impliedly repealed by the Matrimonial Rights and Inheritance Ordinance No. 15 of 1876.¹⁰

The customary laws of the various Tamil communities found established in the island during the early phase of the

British rule are included in the Alexander Johnston Papers. In his letter addressed to the Governor he makes the following observations about these laws:

"Your Excellency, soon after your arrival on this island adopted the very wise and conciliatory measure of ordering all the Provincial Courts under your Government, to adhere strictly in framing their decisions to the local customary laws which prevail within their respective jurisdictions and with the view of enabling them, to carry your Excellency's wishes upon the subject into full effect, you requested me while I was on my circuit round the island, to make a collection of all such laws."

"Some of the customary laws, which I have collected, relate to the four Provinces of Puttalam, Jaffna, Trincomalee and Batticaloa, others to the numerous Mahometans who are to be met with all over the island and some to those Chittys who live in or about the Pettah of Colombo."¹¹

2. The Laws and Customs of the Tamils of Trincomalee:

Sir Alexander Johnston caused the Tamil translation of the *Tesavalamai* Code enacted by the Dutch Government to be sent to various officers serving in Jaffna and other Tamil districts to ascertain their opinions about its applicability to the Tamil communities in the island. The reports obtained by such officers from native headmen and community leaders and which are incorporated into the corpus of Alexander Johnston's Papers, either in the original or in translation constitute a most valuable source of information on the

laws and customs of the Tamil communities as found in the first two decades of the last century

In their reports the native headmen, as expected, highlighted matters on which local customs differed from the *Tesavalamai*. In the town of Trincomalee a meeting of the Mudaliyars was summoned for the purpose of ascertaining their views on the applicability of the *Tesavalamai* Code to the inhabitants of the area. The Mudaliyars are said to have reported,

"That in reading the country law sent us by His Excellency the Governor, We the undersigned do hereby declare that several of the laws contained thereto are still in use, besides the use of administration it is the only point more, which we beg to be rejected."¹²

In his letter to Alexander Johnston the Government Agent of Trincomalee observed that the only point on which the Mudaliyars wanted amendments concerned the liability of children to pay their father's debts as enforced by the *Tesavalamai*. In deference to the opinion of the Mudaliyars the Government Agent suggested that debts incurred by the father should be paid out of his estate and that the children be relieved of responsibility in the matter. It is significant that the *Tesavalamai* Code was found to be applicable to the Tamils of Trincomalee, one of the four territorial divisions of the Trincomalee district as constituted at that time.

The situation was however, different in the other three divisions of the Trincomalee district, viz: Kattukkulam pattu, Kottiyaram pattu and Tampalakam pattu. The fundamental divergence

between the customary laws of those three divisions and the *Tesavalamai* was in the matter of inheritance. In the *Tesavalamai* as observed in the days of the Tamil Kings the ancestral property of the father devolved on the sons while the dowry given to the mother on marriage devolved on the daughters. The acquired property was divided among all children.¹³ But in the customary law as found among the Tamils of the divisions of Trincomalee outside the town the children did not inherit their father's property. The ancestral property of the father devolved on his nephews, sister's sons, as was the case in the laws of the Mukkuvar. The mother's property or *Citanam* given to her as dowry was not inherited by the daughters only as in the case of *Tesavalamai* before it was modified by the Portuguese, but was divided among all children, males and females. Another interesting thing is that the mother's property was placed in the same footing as *tettam* or acquired property¹ in matters concerning inheritance. Although a categorical distinction was still maintained between the two types of property, dowry and acquired property, the differentiation ceased to have any practical effect once a married woman became a mother.

The reports on the laws and customs of the Tamils living in the administrative divisions of the Trincomalee District as submitted by local headmen to the higher authorities touch only on a few principal items of customary law such as marriage, dowry, inheritance, adoption, gifts, usufructory land use, loans and hire.

The reports are brief and the information provided by them is inadequate for

compiling a digest of the customary laws of the people concerned. Yet, they are of great value not only for the reason that they are the only documents which provide a glimpse of the laws and customs of the Tamils of Trincomalee but also because they provide vital historical information which supplements and confirms the traditions recorded in other sources. It is also significant that in all the three divisions - *kottiyaram pattu*, *Tampalakamam pattu* and *kattukulam pattu*, the customs and traditions observed by the people on the matters referred to in the reports were almost identical.

Marriage

In the case of marriages it was the custom for the parties concerned to approach the Vanniyar and inform him of the proposed marriage. In his presence the prospective bride and bridegroom had to enter into a solemn agreement pledging that they would get married and a breach of the marriage contract was to be punished either by imposing a fine or inflicting corporal punishment. The requirement of a marriage contract was, perhaps, introduced during the early period of European colonial rule and the Vanniyar appears to have superseded the community elders as guarantor of the marriage contract.

It was customary for both parties to take betel leaves as a present when they approached the Vanniyar for making a marriage contract. The present of betel leaves was a symbolic gesture, an expression of respect and good will. It is in a way reminiscent of the custom, prevalent among some Tamil communities of taking betel leaves on a brass tray to the homes of relatives and

others when parties set out to invite them for weddings. This practice could also be the relic of an old custom by which the Vanniyar as ruler of the principality made levy (kanikkai) on his subjects on such occasions as weddings and festivals.

Once a marriage contract was entered into in the presence of the Vanniyar, the marriage was solemnized according to religious rites, The Muslims conducted marriages according to the rules of Mohammedan Law while the Roman Catholics conducted marriage rites in accordance with the rules of the Church, In the case of Hindus marriage rites were conducted by Brahmin priests in accordance with Hindu tradition. For the Hindus marriage was an occasion for festivity and feasting for a number of days.

Dowry

What is given as dowry to the bride by her parents is from the dowry of the mother and the property acquired by the parents after they had married. The dowry usually consisted of movable and immovable property and would include lands, fields, houses, cattle, gold, jewellery and utensils. All that is given as dowry should be on a deed in the presence of guests invited to the wedding and attested by witnesses.

Inheritance

As noticed earlier the ancestral property of the father devolved on the nephews or sisters' sons while the dowry of the mother and all acquired property devolves on the nearest relatives.

Adoption

The procedures and principles governing adoption were similar to those found in the *Tesavalamai*. As an adopted child had all the rights of his own children, a person who wished to adopt a child had to obtain for this purpose the consent of all his or her heirs. Without the consent of the heirs the adopted child was not entitled to inherit property.

The persons who gave their child to a person for adoption had to rub the child's feet with saffron, wash them and drink the water. The adoption becomes valid only after the performance of this ritual which symbolized the renunciation by the parents of all claims over the child given for adoption.

Lands and Land use

A distinct category of acquired property consisted of lands prepared for cultivation after clearing the jungle. In their report of the customary laws the headmen of Tampalakamam pattu observe:

"Those persons who wanted to cultivate the land must first notify the Vanniah or Mudaliyar and after obtaining permission could clear the jungle and cultivate paddy fields and gardens. They could transfer such lands to another one by sale or in otty (usufructory mortgage) and give them as dowry to their children"¹⁴

The foregoing passage raises important issues relating to the clearance of the Jungle land and the rights of possession over such lands. In the division of Tampalakamam pattu those lands which were not private holding

and were covered with jungle appear to have been considered as common reserves over which the community had certain natural rights. It was by encroachment on this land that settlements could be extended and new farms could be raised. The extension of village settlements and arable lands would appear to have been a slow process initiated and continued by enterprising cultivators down through the centuries.

The Vanniyar and the Mudaliyar who exercised authority in a subordinate capacity under him, as community leaders and local chieftains recognized by the Government exercised a certain residual power over unoccupied common reserves which were later defined as crown lands.¹⁵

Individuals who wished to clear strips of the jungle and prepare such land for cultivation had to obtain permission from the Vanniyar or Mudaliyar and once this was granted they could secure possession of the lands which they had cleared and prepared for cultivation. They acquired proprietary right over such lands which could be given as dowry, gift or donation and could be given on sale. Customary law as found in Tampalakamam pattu, in this respect, seems to have preserved the tenets of an old tradition which recognized the principle that land belongs to those who first cultivated it and asserted a right over it by using it as their own.

Customary dues of the Konesar Temple :

In relation to the dues given to the temple of Konesar the Headmen of

Tampalakamam pattu, in their account of local customary laws, assert:

“Of the profits derived from paddy fields and gardens 10 percent must be given to the Hindu temple (Konesar)”

That the same custom was observed by the inhabitants of Kattukulam pattu is testified by the Vanniyar of that division, who in his remarks on the account of the headmen says:

“In the period of the Dutch government one tenth of the produce of paddy land were paid to konesar but now it is taken by the government”¹⁶

The same procedure was adopted in respect of lands brought under cultivation after clearing the jungle. In their account of the customary laws the headmen of Kattukulam pattu observe:

“of the profits derived from lands cultivated after clearing the jungle with permission from the vannah and from gardens and tanks created in such land one tenth portion was allotted and given in the Dutch period to konesar.”¹⁷

The information pertaining to the konesar temple as found in the accounts of the customary laws of the Tamils of Trincomalee is of unusual significance. In the first place it has the effect of providing confirmation to the traditions recorded in the konesar kalvettu, which purports to record traditions and accounts relating to the temple of konesvaram. According to that text kings and princes of the remote past, specifically two kings called Kulakkottan and Gajabahu, had granted to the temple royal dues in the form of taxes

on land, produce from the fields and from commerce. Secondly, it would appear that the Dutch government, inspite of its rigorous religious policy directed against the indigenous religious traditions, did not seek to violate established customs governing the relations between the Tamils of Trincomalee and the Konesar temple. The Dutch rule over the territorial divisions of Tampalakamam pattu and Kattukkulam was relatively of a short duration being confined to a period of thirty years since 1766 when they acquired authority over them under the provisions of the treaty of 1766, which [they had concluded with the king of Kandy. It would appear that the stringent regulations formulated by earlier governors against indigenous, religious traditions were not enforced with rigour during this period.

That the temple of Konesar occupied a most important and influential position in the affairs of the Tamil communities in the Trincomalee district is also suggested by the provisions in the customary laws relating to the property of those who had no heirs or relatives in Kattukkulam pattu. Under such circumstances the property was given to Konesar or to charity. In the sinahalese kingdoms such property was deemed marala or escheat and taken over by the king who could sometimes grant such property to a religious or charitable institution. The custom of endowing the temple of Konesar with the property of those who had no heirs or relatives who could claim it may suggest that this practice was initiated by kings or other rulers who exercised authority over this area in the remote past.

Konesar referred to in the documents recording the customary laws of the Tamils of Trincomalee may be identified as the presiding deity enshrined at the Konesar temple at Tampalakamam constructed during the 18th Century as a replica of the ancient temple of Konesvaram at Trincomalee destroyed by the Portuguese armies in April 1624.

Gifts and Sales

Any one could grant as a gift or sell his property obtained as dowry, acquired property or hereditary property with the written consent of his nephews, wife and children and other heirs and the letter of consent should be duly signed by those giving their consent. Transactions entered into without conforming to this procedure were not valid. It is thus clear that a person's right to alienate his property was limited by the requirement that the consent of his heirs was indispensable for such purposes. One may perhaps discuss in this custom the relic of a social organization based on the joint family system.

Slaves and Hired labour

The category of persons described as 'slaves' in the relevant documents appear to be those in a state of dependence. They were bound to their masters and were obliged to serve them as directed by the masters who in turn were obliged to maintain them. Besides, one could acquire possession of slaves through inheritance or purchase.

The female slaves were virtually domestic assistants who lived in the house hold of the master. They had to polish rice, procure fire wood and perform such other duties as directed by the master or mistress.

If any one had male and female slaves in his possession it was the duty of the master to provide the female slave with money for purchasing provisions required for her during the period of her confinement.

The male slaves worked in the fields and performed other duties as directed by their master. They had to fence his garden, thatch his house and accompany him in his journeys.

Whenever the slaves were engaged in cultivating the fields of the master the latter was obliged to provide them with cattle, ploughs, mammoties and similar agricultural implements. Besides, he had to supply them with seed corn and allowances for maintenance. Once the crop was harvested the master recovers the amount equivalent to what he had supplied for seed corn and maintenance. The remaining portion of the produce was divided into equal shares between the master and the 'slaves'.

It would thus appear that the category of persons described as "slaves" performed duties which combined some elements of the functions of 'retainers', domestic assistants and bonded labourers. As long as the bond subsisted between the master and the 'slave' the latter was in a state of dependence, had little or no freedom of movement and was obliged to render services as required by the master.

The master had the responsibility of supporting his slaves by maintaining and supplying their needs.

The practice of engaging persons for service on hired labour was prevalent among the Tamils of Trincomalee as among other communities elsewhere. One who hired a person had to feed,

maintain and provide him with a piece of cloth called Vetti of five cubits in length and pay him a sum of five rix-dollars for a period of one year. The person engaged for work on such terms had to perform all the work assigned to him. The sum of five rix-dollars was usually paid to him at the end of the period of one year.

Hire off bullocks

As the custom of hiring bullocks for ploughing the fields and for draught purposes was widely prevalent, the rate of hire was fixed and a uniformity in the rate was maintained with social approval and by invoking the authority of government in support of established custom. The rate of hire for oxen used for ploughing was 1/4 amutam of paddy per head and that of draught oxen was two fanams for head per day. For each bag hired for loading the hire was at the rate of a fanam per day.

Whenever a hired bullock died the person who hired the animal was not obliged to pay its value to the owner, but he had to show the carcass of the animal to the owner and pay him the hire (as promised) immediately.

In case a hired bullock happened to break loose and run away it was the responsibility of the one who hired the animal to seize it and deliver it to the owner. Moreover, he had to pay the hire to the owner for the whole period during which the animal was under the custody of the person who hired it.

Interest on money and paddy on loan:

Those who lent money on interest were to receive an interest of one percent per month. The interest on paddy was 25 percent.

Notes and References:

1. T. Nadaraja, "The laws Applicable to some Tamil - speaking Communities in Sri Lanka", (3p), Souvenir, 4th International Conference Seminar of Tamil Studies, Ed. P. Poologasingam, Published by the I.A.T.R., Sri Lanka National Unit, (Jaffna, 1974, 157p.), p. 33.
 2. Manu for instance observes: What may have been practised by the virtuous, by such twice - born men as are devoted to the law, that he shall establish as law, if it be not opposed to the (customs of) countries, families and castes' Sacred Books of the East Vo. XXV, The Laws of Manu, first published by the Oxford University press, 1886, Rep. by Motilal Banarsidas, new Delhi (1975, 620p) pp. 261 - 2.
 3. T. Nadaraja "The Laws Applicable to some Tamil speaking Communities in Sri Lanka."
 4. Ibid., p. 35
 5. T. Nadaraja, "The Administration of Justice 1796 to 1948 - (I) The Law" University of Ceylon History of Ceylon, Vol. III, Ed, K. M. De Silva, Published by the University of Ceylon Peradeniya, (Colombo, 1973, 579p.), p. 327
 6. Ibid. p. 328
 7. Ibid.
 8. Ibid.
 9. Ibid.
 10. H. W. Tambiah, The Laws and Customs of the Tamils of Ceylon, published by the Tamil Cultural Society of Ceylon, (Colombo, 1954, 180p.) p. 19
 11. When the *Tecavalamal* Code was sent to the Government Agent of Trincomalee by Sir Alexander, in a letter, the Government Agent stated that he had consulted the leading Mudaliyars and that the only point on which the Mudaliyars wanted reforms was to abolish the liability of the children to pay their fathers' debts, which was enforced by the *Tecavalamal*. He suggested that the debts be paid out of the father's estate and that the burden implied on the children be removed. See observations of the Mudaliyars of Trincomalee.
 12. H. W. Tambiah, *The Laws and Customs of the Tamils of Jaffna*, published by the Times of Ceylon (Colombo, 339 + 67p.) p. 156
 13. Report of the Headmen of Tambalagamam on the customs existing in the Tambalagamam patto.
 14. The Expression 'Vanniyar' denoted the rank of a chieftain ruling over a principality either independently or as a feudatory. Among such chieftains who exercised authority over parts of Sri Lanka only those of Tirukonamalai are referred to in stone inscriptions. The Tamil inscription from Kankaveli refers to the chieftain of Trincomalee as Malayil Vanniyanar whereas an inscription from Verukal attributes the construction of an enclosure wall of the temple at Verukal to a certain Kayila Vanniyanar.
- The Konesar Kalvettu testifies that two separate lines of feudatory Chie-

fains were established by the King called Kulakkottan. One of these which had its origins in Maturai was established at the town of Tirukonamalai while the other one which traced its descent from a family from Tirunelveli, in Southern India, was established at Kattukulam pattu. The latter is said to have been "invested with the rank of a Vannipam and endowed with appropriate insignia and paraphernalia, given authority over the division of Kattukulam pattu, associated with the administration of the Konesar temple and given custody over the register of temple accounts."

It is probable that the other two divisions, Kottiyaram pattu and Tampalakam pattu were also administered by chieftains called Vanniyar in medieval time. 'A King' called Idele of Kottiyaram is referred to by Baldus in connection with matters relating to the selection of a prince to the Kandyan throne in the 17th century.

When the Dutch and the British remodelled the administration of the maritime provinces they retained the traditional ranks, in many instances, and sought to entrench their power with the support of such ranks. This was particularly so in the Eastern portions of the island which had a

predominantly Tamil speaking population. In these areas the expression Vanniyar was applied as a title of the highest native rank until at least the end of the nineteenth century. However, the powers and functions of chieftains who held the rank of Vanniyar had greatly diminished during the successive stages of colonial rule. By the early nineteenth century the persons who held the rank of Vanniyar had little or no authority over the administration and their powers and functions were taken over by the administrative and judicial institutions established by the colonial government. See "Kankuvelik Kalvettu", *Cintanai*, Ed. K. Indrapala, Vol. 2, Nos 2-3 (Peradeniya, 1958) pp. 37-40; "A note on the Verugal Inscription", *Ceylon Tamil Inscriptions*, Pt. I (Peradeniya, 1971, 77p.), pp. 9-11, S. Pathmanathan, *The Kingdom of Jaffna*, Published by Arul M. Rajendran (Colombo, 1978, 302p.), p.267, *Konecar Kalvettu* published together with *Sri Taksina Kailacapuram* by P. P. Vajttiyalinka Tecikar, (Parittitturai, 1916, 43p) pp. 26, 36-7, 40-42.

15. See report of the Headmen of Tambalagamam on the customs existing in the Tambalagamam pattu.
16. See Report of the Headmen of Cattukolam on customs existing in the Cattukolam pattu dated the 26th march 1815.

With Best Compliments from

S.T.S. MERCHANTS

Importers, General Rice Merchants & Commission Agents

P. 214, Fifth Cross Street,

Colombo 11.

Telephone : 432561

Best Compliments from

New Sri Murukan Stores

General Rice Merchants & Commission Agents

214, Prince Street,

Colombo - 11.

T'phone : 320380

With the Best Compliments

from

Cey-Can Travel and Tours (Pvt) Ltd.

86/1, CHATHAM STREET,
COLOMBO - 1,
SRI LANKA.

Phone: 436619, 436620, 436006

2nd Floor 113, CHATHAM STREET, COLOMBO - 1, SRI LANKA.

Phone: 440294, 325336, 437647, 431362, 439952,
343571, - 343572, 343573

With the Best Compliments

from

Polytex Garments Limited.

MINUWANGODA ROAD,

EKALA, JA-ELA

Best Wishes from

C. D. Karunadasa

332 B, BATUWATHTHA,

RAGAMA.

With the Compliments

of

Mr. Shantha Ranawana

Inter Freight Forwarding Service

3rd Floor, Paul VI Centre,
24, Front Street,
Colombo 11.

T. P. : 330628, 440879

Fax : 343889

Best Compliments from

FANCY MUSEUM

Dealers in :

FANCY GOODS, TOYS, EVERSILVER & GIFTS

Specialists in:

DANCING & ALL BRIDAL ORNAMENTS & COSTUME

253 B, GALLE ROAD,
WELLAWATTE COMPLEX,
COLOMBO-6.

Phone : 580216

Fax : 590211

Well Wisher

With the Compliments
of

Seytex

A name woven into the life of 100% cotton fabrics

Manufacturers of a wide range of Printed,
Dyed & Bleached fabric for any occasion as it demands.

Head Office & Show Room	(Bambalapitiya)	: 323, Galle Road, Colombo 4.
Show Room	(Pettah)	: 54, Bankshall Street, Colombo 11.
Show Room	(Kandy)	: 105, Kotugodella Vidiya, Kandy.
Factory		: Bandaranayake Road, Veyangoda.

With Compliments From

Grandmet Travels & Tours (Pvt) Ltd.

No. 2, York Street,
Colombo 1.

Telephone: 439319 - 321
333434

FACSIMILE 333435
Telev 23381 GMTTP CE

With the Best Compliments from

Farwin Traders

General Rice Merchants, Commission Agents,

Prop: Al-Haj H. L. A. JABBAR, H. L. M. FALEEL

No. 28, Old Moor Street,
Colombo - 12.

T'Phone: 338079, 338248, 330606, 421691,

WITH BEST COMPLIMENTS FROM

Jayananthan Stores

General Rice Merchants Specialists in All Kinds of Rice & Importers

88, Old Moor Street,
Colombo - 12,

T'Phone : 433646, 445515

Residence : 325734

With the Best Compliments from

K. M. TRADERS

General Merchants & Commission Agents

No. 22, St. John's Road,
Colombo - 11,

Phone : 447718, 342020

“நக்கீரம்” தொடர நன்னெறி சிறக்க
வாழ்த்துக்கள் பல !

நலன் விரும்பி

With Best Wishes from

NEW
RANJANAS *Jewellery*

116 V, SEA STREET,
COLOMBO-II.

Phone : 3 2 6 7 7 6

With Best Compliments from

MMCS
MOBILE MAINTENANCE AND CONSTRUCTION SERVICES

2 A, NELSON PLACE,
COLOMBO-6.

Phone : 5 9 5 4 9 1

WITH THE COMPLIMENTS

OF

Angel Enterprises

Video & Audio Centre

*AUDIO RECORDING, VIDEO, FILMING STILL PHOTOGRAPHY
FILM DEVELOPING FANCY ITEMS*

TOKYO COMPLEX

**95/6, GALLE ROAD,
COLOMBO-4.**

With The Best Compliments From :

A M B I H A *Fancy Emporium*

DEALERS IN : COSTUME JEWELLERY COSMETICS, THREADS,
BABY NEEDS AND FANCY GOODS ETC.

**. 216 C, MAIN STREET,
COLOMBO-11.**

T'phone: 421759

With the Best Compliments from

JEYA BOOK CENTRE

FOR A COMPREHENSIVE RANGE OF BOOKS

91-99, UPPER GROUND FLOOR,
PEOPLE'S PARK,
COLOMBO-11.

Phone : 438227

JEYA BOOK CENTRE

688, GALLE ROAD, COLOMBO-3. Tel : 580594

With the Best Compliments from

ANESHA TRADERS

Importers, Manufacturers, Representatives General Hardware Merchants

180 - 1/87, PEOPLE'S PARK
SHOPPING COMPLEX,
COLOMBO-11.
SRI LANKA.

Tel : 332019

**With best Wishes
from**

Pattakannu Subbiah Achary & Sons

102, NEW CHETTY STREET,
COLOMBO-13.

SRI LANKA.

Phone : 4 2 2 3 0 4

Fax : 4 3 3 7 8 0

Best

Wishes

from

AMBIGA
JEWELLERS (PTE) LTD.,

77, SEA STREET,
COLOMBO-II.

Tel : 422839, 434954

Fax : 434238

Best Compliments from

“LADIES NEEDS”

Specialists in Ladies Tailoring and Ladies items

No. 24, SUPER MARKET
NEW COMPLEX
BADULLA.

The ideal place for Ladies and
Kiddies Dresses
Accessories and all other
requirments
Specialists in
Ladies Dress Making.
Prompt Service

WITH BEST COMPLIMENTS FROM

GNANAM TRADER

Importer, Exporter, General Merchants & Government Suppliers

U. G. 74,
PEOPLES PARK,
COLOMBO-11.

Tel : 334621
078-62910

WITH BEST COMPLIMENTS FROM

BEST FOODS

156 A, SECOND CROSS STREET,
COLOMBO-11.

இந்து சமயம் என்றால் என்ன ?

இந்து சமயம் என்றால் என்ன? இக்கேள்விக்கு உண்மையான பதில் அளிப்பது கிரமம். அப்படி அளிப்பது பொய்யாய், யானையை யொட்டி அபிப்பிராயம் தெரிவித்த குருடர்கள் கதையைப் போன்றதாய் அமையும்.

ஒரு கிறிஸ்துவரிடம், கிறிஸ்து மதம் என்றால் என்ன? என்று கேட்டால், அவர் யேசுகிறிஸ்து தரும் மார்க்கம் என்பார். அது எது? என்றால், பரிசுத்த விவிவியத்தைப் படித்துப் பார் என்பார். ஓர் முகம் மதியரிடம் இஸ்லாம் என்றால் என்ன? என்றால், அவர் அது இறைதூதர் நபிகள் நாயகம் தரும் மார்க்கம் என்பார். அது எது என்றால், திருக்குர்ஆன் என்பார். இதே போன்று பெளத்தர்கள், புத்த மதம் என்றால் அது பகவான் புத்தர் தரும் போதனைகள் என்பார். இவ்வாறு ஏனைய சமயத்தவர்க்குரிய விளக்கங்களையும் நாம் பெற முடியும். ஆனால் ஓர் இந்து என்ன பதில் கூற முடியும்? இந்து என்ன? எவராலும் உண்மைக்கு உண்மையான பதில் இந்து மதத்தையொட்டி கூற முடியாது. ஏனெனில், இந்து மதம் தனிப்பட்ட ஒருவரின் ஆக்கம் அல்ல. அது ஓர் - இருவரின் போதனைகளும்ல்ல தத்துவங்களும் அல்ல. அது குறிக்கப்பட்ட ஓர் சமுதாயத்துக்குரிய மார்க்கமல்ல. அது இந்துமதக் கிரியைகளுக்கப்பாற்பட்டது. ஓர் இந்து, மாதா கோயிலுக்கும், மருங்குக்கும் சென்று வழிபாடு செய்யக்கூடிய விசாலமான தன்மைகளைக் கொண்டது.

இந்து மதம் இந்தியாவுக்கு ஆரியர் வருமுன்பு (சுமார் கி.மு. 1500) அந்தக் காலமிருந்து இது வரை பல நூறு ரிஷிகளாலும் முனிவர்களாலும் கடந்த 4000 ஆண்டுகளாக பரம்பரை பரம்பரையாக குரு - சீடன் வாயிலாக ஒதி உணர்த்

தப்பட்ட வேதங்கள், பதினெண் புராணங்கள், இரு இதிகாசங்களான இராமாயணம், கீதையை உள்ளிட்ட மகாபாரதம் இன்றும் இம்மரபு வழியே வந்த பல நூறு அடியார்களாலும் ஆக்கப்பட்ட சமய சார்பான பக்திப்பாடல்களால் பரந்து விரிந்து ஆழமாய் இங்கும் அங்கும் எங்கும் வியாபித்திருக்கின்றது, என்பது ஓரளவு உண்மையெனினும் ஆரியர் இந்தியா வரு முன்பு இவ் உப கண்டத்தே வாழ்ந்த திராவிட மக்களின் இறைவழிபாடும், மரபு முறைகளும் குறிப்பாக விங்க வழிபாடும் உள்ளிட்டு விளங்குகிறது. இவ் ஒருமைப்பாடு பல கட்ட போராட்டங்களின் விளைவாய் ஏற்பட்ட இணக்கப்பாடும் ஒருவித திணிப்பாயும் அமைகிறது.

இந்து மதத்திற்கு இரத்தமும் சதையுமாய் விளங்கும் ரிஷிகள், முனிவர்கள், அடியார்கள் தத்தம் ஆற்றலுக்கும், அறிவுக்கும் கற்பனைக்குமேற்ப பல தரப்பட்ட ஆய்வுகளை வழங்கியுள்ளார்கள். இக்கருத்துக்களை பக்தர்கள் தங்கள் தங்கள் ஆற்றலுக்கும் அறிவுக்குமேற்பதான் அறிந்து கொள்ள முடியும். ஆனால் ஒருவரும் இதுதான் மார்க்கம் என்று கூற முடியாது. இப்பெரியார்கள் வழங்கிய பெட்டகத்திலுள்ள சாரத்தை சகலரும் - விஞ்ஞானிகள், ஆத்மஞானிகள், அஞ்ஞானிகள், படித்தவர்கள், படியாதவர்கள் சகலரும் தத்தம் மனோ நிலைகளுக்கேற்ப விளங்கிக்கொள்ளவும், அதன் மூலம் ஒழுகவும் முடியும். ஆனால் ஒருவரும் இதுதான் மார்க்கம் என்று கூற முடியாது. அப்படிக்கூறினால் பொய்யாயும் முரண்பாடாயும் யானையின் கதையைப் போன்றும் அமையும். இன்றும் இந்துமதம் ஏனைய சகல மதங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. ஆகவே ஒரு மனத்தெளிவு பெற்ற இந்துவுக்கு வழிபாடு

ஆலமரத்தடியாயோ, மாதா கோயிலாயோ, பள்ளிவாசலாயோ அமையலாம். இதனைத் தான் இருபதாம் நூற்றாண்டில் இந்துக்களின் அவதார புருசராய் கருதப்படும் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் தாம் ஓர் கிருஸ்தவராயும், அவரது புகழ் பெற்ற சீடர் சுவாமி விவேகானந்தர் தாம் கிறிஸ்துவை கடவுளாய்விழிபடுவதாயும் கூறியுள்ளனர். இதே போன்று தான் ப்ரபஞ்சம் என்பதே படைக்கப்படவில்லை. அது அதே வடிவில் எப்பொழுதும் இருந்து கொண்டிருந்தது. இருந்து கொண்டிருக்கும் எனக் கூறும் வீஞ்ஞானியின் கூற்றுக்கு ஆதரவாக இறைவனை அணுவுக்கணுவாக, மாணிக்கவாசகரும், பட்டினத்தாரும் தாயுமானவரும் காண்கிறார்கள். இதனால் இந்துமதம் எந்த மதத்தையும் புறந்ர்களவில்லை. எந்த அவதார புருசரையும் புறந்ர்களவில்லை. எந்த உயிரையும் புறந்ர்களவில்லை. எந்த சித்தாந்தத்தையும் புறந்ர்களவில்லை.

இந்து மதம் ஒருவர் அவதானிப்புக்கு முரண்பாடுகள் நிறைந்ததாயும் சர்ச்சைக்குரியதாயும் காணப்படும். இது அவதானிப்புச் செய்பவரின் மன நிலையைப் பொறுத்தது. சாம வேதத்தை இராவணன் பாடுகின்றான். பூவையும், புகையையும் கொண்டு விங்கத்தை வழிபடும் இவன் ஈஸ்வரன் அந்தஸ்தைப் பெறுகிறான். அவன்

அரசி மண்டோதரிக்கு சிவபெருமான் பேரருளின்பத்தை அளிக்கின்றார். இருந்தும் இவன் இதிகாசத்தில் எப்படி சித்தரிக்கப்படுகின்றான். இப்படி முரண்பாடுகள் போல் பல நிகழ்வுகளை நாம் பல ஆக்கங்களில் காணலாம். எனினும் இந்திகழ்வுகளையொட்டி குழப்பமடையாமல் நாம் ஒவ்வொருவரும் அவரவர் அறிவுக்கும், ஆற்றலுக்கும் ஏற்றவாறு ஒழுக்குமாறு இந்து மதம் கூறுகிறது. அவரவர் அறிவுக்கும், ஆற்றலுக்கும் ஏற்றவாறு பரம்பொருளை அடையாளம் காணவும், அறியவும், அடையவும் எவரையும், எதையும் புறந்ர்களாது புல், பூண்டு, புழு, மரம், பறவை, பாம்பு, கல், மண், நீர், பேய் கணங்கள், முனிவர், தேவர் என எவ்வயிர்க்கும், படித்தோனுக்கும், படிக்காதவனுக்கும், பக்தனுக்கும், பக்தன் அல்லாதவனுக்கும் எல்லோருக்கும் சமத்துவத்தையும், சமாதானத்தையும், சாந்தியையும் அளிக்கிறது.

மாயை - இயற்கை வடிவான பிரபஞ்சத்தின் மறுவடிவமே இந்து மதம். இது இயற்கையானது, இனிமையானது, இன்பமானது, அறிவும், ஆற்றலும் நிறைந்தது.

செல்வன்,

தயாளச்சந்திரா செபநாயகம்

(முதல்நிலை ஆண்டு)

ஞானியர்க்கு என்றும் பகையாயும் காமம் என்னும் உருவம் உடையதாயும் பூர்த்தி செய்விக்க இயலாததாயும் உள்ள இந்த ஆசைத்தீயால் அறிவானது மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. புலன்கள், மனம், புத்தி என்னும் இவை இதற்கு இருப்பிடம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இது இவற்றால் அறிவை மறைத்து உடனில் உறையும் ஜீவனை பலவிதமாய் மயக்குகிறது.

— பகவத்கீதை கர்மயோகம் 39, 40ம் ஸ்லோகம்

இந்துமதமும் அதன் அடிப்படைக் கொள்கைகளும் அவை புகட்டும் உண்மைகளும்

— ஒரு பார்வை —

விரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்திலேயே தோன்றி இன்றும் நிலைத்து நிற்கும் மதங்கள் மூன்று. அவை இந்துமதம், சொராஸ்டிரிய மதம், யூதமதம் ஆகும். அவை அனைத்தும் பல கடுமையான அதிர்ச்சிகளுக்குட்பட்டும் இன்றும் நிலைத்திருப்பதன் வாயிலாக தங்கள் உளவளிமையை நிரூபிக்கின்றன.

தெய்விக வெளிப்பாடான வேதங்களிலிருந்துதான் இந்துக்கள் தமது மதத்தைப் பெற்றுள்ளனர். வேதங்களுக்கு தொடக்கமும் முடிவும் இல்லை என்பதே அவர்கள் கூற்று. ஒரு நூலுக்கு தொடக்கமோ முடிவோ இல்லாதிருக்குமா? அது அபத்தம் என்று உங்களுக்குத் தோன்றும். ஆனால் வேதங்கள் என்று குறிப்பிடுவது நூல்கள் அன்று; வெவ்வேறு மக்களால் வெவ்வேறு காலங்களில் திரட்டி வைக்கப்பட்ட ஆன்மீக விதிகளின் கருவூலமே வேதங்கள். புவியீர்ப்புவிதி அது கண்டறிய முன்னரே இருந்தது. மனித இனம் முழுவதும் அதை மறந்து விட்டாலும் அது இருக்கும். அவ்வாறே ஆன்மீக உலகின் விதிகளும் ஓர் ஆன்மாவுக்கும், இன்னொர் ஆன்மாவுக்கும், தனிப்பட்ட ஆன்மாக்களுக்கும், அனைத்து ஆன்மாக்களின் தந்தைக்கும் இடையே யுள்ள தாரமீக, ஆன்மீக, நீதிநெறி உறவுகள் அவை கண்டுபிடிக்கப்படுவதற்கு முன்னரும் இருந்தன. நாம் அவற்றை மறந்தாலும் அவை நிலைத்திருக்கும்.

இந்த விதிகளைக் கண்டறிந்தவர்கள் ரிஷிகள் எனப்பட்டனர். பூரணத்துவம் அடைந்தவர்கள் என்று அவர்களை நாம் போற்றுகிறோம்.

நமது மதத்துக்கு அடிப்படையாக இருக்கும் கொள்கைகள் நமது தலைக்கு மேல் இருக்கும் வானம் போல் பரந்த

தன்மையுடையனவாகவும், இயற்கையைப் போல் நித்தியமானதாகவும் இருக்கின்றன. இவைகளை மூலாதாரமாகக்கொண்டு அவரவர்கள் தங்கள் இயல்புக்கேற்றவாறு மற்ற அனுட்டானங்களை அமைத்துக் கொள்ள நம் மதத்தில் உரிமைக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆனால் ஆத்ம வாழ்க்கைக்கு அடிப்படையான நித்திய தத்துவங்களை உபதேசிக்கின்ற வேதங்களில் கூறப்பட்டிருக்கும் அற்புதமான, மகத்தான உண்மைகளிலிருந்து தான் நமது புனிதமான கொள்கைகள் அனைத்தும் தோன்றியிருக்கின்றன.

கடவுள் கொள்கையைப் பொறுத்த மட்டில் கடவுளின் தன்மையைப் பற்றி இந்துக்களுக்குள் பேதம் இருப்பது தெரியவரும். ஒருவர் ரூபக் கடவுளில் நம்பிக்கை கொள்ளலாம். மற்றொருவர் மனிதவடிவத்திலல்லாமல் வேறு ரூபத்தில் கடவுள் இருப்பதாக நினைக்கலாம், வேறொருவர் ரூபமில்லாத அரூபக் கடவுளை நம்பலாம்; இவர்கள் அனைவரும் தங்கள் அபிப்பிராயத்துக்கு வேதங்களையே ஆதாரமாகக் கொள்ளலாம் இவ்விதமான அபிப்பிராய பேதமிருந்தாலும் இந்துக்கள் அனைவரும் கடவுளில் நம்பிக்கை கொண்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதாவது ஓர் எல்லையற்ற சக்தியிலிருந்து அனைத்தும் தோன்றியிருக்கின்றன. அனைத்தும் அச்சக்தியால் வாழ்கின்றன. அனைத்தும் கடைசியில் அச்சக்தியுள் அடங்குகின்றன வென்று அனைவரும் நம்புகின்றனர். இவ்வடிப்படையான உண்மையில் இந்துக்களிடம் எவ்வித அபிப்பிராய பேதமும் கிடையாது.

மனிதன் கேவலம், ஸ்தூல உடல் மாத்திரமாயில்லையென நம்புகிறோம்;

இந்த ஸ்தல உடலில் சூட்சும உடலாக மனது இருக்கிறது. உடலும், மனமும் மாறும் தன்மையின் இவைகளுக்கு மேம்பட்டதாய் இவை இரண்டுக்கும் அப்பால் ஆதியந்தமற்ற என்றும் நித்தியமான ஆத்மா இருக்கிறது. இந்த ஆத்மா ஒன்றன் பின் ஒன்றாக பல உடல்கள் தாங்கி உடலின் பேரிலிருக்கும் இச்சை ஒழியும் வரை அதிலிருந்து அப்பற்று அற்றவுடன் சுதந்திரம் பெற்று பிறவாத் தன்மையை அடைகின்றதென நாம் நம்புகிறோம். இக்கொள்கை நமது மதத்துக்கு மாத்திரமே உரியது. கடவுளுக்கும் ஆத்மாவுக்கும் இடையிலிருக்கும் சம்பந்தா சம்பந்தங்களையிட்டு காணப்படும் பல கொள்கைகளுள் அபிப்பிராய பேதம் இருந்தாலும் ஆத்மா எல்லையற்றது. பிறப்பு இறப்பு அற்றது. அது என்றும் உண்டாக் கப்பட்டதல்ல ஆதலின் என்றும் அழிவில்லாதது. அது பனித சரீரத்தை ஏற்று பூரணத்துவம் அடையும் வரை பல உடல்களைத் தாங்கிச் செல்கிறது என்ற மூலக் கொள்கையை இந்துக்கள் அனைவரும் நம்புகின்றனர்.

ஒருவன் தன்னம்பிக்கையை இழத்தல், கடவுள் பால் உள்ள நம்பிக்கையை இழத்தலுக்குச் சமனாகும். ஒர் எல்லையற்ற கடவுட் சக்தி, எல்லா உயிர்களிலும் அந்தர்யாமியாய் நின்று இலங்குகின்றதெனவும் அது அணுவுக்கணுவாய், உயிருக்குயிராய் உடம்பு, மனது, ஆத்மா முதலிய அனைத்திலும் வியாபித்து விளங்குகிறதெனவும் ஒப்புக் கொள்வதன் மூலம் தான் பலமற்றவன் என்ற நம்பிக்கையை இந்துவானவன் உதறி எறிகிறான். இது அனைத்து சித்தாந்தங்களுக்கும் பொதுவான ஆத்மா தன்னியல்பிலேயே பூரணத்துவம் உடையது என்ற கொள்கையை நிலைநிறுத்துவதாக அமைந்துள்ளது.

நமது மாபெரும் தத்துவஞானியாகிய கபிலர் உரைப்பது போல தூய்மை ஆத்மாவின் இயல்புக்கு மாறுபட்டதாக இருந்தால், அது என்றும் தூய்மை அடைய முடியாது. அங்ஙனமே பூரணத்துவம் ஆத்மாவின் இயல்புக்கு மாறுபட்டதாக இருந்தால் அது என்றும் பூரணத்துவம் அடைய முடியாது.

இத்தகைய சிறந்த கொள்கைகளை கொண்டிருக்கும் எமது மதமானது ஆத்மீக அனுபூதியையே எமது மதமாக கருதுகிறது. அனுபூதி அதாவது அக்கொள்கைகளை வாழ்க்கையில் பின்பற்றி அனுபவத்தில் அறிதல் தான் ஆத்மீக வாழ்க்கையின் சிறப்பான அம்சமாகும். அது வாழ்க்கையில் பின்பற்றி அனுபூதியாக பெற வேண்டியதொரு விடயமாகும். அது வெறும் புத்தி நுட்பத்தால் வாதித்துத் தெரிந்து கொள்ளக் கூடியதுமல்ல. ஆத்மா என்று ஒன்று உண்டென்று நாம் நம்புவதற்கு காரணம் புத்தியூர்வமாக அது உண்டென்று ஸ்தாபிக்கப்படுவதாலல்ல; ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் அதை அனுபவித்து அறிந்திருக்கிறார்கள்; - இன்றும் அதனை உணர்ந்தவர்களிருக்கிறார்கள்; நாளையும் இருப்பார்கள் என்பதே நம் நம்பிக்கைக்குக் காரணமாகும். இவ்வனுபூதியைப் பெற்றால் தான் எல்லாச் சமயச் சண்டைகளும் மறைந்து நமது இதயம் எல்லாச் சம்பிரதாயங்களையும் அன்புடன் ஆவிங்கனம் செய்து கொள்ளக் கூடிய தன்மையைப் பெறும் எப்பொழுது "இந்து" என்ற வார்த்தையைக் கேட்ட அளவிலேயே நீங்கள் அளவற்ற உணர்ச்சியைப் பெறுவீர்களோ அப்பொழுதுதான் நீங்கள் உண்மையான இந்துக்களாவீர்கள். என விவேகானந்தர் கூறுகிறார்.

செல்வன்

மாணிக்கவாசகர் கணேசராஜா
இடைநிலை ஆண்டு.

சனாதன தர்மம் - ஓர் ஆய்வு

ஐழைநாட்டுச் சமயக் கொள்கைகளுக்கெல்லாம் வேதமே ஆதாரநூலாகும். வேதங்கள் யாரால், எப்போது எழுதப்பட்டவை என யாரும் அறிந்திலர். மதம் என்பது மக்கட் சமுதாயத்தின் ஆன்மாவை அடிப்படையாகக் கொண்டது. சமயம் ஆன்மாவுக்குரியது. உலகின் மொழிகள் பல ஆயினும் ஆன்மாவின் மொழி ஒன்றே. உண்மையை உணர்த்துவதே மதம். இதுவே ஆன்ம ஞானம். உலக மதங்கள் அனைத்திற்கும் பொதுவான முதற்பொருள் சமய ஆதாரங்களைக் கொண்ட ஒரே நூல் வேதம். இதுவே சனாதன தர்மத்தின் அடிப்படை.

இன்று நாம் காணும் அனைத்து மதங்களிலும் அமைந்த உண்மை, நீதி, சிந்தனை நடைமுறை, அன்பு, கருணை, ஒழுக்கம், வரலாறு, தியானம், பக்தி, ஞானம் அனைத்தையும் கூர்ந்து நோக்கின் சனாதன தர்மமாகிய தாய் மதத்தில் இருந்து பிரிந்தவையே என்பதை உலக அறிவியல் ஏற்கக் கூடிய உண்மையாக விருக்கும்.

ஆனால் இன்றைய மதங்கள் தந்தமது வேதமே இறைவன் வாக்கு, அடுத்தவை அனைத்தும் பொய் என்று பேசுகின்றன. இந்நிலை மதத் தீவிரவாதிகளிடமும், உண்மை உணராத மத போதகர்களிடமும் தீராத நோயாய்த் தொடர்கிறது. எவர் உண்மையான ஆன்மீக அனுபவம் சிறிதளவாவது பெற்றிருக்கின்றாரோ அவர்கள் சமய நூல்கள் பற்றிய வீண் விவாதங்களில் ஈடுபடவோ மத மாற்றம் செய்யவோ முற்படமாட்டார்கள்.

விஞ்ஞானம் எனக் கூறப்படும் அநேக துறைகள் பற்றிய விபரங்கள் உபநிடதங்களில் கூறப்படுகின்றன. வேதத்தின் தத்துவம், உண்மை அனைத்தையும் தேடி அங்கமைந்த உண்மைப் பொருளைக் கண்டு கொள்வதேயாகும். இதனை இன்றைய அறிவுலகம் வியக்கின்றது. 'ஓம்' என்ற பிரணவ ஒலி வடிவமும் அதற்கமைந்த ஒளிவடிவமும் இன்று உணரப்படுகிறது: எல்லாப் பொருளும் ஒரு சக்தியின் வெளிப்பாடு என்பது விஞ்ஞான உண்மை. இது உபநிடதத்தின் பரம் பொருட் தத்துவத்தை மெய்ப்பிக்கிறது.

உலகில் பிறந்த மக்களுக்காகத் தம்மை அர்ப்பணித்த புத்தர் இயேசு போன்றவர்கள் நிற்குணப் பிரம்மக் கருத்துடையவர்களாய் இருந்தனர். அங்கு சனாதன தர்மத்தின் ஆன்மீக உபதேசம் காணப்பட்டது.

"கொடி நான், கிளைகள் நீங்கள் என்னை அறிகின்றவன் பிதாவை அறிகிறான். நானும் பிதாவும் ஒருவரே" என்றார் யேசுபிரான். ஓர் ஆட்டிற்சாக்கத் தம் உயிரையே தியாகம் செய்ய ஆயத்தமானார் புத்தபிரான். "கண்ணிருப்பவர் பார்க்கட்டும்; காது இருப்பவர் கேட்கட்டும். நாம் தேடிக்கொண்டிருக்கும் உண்மை எப்போதும் நமக்குள்ளேயே இருக்கின்றது." என்பது சனாதன தர்மத்தின் மையக்கருத்து இதையே "பரமண்டலம் உனக்குள்ளேயே இருக்கின்றது" என்ற யேசுபிரான் வாக்கும் உணர்த்துகிறது. இன்று எல்லா மதங்களும் இதையே உணர்த்துகின்றன.

சனாதன தர்மத்தில் அச்சவர்த்தம் எனும் மாயா விருட்சத்தைக் காண்கிறோம். அங்கு இரு அரும் பறவைகள் வாழும் அங்கொரு பறவை அம்மரக்கனி தன்று நன்றெனத் தின்னும் மற்றொரு பறவையோ தின்னாதென விலக்கித் தீயபொருளெனக் கூறி ஈசனை எண்ணி யிருக்கும்.

இதே போன்று பழைய ஏற்பாட்டிலே, விலக்கப்பட்ட விருட்சத்தின் சனியை ஆதாம் ஏவாள் தின்று உயர்ந்த ஒளிவாழ்வில் இருந்தும் வசூவி மரணத்தில் நிலைத்தனர் என கூறக் காண்கிறோம்.

மனு என்பவர் முன்பாக மீள்வடிவில் தோன்றிய இறைவன் "இந்த உலகை வெள்ளத்தால் அழிக்கப் போகிறேன். நீ பெரிய சுப்பல் செய்து ஒவ்வொரு உயிரினத்திலும் ஆண் பெண்ணாகப் பாதுகாத்துவை. உன் குடும்பமும் அதில் இருக்கட்டும். என்னுடைய கொம்பு தண்ணீருக்கு வெளியிலே இருக்கும். அதில் சுப்பலைக் கட்டிவிடு. பிரளயம் முடிந்ததும் உயிரினங்களைப் பெருக்கு" என்று ஆணையிட்டார் இது புராணத்திலுள்ள கதை.

பழைய ஏற்பாட்டில் நோவாவின் முன் தோன்றிய இறைவன் "இவ்வுலகை நீரினால் அழிக்க ஜலப்பிரளயம் உண்டாக்குவேன் நீ சுப்பலொன்றைத் தயார் செய்து ஆண் பெண்ணாய் உயிரினங்களைச் சேர்த்து உன் குடும்பத்தோடு அதில் இருப்பிரளயம் முடிந்ததும் மீண்டும் உயிரினங்களைப் பெருக்குவாய்" எனக் கூறியதாகக் காண்கிறோம்.

நாம் மேற்கூறும் அட்டமங்கள்கள்களுள் ஒன்றாக வஸ்திகம் ஜோர்மனியக் கொடிகளில் பெரித்திருக்கக் காணலாம். நமது நாராயண அவதாரங்களில் ஆமையும் ஒன்று. சீனாவில் ஆமை வணங்கப்படுகிறது. பன்றி விஷ்ணுவின் இன்னொரு அவதாரம். இது ஜப்பானில் வழிபடப்படுகிறது. புத்தமதம் போற்றும் பஞ்சசீலக் கொள்கை சனாதன தர்மத்தில் உள்ளது. பொதுவுடமை நாடான சோவியத்தின் வாழ்க்கை முறை கீதையின் கருத்தை அடியொட்டியதாய் உள்ளது.

இவை யாவும் என்ன உண்மைகளை நமக்குத் தருகின்றன? எமது சனாதன தர்மத்திலுள்ள உயர்ந்த தத்துவங்களும் ஆன்மீக நெறிகளும் காலத்தின் தேவைக்கு ஏற்ப, வேண்டிய போது வேண்டிய வகைகளில் பல்வேறு மதங்களுள்ளும் புகுந்துள்ளன என்பதைக் காட்டுகின்றன.

பாரத தேசத்தில் வெவ்வேறு மதங்கள் வளரவும் சனாதன தர்மம் உதவியது. பிற மதங்களை வெறுப்பின்றி ஏற்கவும் அவற்றுக்கு உதவவும் வேதாந்தம் இடம் தந்தது.

கடவுளே மதங்களின் மையம். எல்லா மதங்களும் அந்த இலக்கை நோக்கி வளர்கின்றன. அடுத்த மதத்தை இழிவுபடுத்துவது அறியாமை. மதம் மாறுவது ஆன்மீக ஞானமற்றவர் செயல். அனைத்துமே கடவுளை உணர்வே முயல்கின்றன. ஒவ்வொன்றும் அதற்கேயுரிய தனித்தன்மையில் வளரட்டும்.

செல்வி சுகிர்தா சோமசுந்தரம்
முதலிலை ஆண்டு.

இந்து மதத்தின் பரந்த நோக்கு

□ ஒரு குறிப்பு □

இந்து மதம் எக்காலத்திலும் தனக்குப் புறம்பான மதங்களைத் தூற்றவோ, அழிக்கவோ முற்பட்டதல்ல. 'எல்லாச் சமயங்களும் இருத்தல் வேண்டும்,' என்பதே இந்து மதத்தின் பரந்த நோக்கமாகும்.

'யாதொரு தெய்வம் கொண்டீர்
அத்தெய்வமாகி யாங்கே
மாதொரு பாகனார் தாம்
வருகுவர்' என்பது
வ்ருண சித்தியார் கூற்று.

"உள்ளது ஒரு பொருளே, அறிவாளர் அதனைப் பல பெயரால் வழங்குவர்"
(ஏகமஸ்த் விப்ரா பஹதா வதந்தி)

என்ற வேத வாக்கியம் எல்லா தெய்வங்களுக்கும் இடமளித்து அரவணைத்தலைக்காணலாம். இதனால் இந்து மதம் எக்காலத்திலும் பிறமதத்தினரை தனது மதத்திற்கு மாற்ற முற்பட்டதில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் 'அப்பாலும் அடிசார்ந்தார் அடியார்க்கும் அடியேன்!' என்று பிற மதஞானிகளையும், போற்றுவதையும் 'எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க நினைப்பதல்லால் வேறொன்றறியேன் பராபரமே' என்று தாயுமான சுவாமிகள் சகலரும் வாழ வேண்டும் என்றும் இறைவனைவேண்டுவதையும், எமது ஆலய பூசைகளின் இறுதியிலே 'சர்வே ஜனாக சுக்கினோ பவந்து' என்று

சிவாச்சாரியார் ஆசீர்வாதம் செய்வதனையும் கூட்டுப் பிரார்த்தனை முடிவில் 'இன்பமே சூழ்க எல்லோரும் வாழ்க' என்று பிரார்த்தனை செய்யப்படுவதனையும் கூர்ந்து நோக்கினால் இந்து சமயத்தின் பரந்த நோக்கங்களை அறிந்து கொள்ளலாம்.

பெண்மைக்கு மதிப்பளிக்கும் இந்து சமயம், பெண்ணை அகில லோகநாயகியாக்கி இறைவனோடு பாகங் கொண்டவளாய் கற்பனை பண்ணி அவளை "அம்மையே" என முதலில் அழைத்து அப்பனைப் பின்னர் அழைக்கும் பரந்த இயல்பினது. 'முத்திப்பேற்றை அடைய உலகை முற்றுந் துறத்தல் வேண்டும்' என்ற வரட்டுக் துறவு மார்க்கம் இந்து மதம் அறியாதது. பிரமச்சரியம், கிருகஸ்தம், வானப் பிரஸ்தம், சந்நியாசம் என்று வாழ்க்கை நிலைகளை நான் காசு வகுத்து அந்நிலைகளில் தின்று ஒழுகச் செய்யும் தன்மையும் இறைவனே இல்லறம் நடத்துவது போலவும், குமாரரைப் பெறுவது போலவும் கற்பிக்கும் தன்மையும் 'வையத்து வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்' என்ற குறிக்கோளும் 'அன்பே சிவம்' என அழைத்துக் கூறும் போக்கும் இந்து சமயத்தின் பரந்த நோக்கிற்குச் சிறந்த உதாரணங்கள் எனலாம்.

— செல்வி சிவநேசன் மணிமேகலை
முதல் நிலையாண்டு

With the Best Compliments

from

K. S. Y. MOTORS

Dealers in Motor Cycle & Bicycle Spare Parts

THANANKILAPPU ROAD,

CHAVAKACHERI.

மனித வாழ்வில் சமயமும் சட்டமும்

புல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு யூரியில் வாழ்ந்த மனிதன் எதுவித கட்டுப்பாடுமின்றி வாழ்ந்தான். தனக்கு வேண்டிய உணவைத்தேடி உண்பதும் உறங்குவதுமே அன்றைய மனிதனின் முக்கிய தொழிலாக இருந்தது. மனிதர்களுக்கு அப்பொழுது பயிர்ச்செய்கை என்ற கலை தெரியாது. அலைந்து திரிந்து வேட்டையாடியும், காங்குகளைப் பிடித்தும் தங்கள் பசியை அவர்கள் ஆற்றிக் கொண்டனர்.

நாளாவட்டத்தில் மனிதன் தானியங்களை விளைவிக்கக் கற்றுக் கொண்டான். தானியங்கள் வளர்ந்து நல்ல பயன்தர இயற்கை உதவ வேண்டும் என்பதையும் தன் அனுபவத்தில் கண்டு கொண்டான். இயற்கையானது தன்னால் கட்டுப்படுத்தப்பட முடியாதது என்றும், அது தன்னை மீறிய ஒரு சக்திக்கு கட்டுப்பாட்டே செயல்படுகிறது என்றும் உணர்ந்தான். இந்த சக்தியை தெய்வங்களாக வணங்கினான்.

இதற்கு எடுத்துக் காட்டாக வேத நூல்களுள் மிகவும் பழமை வாய்ந்த திருக்கு வேதம் விளங்குகிறது. இதன் பாசுரங்கள் இயற்கைச்சக்திகளை தெய்வங்களாக உருவகித்து அவற்றை அழைக்கும் மந்திரங்களாக அமைந்துள்ளன. மழைக்கடவுளான இந்திரன் 250 பாசுரங்களில் பாடப்பட்டு முன்னணியில் திகழ்கிறான். அவனை அடுத்து அக்கினியும் சோமனும் முதன்மை பெறுகின்றனர். வருணன் 12 பாசுரங்களிலேயே பாடப்பட்டுள்ள

போதும் இந்திரனுக்கு அடுத்தபடி ஏற்றம் பெற்று விளங்குகிறான். இந்த சக்திகளுக்கு அடுக்காத செயலை நாம் செய்யின் அவை கோபம் கொண்டு அழிவைத்தரும் என்று மனிதன் நம்பினான்.

எனவே அவன் அத்தெய்வங்களைத் திருப்திப்படுத்த நடாத்திய வேள்விகளும் யாகங்களும் சமயச் சடங்குகளாயின. நாளடைவில் அறிவின் முதிர்ச்சியால் மக்களில் மகேசனைக் கண்ட மனிதன், உயிர்களிடத்தில் அன்பு காட்டுதல், அவைகளைத் துன்புறுத்தாதிருத்தல், அவற்றிற்கு உபகாரம் செய்தல் ஆகியனவே சமயம் என்று உணர்ந்து கொண்டான்.

'அன்பே சிவம்' என்கிறது சைவ சமயம். "ஒரு கன்னத்தில் அறைந்தால் மறு கன்னத்தைக் காட்டு" என்கிறது கிறிஸ்தவம். "பாணாதி பாதா வேரமணி சிக்காபதாங் சமாதியாமி" என்று கூறுவதன் மூலம் பிற உயிர்களைக் கொல்லக் கூடாது என்கிறது பௌத்தம். அண்டை வீட்டான் பசித்திருக்க, தான் மட்டும் உண்டு களிப்பவன் உண்மை முஸ்லிம் அல்ல என்கிறது இஸ்லாம். இவ்வாறு மதங்கள் அனைத்தும் அன்பு, அகிம்சை, நேர்மை, தர்மம், இரக்கம், பரிவு, ஆன்ம சுத்தி, பொறுமை என்று பல அறக்கருத்துகளைப் போதிக்கின்றன.

கூட்டம் கூட்டமாக வாழ்ந்து வந்த மனித வாழ்வினை பல இன்னல்கள் ஏற்பட்டன. காட்டுமிருகங்கள் பயிர்களையும், ஆடுமாடுகளையும் அழித்தன. வேறு மக்கட்,

கூட்டத்தினர் கூட துன்பங்கள் பல விளை வித்தனர். காட்டு மிருகங்களை வேட்டை யாடி ஒழிக்கவும், எதிரிகளை சண்டை யிட்டு விரட்டவும் வல்லமையுள்ள ஒருவன் அக்கூட்டத்தின் தலைவனாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டான். இத்தலைவன் தன்னை நம்பி உள்ளோரின் நலன் கருதி சில ஒழுங்கு விதிகளை நடைமுறைப்படுத்தி னான். இத்தகைய பாதுகாவலன் காலப் போக்கில் அரசனானான். அரசனே நீதியின் ஊற்றாகத் திகழ்ந்தான். நீதி செலுத்துவோரின் நியாய உணர்வினதும் மனச்சாட்சியின் அடிப்படையிலுமே விதிகள் எழுந்தன. இவ்விதிகள் நாளைடை வில் சட்டங்களாக வகுக்கப்பட்டன.

மனித வாழ்விலே சமயமும், சட்டமும் மனிதனின் இரு கண்கள் போன்று முக்கியத்துவத்தைப் பெற்று விளங்கின. இத்தகைய சமயக் கருத்துகளுக்கும் சட்ட விதிகளுக்கும் இடையே பல ஒற்றுமைகள் காணப்படுகின்றன. "சத்தியமே வெல்லும்" (சத்யமேவ ஜயதே) என்று இருக்கு வேதம் கூறுகிறது. "உண்மை பேசுக" என்று தைத்திரிய உபநிடதத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. சத்தியம் சகல அறங்களுக்கும் வித்து இவ்வுண்மையை வள்ளுவர்.

"பொய்யாமை அன்ன புகழில்லை
எய்யாமை எல்லா அறமுந்தரும்."

என்று கூறியுள்ளார். எனவே "உண்மை பேச வேண்டும்" என்பது அறநெறி, இது சட்டம் என்று. ஆனால் அரசு நீதிமன்றங்களிலே பொய் கூறுவோரைத் தண்டிக்கிறது. எனவே "பொய்ச்சாட்சியம் கூறுதல் கூடாது" என்பதைச் சட்டம் என்கிறோம்.

உயிர்களிடத்தில் அன்பாக இருக்க வேண்டும் என்று மதங்கள் கூறுகின்றன. இதையே வள்ளுவர், உலகப் பொது மறையாம் திருக்குறளிலே கொல்லாமை என்னும் அதிகாரத்தில் கூறி உள்ளார்.

"நல்லாறு என்பது யாதெனின்
யாதொன்றும் கொல்லாமை சூழும் நெறி"

என்கிறது குறள். உயிர் வாழ்வது மனிதனின் ஒப்பற்ற உரிமையாகும்"

சட்டத்தைப் பொறுத்தவரை ஒரு மனிதன் மற்றொரு மனிதனைக் கொல்லுதல் கூடாது. ஒருவர் இன்னொருவரைக் கொல்லுதலே பெருங் குற்றமாகச் சட்டம் கொள்கிறது.

இயங்கும் இந்த உலகிலே இயங்கும் பொருள் ஒவ்வொன்றிலும் இறைவன் நிறைந்துள்ளான்; இவற்றின் மேல் வைக்கும் பற்றினை விடுவதன் மூலம் இன்பம் காண்க; பிறர்க்குரிய பொருளை வெஃகற்க.

என்கிறது ஈச உபநிடதத்தின் தொடக்கச் செய்யுள். பிறர் பொருள் மீது ஆசை கொள்ளும் நாம் அதனை எமது உடமையாக்க விரும்பி, அதற்கான செயல்களையும் செய்கிறோம். இத்தகைய செயல்களை சட்டம் திருட்டு, கொள்ளை, அச்சுறுத்தி அபகரித்தல், கையாடல் குற்றமுறையான நம்பிக்கைத் துரோகம், திருட்டுப் பொருளைப் பெறுதல், ஏமாற்றுதல் என்ற பல குற்ற வரைவிலக்கணங்களுள் ஏதாவது ஒன்றைத் திருப்திப்படுத்தி, தண்டனையும் வழங்குகிறது.

இப்படியாக மனிதனின் நல்வாழ்வைக் கருதியே சமயக் கருத்துகளும், சட்டங்களும் இயங்குகின்றன, எனினும் அவை வெவ்வேறு வழிகளைப் பின்பற்றுகின்றன. சட்டம் மனிதனைக் கட்டாயப்படுத்தி நல்வழியில் நிறுத்துகிறது; சமயம் காரணம் காட்டி நல்வழிப்படுத்துகிறது. சட்டம் அச்சுறுத்துகிறது; சமயம் அறிவுறுத்துகிறது. செயல்களைத் திருத்துகிறது சட்டம்; சிந்தனையை உயர்த்துகிறது சமயம். தீமையை தடுக்கிறது சட்டம்; நன்மைகளை வளர்க்கிறது சமயம். இயற்றப்படுவது சட்டம்; இயல்பாய் அமைவது சமயம். இவ்வாறு சமயத்திற்கும் சட்டத்திற்கும் செயல்முறையில் வேறுபாடு இருப்பினும் நோக்கத்தில் மாறுபாடு இல்லை. மனிதன் மனிதனாக வாழ சமயம் உதவுகிறது; சமுதாயத்தில் உறுப்பினனாக வாழ சட்டம் உதவுகிறது. அறத்தைக் காத்து நிற்கிறது சட்டம்! சட்டத்திற்கு அடிப்படையாக அமைகிறது சமயம்.

— பூர்ணிமா சோமசேகரன் —
இடைநிலை ஆண்டு

பிரார்த்தனை

பிரார்த்தனைக்கு அபாரமான சக்தி இருக்கிறது.

எல்லாச் சமயங்களிலும், மத நம்பிக்கை அற்றவர்களிலும் பிரதான இடம் வகிப்பது இப் பிரார்த்தனையே.

பிரார்த்தனைக்கும், மனோசக்திக்கும் மிக நெருங்கிய தொடர்பிருக்கிறது:

மனோசக்தியின் விழுமியங்கள் இற்றை வரை பூரணமாகப் பட்டியல் படுத்தப்படவில்லை.

அதனது நீள, அகல விஸ்தீரணங்கள் இன்னமும் தெளிவுபடுத்தப்படவில்லை.

மனோசக்தியின், "தெளிவுப்பாதையில் இட்டுச் செல்லல்" பிரார்த்தனையின் அறுவடைகளாகும்:

"தெளிவுப்பாதை" என்பது அவரவர் விரும்பிய, அன்றேல் வேண்டி நிற்கின்ற வழி ஆகும்.

வேண்டி நின்றல் பிரார்த்தனையின் கருப்பொருளாக; விளைவுகளும் சாதகமாக, மத நம்பிக்கைகளும் மட, மடவென்று வளருகின்றது. மலைபோலகாணிக்கைகளும் குவிகிறது.

மனநிறந்து பேசுவதானால்: சில தர்க்கங்களை எம் முன் வைத்துப் பார்க்க வேண்டும்.

பிரார்த்தனையின் வெற்றி வெளிப்பாடுகளை ஆதியிலிருந்தே மனித குலம் அறிந்தே வந்திருக்கிறது.

ஆனால் இதன் பின்னணியில் மனோசக்தி இருந்து வருகிறது. என்பது 21ஆம் நூற்றாண்டிலும்கூட எல்லா மக்களிடையேயும் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டு விடுமோ என்பது சந்தேகமே.

இந்து சமயம் மட்டும்தான் சிறந்தது என்றால் அது ஏனைய மதங்களை இழிவுபடுத்துவது போலாகி விடும். அதாவது அடிப்படை மனித சுதந்திர மீறலாகி விடும்.

ஐக்கியம் பற்றிப் பேச வேண்டும். ஐக்கியம் பற்றி யார் வேண்டுமானாலும் என்ன வேண்டுமானாலும் பேசலாம். அதற்கு அப்படி ஒரு மதிப்பு:

எத்தனை மதங்கள் இருந்தாலும் இறுதியில் இறைவன் ஒருவனே என்பது மிகவுப் பிரபல்யமான ஒற்றுமை கீதமாகும்.

இதனை விளக்க ஆயிரம் நதிகள் இருந்தாலும் இறுதியில் அவை சென்றடைவது கடலே என்பது ஒரு பிரபல்யமான எடுத்துக்காட்டாகும்.

ஆக, எல்லா மதங்களிலும் பிரார்த்தனை ஏதோ ஒரு வழியில் கூறப்படுகிறது.

அதன் மூலமே அவரவர் மதங்களில் நம்பிக்கைகள் வென்றெடுக்கப்பட்டிருக்கலாம். இந்த விடயம் இன்னமும் ஆராயப்படவில்லை.

பிரார்த்தனையில்; வேண்டி நின்றல். நேர்த்தி வைத்தல் போன்ற வழிவகைகளும் உண்டு.

வேண்டி நின்றலால் விளைவு இருக்குமேயாயின் அது மதம் மீது "மதம்" கொள்ள காரணமாகி விடுகிறது.

நேர்த்தியினால் விளைவு இருக்குமேயாயின் அது காணிக்கை செலுத்தக் காரணமாகி விடுகிறது.

வேட்டிய கை வளரக் கேட்பதில்லை. யாரும் பேச்சுக்குக்கூட பிரார்த்தித்து கேட்டதில்லை.

ஆனால் அதே சமயம் "காகம் இருக்க பனம் பழம் விழுந்தது" போன்ற சந்தர்ப்பங்களிலும் அபாரநம்பிக்கையை வளர்த்து விடுகிறார்கள்.

இது ஒரு நம்பிக்கை! இது தான் மிக மிக அவசியம். தனது மனோ சக்தியை தானே நம்பும் தற்றிடம் எத்தனை பேரிடம் உள்ளது.

ஆக; தன்னைத் தானே நம்பிக் கொள்ளுவதிலும் இறை என்ற எல்லையில்லா பரம்பொருளை நம்புவது மேலான தல்லவா?

இந்து சமயம் இதனை நீண்டகாலம் செய்து வந்தது. இது அதன் மேன்மையைக் காட்டுகிறது.

ஆனால்; பிரார்த்தனைக்கென அதில் வழிமுறைகள் மிகக் குறைவாகவே நெறிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

மனதில் சக்தியை வளர்க்கப் படிமுறைகள் போதாது உள்ளது.

ஏன் செய்கிறோம் என்ற விளக்கமற்ற நிலையில் கிரியைகள் நிறைவேற்றப்படல் அர்த்தமுடையதல்ல.

இந்த நாளுக்குரிய பூசையில் அல்லது இந்த விசேட பூசையில் கவந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற கட்டுப்பாடு - கட்டப்பாடு எம் மதத்தவரிடையே இல்லை.

இதனை ஒரு வகையில் சுதந்திரமெனப் பெருமையாகப் பேசிக் கொள்ள எடுத்துக் கொள்ளலாமே ஒழிய, அது வேறு எவ்விதத்திலும் பயன் தராது.

வாரந்தோறும் மனித மனவள வளர்ச்சிக்காக அர்த்தமுள்ள பிரார்த்தனைகள் மக்களிடையே எடுத்துச் சொல்லப்பட வேண்டும். அதிலும் முக்கியமாக சிறார்கள் பயிற்றுவிக்கப்படல் வேண்டும்.

இறுதியாக எனது பிரார்த்தனை இது வாரும்: வாரத்தில் ஒருவர் வசதிக்கேற்ப ஒரு மணித்தியாலம் ஆவது இறைவனைப் போற்றும் அதே சமயம் எமது பிரார்த்தனைகளையும் தாமே செபித்துக் கொண்டால் என்ன?

— நரேன் சிங்கம் —
முதலாம் ஆண்டு

பொருள்களை உற்று நினைக்கிறவனுக்கு அவற்றினிடம் பற்று உண்டாகிறது. பற்றினின்ற ஆசை தோன்றுகிறது. ஆசையினின்று கோபம் பிறக்கிறது. கோபத்தினின்று பெருமோகம் உண்டாகிறது. பெருமோகத்தினின்று நன்னினைவின் கேடு விளைகின்றது. நன்னினைவு கெட்டதனால் புத்தி நாசமடைகிறது. புத்தி நாசத்தினால் முற்றுமழிகின்றான்.

— பகவத்கீதை சாங்கிய யோகம் 62, 63ம் ஸ்லோகம்

இந்து தர்மத்தில் நீதி

இந்தியாவின் வடமேற்குப் பள்ளத் தாக்கில் வாழ்ந்த மக்கள் அங்கு ஓடிய நதியினை "சிந்து" என்று அழைத்தார்கள். சிந்து காலப்போக்கில் இந்துவாகியது. இதன் சுற்றுப்புறத்து மக்களின் வழிபாடு இந்து சமயத்திற்கு வித்திட்டது. உலக லாவிப் பரவிய இந்து மதம் காலத்தால் அழியாத தர்மீக தர்மத்தை அனைத்து மக்களுக்கும் எடுத்துச் சொன்ன அற்புத மார்க்கமாக புகழாரம் சூட்டப்பட்டது. இதன் அடிப்படையில் இரண்டறக் கலந்தது "சனாதன தர்மம்" என்றழைக்கப்பட்ட ஆன்மீக நெறியாகும். இந்த வழியிலே சிவவழியும், அன்னை வழிபாடும் ஒன்றிணைந்து மக்களைத் தூய்மைப்படுத்தினாலும் அந்தக் காலத்திலும் இந்து சமய உயரிய பாதைக்குச் சட்டங்களும், நீதிகளும் துணை நிற்கவே செய்தன. சனாதன தர்மம் போதித்த நீதி நெறி மனிதப்பிறவியின் நிச்சயமற்ற தன்மையை வெட்ட வெளிச்சமாக அம்பலப்படுத்தினாலும் கிடைத்தற்கரியது மாவிடப் பிறவி என்பதையும் சொல்லத் தவறவில்லை. "ஒன்றென்றிரு தெய்வம் உண்டென்றிரு" என்பதும் "வாமு வாழவிடு", "ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்" இவை தான் இந்து தர்ம அடிப்படைத் தத்துவங்கள். இதனை எடுத்தியம்ப வந்த சமயக் குரவர்கள் "ஆழ்க தீயதெல்லாம்" என்று சொன்னதும் "வையகமும் துயர் தீர்க்கவே" என உரைத்ததும் பரந்த நிலையில் சட்டங்களையும், நீதியையும் நினைவுபடுத்திக் காட்டியிருக்கின்றன. தீயவை மறைய வேண்டுமானால், நல்லவை தழைத் தோங்க வேண்டும் என்பதும் மக்கள் துயரின்றி வாழ வேண்டுமானால் இறையருள் அவர்களிடையே பெருக வேண்டும் என்பதுவும் சைவநீதி. இதனை மிகவும் ஆழமாக மூவேந்தர்கள் அமுல்படுத்திக் காட்டி இருக்கின்றார்கள். சிவநெறி நின்ற தமிழ் வேந்தர்கள் சேரன் செங்குட்டுவனாகவும் மனுநீதிகண்ட சோழ

னாகவும் கூன்பாண்டியனாகவும் ஆன்மீக நெறி கெடாமல் முழுமையாக சட்டத்தையும், நீதியையும் கடைப்பிடித்தார்கள். நீதி பிழைத்ததால் மகனைத் தேர்ச் சில்லில் வைத்துக் கொன்ற சோழனும் கண்ணகியின் பெண்மைச் சிறப்பைக் காட்டிய சேரன் செங்குட்டுவனும் நீதி பிழைத்ததால் உயிர் விட்ட பாண்டியனும் சிவ நெறி தழைக்கப்பாடுபட்டாலும், தர்ம தேவதையின் துலாபாரத்தினின்றும் சிறிதும் மாறவில்லை. இது தான் அன்று நாம் கண்ட இந்து தர்மத்தில் நீதி கலந்திருந்த சிவ உண்மைகள்.

தெட்சண கைலாயமெனப்படும் திருக்கோணேஸ்வரத்தின் அருளாட்சியைப் பாடிப் பரவாமுற்றவர் திருஞானசம்பந்தர். அவர் சைவத்தின் மேன்மையை எடுத்துக் காட்ட அனல்வாதம், புனல்வாதம் ஆகிய ஆன்மீகப் போராட்டங்களை சமணர்களுக்கு எதிராக நடாத்திய போது அங்கே நீதிநெறியும் சட்டங்களும் மிகக் குடுமையாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன. எனவே சமயம் எந்த அளவுக்கு விரிவுபட்டாலும் அங்கே நீதிநெறி எப்பொழுதும் இரண்டறக் கலந்திருந்தது வரலாற்று ரீதியான உண்மையாகும். சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் "சிவ" வலிமையை உணர்த்தியவர். அவர் காலத்தில் பரம்பரை ரீதியாக சுந்தரர் அடிமை என வாதாட்டம் நடந்து வழக்காடப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே நீதியும் தியாயமும் பேசப்பட்டிருக்கின்றது. மணிவாசகர் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்த நேரத்தில் நரிகள் பரிகளாகவும் பரிகள் நரிகளாகவும் மாற்றப்பட்ட நேரத்தில் சட்ட ஏற்பாடுகள் அரசனால் அமுல் நடத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இவையாவும் சட்டங்களின் பெறுமதியை எமக்கு உணர்த்துகின்றன. பெரும்புலவனான நக்கீரன் சிவனிடம் வாதிட்டு பாட்டில் பிழையென தியாயம் பேசியிருக்கின்றார். நெற்றிக் கண்ணைத் திறப்பினும் குற்றம்குற்றமே எனத் தர்க்கம் புரிந்து மரபை நிலைநாட்டி நீதியை உணர்த்தியிருக்கின்றார். எனவே மதமும், நீதியும் வேறல்ல ஒன்றே. ஒரே குளத்தில் உதித்த இரு மலர்கள்!

இரா. மணிவண்ணன்
முதலிலை ஆண்டு

With the Best Compliments

from

ESS JEY ELECTRICALS

Importers & Suppliers of Electrical Goods

No. 20, RECLAMATION ROAD,
COLOMBO-II.

Tel : 335760, 343627
Fax : 094 - 01 - 438151 Attn ESS JEY
Telex : 23009 Tarake Ce Attn ESS JEY

தற்கால வாழ்வும் இந்துசமயமும்

□ ஒரு நோக்கு □

சாதாரண மனிதனை, ஒரு நல்ல, பண்புள்ள மனிதனாக உருவாக்குவது மதமாகும். அன்பையும் அறத்தையும் ஆதாரமாகக் கொண்ட எமது சமயம் "அன்பே சிவம்" என்கிறது. அன்பின் பிணைப்பால் விலங்கையும் மனிதனாக் கலாம் என்ற நம்பிக்கை நிலவுகிறது. மக்கள் செம்மையான முறையில் வாழ்வாங்கு வாழவேண்டும். படிப்படியாகப் பக்குவப்பட்டு உண்மைநெறி உணர்ந்து தெய்வீகநிலை அடையவேண்டும். இந் நிலைக்கு இட்டுச்செல்வதற்குச் சரியான வழிகாட்டப்படவேண்டும் என்ற உயர் நோக்கத்தின் அடிப்படையாக அமைவது பழம்பெரும் நெறியான இந்துநெறியாகும். ஆனால் இன்று, இந்த நோக்கத்தின் அர்த்தமே மாறிவிட்டது.

தனது அறிவின் பலத்தையும் விஞ்ஞானத்தின் பலத்தையும் உணர்ந்து கொண்ட மனிதன் காலத்தின் நாகரிகப்புயலில் சிக்குண்டு இன்று கடவுள் நம்பிக்கையைச் சிறிது சிறிதாக இழந்து வருகின்றான். காலச்சக்கரத்தின் சுழற்சியில் இந்த நம்பிக்கையில்லாத தன்மையினால் கடவுளிடம் இருந்து மனிதன் பிரிந்துசெல்கின்றான். நம்பிக்கையினங்கள், வக்கிரங்கள், முரண்பாடுகள் ஆகியவற்றால் பிளவுண்ட மனித சமுதாயம் பல்வேறு கோணங்களில் நகரத் தொடங்கியது. இப்பயணத்தின் முடிவில் ஒரு விபரீதமான நிலையினை இன்று நாம் காண்கிறோம். நம்பிக்கையையும் நல்லெண்ணங்களையும் இழந்து நிற்கும் தற்கால நாகரிகப் போக்கில் சமயத்தினையும்

வாழ்க்கையையும் மறக்கும் நிலைமை தோன்றுகிறது. பொருள்தேடும் ஆசை, அலட்சியப்போக்கு எல்லாம் சேர்த்து இறைவனையும் அவனது அருளின் அவசியத்தையும் மனிதன் மறந்துவிட்டான் என்றே கூறத்தோன்றுகிறது.

"அருள் இல்லார்க்கு அவ்வுலகம் இல்லை; பொருள் இல்லார்க்கு இவ்வுலகம் இல்லாகியாங்கு" என்பது திருவள்ளுவர் கருத்து.

அருள் உடைமை, பொருள் உடைமை இரண்டும் வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதவை. மேலுலகத்திற்குச் செல்ல இன்றியமையாதது அருள். இவ்வுலகத்தில் வாழ இன்றியமையாதது பொருள். இன்றோ மனிதன் பொருள் உடைமையைத்தேடும் அவசரத்தில் அருள் உடைமை தேடுவதைக் கைவிட்டு விட்டான். சமயங்கள் மனித தர்மத்தை அர்த்தமுள்ள வாழ்க்கைகாண வழிப்படுத்துபவை. இதை உணர்வது அவசியம். அன்பும் அருளும் அறமும் தான் வாழ்க்கை என்பதை உணரவேண்டும். அதுமட்டுமல்ல, பொருள் உடைமையைக் கொண்டு அருள் உடைமையைப் பெறலாம் என்ற தவறான அபிப்பிராயமும் எமது இந்துசமுதாயத்தினரிடையே காணப்படுகிறது. பணநோக்கிலான பூஜைகள், வழிபாடுகள், அர்த்தமற்றயாகங்கள், மற்றும் எமது சமயத்திற்கு அவமதிப்பை ஏற்படுத்தும் இன்றைய இளம் சமுதாயத்தினரின் செயல்கள் என்று பல்வேறு காரணிகள் எமது சமயத்தின் நோக்கையே மாற்றும் அளவுக்கு வளர்ந்துவிட்டன.

ஒருவரால் இயன்ற எதை அர்ப்பணித் தாலும் அதை மனமார ஏற்பவனே இறைவன். இதைத்தான் நாம் கண்ணப்ப நாயனார் வரலாற்றிலிருந்து அறிகிறோம். இந்நாயனார் அவரால் இயன்ற அர்ப்பணமாக இறைச்சியை இறைவன் சந்நிதானத்தில் வைத்தபோது அதை ஏற்றுக்கொண்டு அருள்மழை பொழிந்தவர் இறைவன். ஆனால் இன்றோ நிலைமை வேறு. பணம் இருந்தால் தான் அருள் கிடைக்கும் என்று நம்புகிறது எமது சமுதாயம். பணம் செலவழித்து பூஜை செய்யாவிட்டால் இறைவனின் பழிக்கு ஆளாக வேண்டிவரும் என்று அஞ்சுகிறது மனிதமனம். இது மனிதனின் இயல்பு. தவறு எமது சமயத்தின்பேரில் அல்ல. சமயத்தின் பெயரால் மனிதனுக்குப் பொருந்தாத சட்டங்களைக் கொண்டு வரும் சமுதாயம் தான் இதற்குப் பொறுப்பேற்க வேண்டும். இறைவன் ஏழை, செல்வந்தர் என்று பேதம் பார்ப்பதில்லை. மனிதர்களே இவ்வாறான வேறுபாட்டை உருவாக்கியவர்கள்.

அடுத்ததாக, சமாதானம், நல் வாழ்க்கை என்று பல்வேறு காரணங்கள் கூறி பெரும் பொருட் செலவில் செய்யப்படும் யாகங்கள் இன்றைய இந்து சமுதாயத்தில் ஒரு நாகரிகமாக வளர்ந்திருக்கிறது. இந்த யாகங்கள் எல்லாம் வேத காலத்தில் கூறப்பட்டவை. இறைவனின் அருட்கடாட்சத்தைப் பெறச் செய்யப்படுகின்றன என்பதெல்லாம் உண்மை. ஆயினும் இன்றைய நிலையில் இத்தகைய செயற்பாடுகள் தேவைதானா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். பண்டைய காலங்களில் அரசர்கள் மக்கள் தேவைகளை நிறைவேற்றிய பின்பே இவ்வாறான யாகங்கள் செய்தார்கள். ஆனால் இன்று நிலைமை அவ்வாறு இல்லை. நாட்டில்

பட்டினி, ஏழ்மை தலைவிரித்து ஆடும் போது பொருட்களைத் தீயில் இடும் இந்த யாகங்கள் தேவைதானா? இந்த யாகங்கள், ஹோமங்கள் எல்லாம் எமது சமயத்தின் சிறப்பம்சங்கள். இவை மாற்றப்படவேண்டும் என்பதோ, மறக்கப்படவேண்டும் என்பதோ எனது கருத்தல்ல. ஆயினும் காலத்திற்கேற்ப சிந்தித்துச் செயற்படுவதில் தவறில்லை. வறுமையினாலும் ஏழ்மையினாலும் ஏழைகளின் குரல் எங்கும் ஒலிக்கும்போது யாகத்தின் ஆகுதியை இறைவன் ஏற்றுக்கொள்வானா? நிச்சயமாக இல்லை. இவ்வாறான செயல்களைத் தவிர்த்து அப்பொருளைப் பயன்படுத்திச் செய்யப்படும் ஆக்கபூர்வமான செயல்கள் இறைவனின் அருளைப்பெற நிச்சயம் வழிவகுக்கும்.

“இறைவா என்று கூச்சல் போடுபவனைவிட இறைவனுடைய ஆணையை செயலுக்குக் கொண்டு வருபவனே மேலோன்” என்றார் சுவாமி விவேகானந்தர். அவனது ஆணையைச் செயலுக்கு கொண்டு வருபவர்களே உயர்ந்தவர்கள். மக்கள் பணியே மாதவம். மக்களே எமது தெய்வங்கள். மனிதனுள் இறைவனைக் காண்பதே மாதவப் பெரும்பெறு. மனிதனும் இறைவனும் ஒன்றே என்பது அத்துவிதம். இதனை அன்பு, அமைதி, மகிழ்ச்சி, சாந்தம், தெளிந்த மனநிலை, ஆன்மீக விடுதலை ஆகிய உணர்வுகளுடன் செய்யப்படும் தன்னலமற்ற, பயனில் பற்றற்ற பூரண சரணாகதியோடு கூடிய மக்கள் பணியினால் மாத்திரம் அடைய முடியும் என்பதை இன்றைய சமுதாயம் உணரவேண்டும்.

இன்றைய நாகரிகத்தின் வித்துக்களான இளம் சமுதாயத்தினரிடம் இந்து சமயம் சிக்கி மூச்சுத்திணருகிறது. அன்று

அருள்வேண்டிப் பாடிய தேவாரப் பாடல்கள் இன்று கலியாட்டங்களில் சினிமாப் பாடல் மெட்டுகளில் ஒலிக்கின்றன. சமயப் பெரியார்களை அவமதிக்கும் வகையில் நாடகங்களில் சில காட்சிகள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. இவ்வாறு தொடர்ந்தால் நாளைய இந்துசமயத்தின் நிலை என்ன? நிச்சயமாக எமது சமயம் அழியாது. அறுகம் புல்லையும் சாணியையும் வைத்தே "பிள்ளையார் பிடிக்கும்" நாங்களா அழிந்துவிடுவோம்? மாட்டோம்! ஆயினும் எமது சமயத்தின் ஆதாரங்களையும் வழிகாட்டிகளையும் பாதுகாக்க ஒரு இளம் சமுதாயம் தேவை. யார் யாரோ எல்லாம் பூஜைகள் செய்கிறார்கள். சிறிது சிறிதாக எமது தெய்வங்களையும் கூடத் தங்களது என்றே சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். இந்துக்கடவுளர் புதிய வடிவங்களுடன் புதிதாக நாமகரணம் செய்யப்படுகின்றதைப் பார்க்கும்போது மனதில் ஒருபுறம் மகிழ்ச்சியும் மறுபுறம் பயமும் தோன்றுகின்றது. அடிமேல் அடி அடித்தால் அழிந்து போவர், சொந்தக்காரர்கள் ஒழிந்தார்கள் என்று நினைத்து எமது கடவுளரையும் தத்தெடுக்கிறார்கள். இந்நிலைக்குக் காரணம் என்ன? இன்றைய சமுதாயத்தின் அலட்சியப்போக்கு. எமது கடவுளர்களை மற்றவர்கள் வழிபடுவது தவறல்ல. ஆனால் காலம் காலமாக போற்றிப் பாதுகாக்கப்பட்ட எமது சமய ஆதாரங்களையும் எமது கடவுளரையும் தத்தெடுக்க அனுமதிக்கக் கூடாது. இது இந்துவாகப் பிறந்த ஒவ்வொருவரினதும் கடமை. வேறு எந்த மதமும் கொடுக்காத சுதந்திரத்தை எமது மதம் எமக்குத் தந்திருக்கிறது. அந்த சுதந்திரத்தைப் பயன்படுத்தி பயனற்ற செயல்கள் செய்யாமல், தத்தமது கடமையைச் சரிவர செய்யவேண்டும்.

"கோயில் இல்லா ஊரிற் குடியிருக்க வேண்டாம்" என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. இதனாலேயே இயலுமானவரை கோயில்களைக் கட்டி அதைப் போற்றிப் பாதுகாத்து எமக்குத் தந்துவிட்டுச் சென்றுள்ளனர் எமது முன்னோர். காலத்தின் கோலங்கள் மாற எமது சமயத்தவர்களின் கோயில் வழிபாட்டுமுறையும் மாறுகின்றதுபோல் தெரிகிறது. இன்று பார்ப்பவர் மனதைக் கவர்வது போல ஆடம்பரமாக ஆடையணிந்து கோயிலுக்குச் செல்வது சகஜமாகிவிட்டது. இளம் சந்ததியினரின் கேலிப் பேச்சுக்கள், பெண்களுக்கிடையில் ஊர்ப்பேச்சுக்கள் எல்லாம் இங்கேதான் ஊற்றெடுக்கின்றன. கோயில் என்பதை கோ+இல் என்று பிரித்துப் பொருள் கொள்ளும்போது கடவுள் நிலைத்திருக்கக் கூடிய இடம் என்று பொருள்படும். எனவே தான் இறைவழிபாட்டுக்கு கோயிலே சிறந்தது எனப்படுகிறது. மனதை ஒருமுடிப்படுத்தி இறைவனை வழிபடுவதற்கான சூழ்நிலை இன்று கோயில்களில் இல்லை. அங்கு வருபவர்களின் ஆடை அலங்காரங்களாலும் பேச்சுக்களாலும் மனம் அலைபாய்கின்றது. இதனால் கோயிலுக்குச் செல்லும் நோக்கமே மாறிவிட்டது. இவ்வாறான செயல்கள் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். இறைவனை வழிபட ஆடம்பரங்கள் தேவையில்லை. எளிமையாகச் செல்வதே கோயிலுக்குச் செல்வதன் நோக்கத்தை சரிவர நிறைவேற்ற வழிவகுக்கும். இதை இந்துவாகப் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் உணரவேண்டும்.

இக்கால இந்துக்களுக்கு சமய அறிவு என்பது மிகக் குறைவாக இருக்கின்றது. அதைப்பற்றி அக்கறைப்படுபவர்கள் யாரும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. மிக வேகமாக ஊளர்ந்துவரும் நாகரிகத்தில் இறைவனை தேவையில்லை

என்று நினைப்பவர்களும் இருக்கின்றார்கள். எமது சமயத்தின் அடிப்படை வழிபாட்டு முறைகள், அனுட்டானங்கள் என்பவற்றிலேயே பூரண விளக்கமின்றி எம்மில் பலர் உள்ளனர். ஏதோ ஒரு கிரமமுறையிலும், மற்றவர் செய்வதைப் பார்த்தும், தான்தோன்றித்தனமாகவும் வழிபாடுகளைச் செய்கின்றனர். இதனால்தான் நமது வழிபாடுகளும் அனுட்டானங்களும் அடிக்கடி வன்மையான விமர்சனங்களுக்கு உள்ளாகிவிடுகின்றன. இதனால் எதிர்காலத் தலைமுறையாவது இவற்றை அறிந்து செயற்பட வழிசெய்ய வேண்டும். பள்ளிப்புகவத்தில் படிக்கும் சைவசமயப் பாடம் பரீட்சை எழுதுவதோடு முடிந்து விடுகின்றது. இன்றைய பெற்றோர் பரீட்சையில் அதிகப் புள்ளிகள் பெறுவதற்காக, தமது பிள்ளைகளை பெருந்தொகைப்பணம் செலவழித்து தனியாரால் நடத்தப்படும் வகுப்புக்களுக்கு அனுப்புகிறார்கள். சத்தியம், தர்மம், அகிம்சை, சாந்தி போன்றவற்றை கற்றுத்தரும் சமயக்கல்வியின் முக்கியத்துவம் அவர்களுக்குப்பிரியவில்லையோ, அல்லது புரிந்தும் சமயக்கல்வி கற்பதால் என்ன பயன் ஏற்படப்போகின்றது என்ற அலட்சியத்தில் இருக்கிறார்கள். எனோ தெரியவில்லை. இந்தத் தனியார் வகுப்புக்களினால் பரீட்சையில் வெற்றி பெற்றாலும் வாழ்க்கையில் வெற்றிபெற சமயக்கல்வியே உதவும். அதுவே எதிர்கால வாழ்வை ஒளிமயமாக்கதாக, அர்த்தமுள்ளதாக அமைக்க உதவும், எனவே ஏனைய மதத்தவர்களுக்கு உள்ள கட்டாயச்சமயக்கல்வி வகுப்புக்கள்போல் எமது சமயத்தவர்களுக்கும் சமயக்கல்வி கட்டாயப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழும் வழியை நமது முன்னோர்கள் வகுத்து வைத்து, வாழ்ந்து காட்டிச் சென்றுள்ளனர். வாழையடி வாழையாக ஞானகுரு

பரம்பரை நம்மைச் சுற்றி வந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் நாம் எங்கு செல்கிறோம்? என்ன செய்கிறோம்? எதைக் கற்கிறோம்? என்பதை பொறுத்தே வாழ்வு துன்பத்தின் தொடர்கதையா அல்லது இன்பத்தின் இருப்பிடமா என்பது தங்கியிருக்கின்றது.

அன்று மாவீரன் அருச்சுனனுக்கு குருஷேத்திரத்தில் தோன்றிய மணக்குழப்பமும் சஞ்சலமும் இன்று எம் அனைவருக்கும் திணசரி வாழ்வில் ஏற்படுகின்றது. வாழ்வுச் சூழ்நிலைகளை மாற்ற எம்மால் முடிவதில்லை. கணத்துக்குக் கணம் குழப்பமும் துயரமும் மலிகின்றன. தேவைகள் பெருகுகின்றன. எல்லோரும் எம் வசமீழ்ந்து எங்கோ தள்ளுண்டு தடுமாறுகின்றோம். அப்பர் சுவாமிகள் வாக்குக்கு எதிர்மாறாக 'துன்பமே எந்நாளும் இன்பமில்லை' என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. இந்நிலையில் காலத்தின் சுழற்சியில் மறந்துவிட்ட சமயத்தை மீண்டும் பற்றிப்பிடித்தால் இவற்றில் இருந்து மீள வழிஏற்படும் என்றே தோன்றுகிறது.

இறுதியாக ஒன்றைக் கூறவிரும்புகிறேன். எவரையும் குறைகூறுவதோ அல்லது பிழைகளைச் சுட்டிக்காட்டுவதோ எனது நோக்கமல்ல. எமது மதத்தைப் பற்றி குறை கூறுவதற்குக்கூட வேறெந்த மதமும் கொடுக்காத உரிமையைத் தந்திருக்கிறது என்பதில் பெருமை கொள்கிறேன். ஆயினும் ஈடிணையற்ற எமது சமயத்திற்கு களங்கம் ஏற்படுவதைத் தடுத்து நாகரிக மோகத்தில் சிக்குண்டு கணக்கிலாப் பிரச்சினைகளில் மூழ்கித் திணறும் எமது சமுதாயத்திற்கு கிற்சில மாற்றங்கள், கட்டுப்பாடுகளைக் கொண்டு வந்தால், எமது எதிர்கால சமுதாயத்துக்கு ஒரு சிறந்த அமைதியான வாழ்க்கை அமைய வழிவகுக்கும் என்று திண்ணமாக நம்புகின்றேன்.

செல்வி
உருத்திராணி கதிர்காமத்தம்பி
முதனிலை ஆண்டு

Basic Concepts of Buddhism & its Origin

an overview

Among the great religions of the world, Buddhism presents a paradoxical image. On the one hand, it claims to have a unique path to salvation, a path that in its perfection and effectiveness is superb. Therefore, I take the liberty to express some of the basic concepts of Buddhism and its origin. Swami Vivekananda a great philosopher pointed out in his lectures delivered on Buddha and Buddhism as follows :-

“Buddhism is historically the most important religion – historically, not philosophically – because it was the most tremendous religious movement that the world ever saw, the most gigantic spiritual wave ever to burst upon human society.”

Let me briefly explain how it all started. Prince Siddhartha Gautama was born in the year of 623 B.C. to King Suddhortana, the ruler of Kapilavastu on the full moon day of the month of Vaisaka in the Lumbini garden. By birth he was a Hindu.

One day when the young prince Siddhartha saw seven incidents which the human kind face during their life time such as a sick person, a beggar, a dead body being taken for cremation etc, he knew that this world is full of miseries and from then onwards the prince though

surrounded by worldly pleasures, felt a growing dissatisfaction with the actual life around him. Being a Hindu he had the opportunity of hearing discourses of Brahmin teachers and these would have confused him more. At the age of 29 young prince had made up his mind to leave the luxuries of life in the palace to a life of homelessness to find a way of escape from the ills of life and after six years of solitude and deep meditation he attained Nibbana.

Thus he became the Buddha, he who is the blessed one, who himself discovered the truths, attained to omniscience and gained the mastery of powers - that is to say, this name Buddha was attributed to him.

The Buddha was a man – not a God. He died as we all must die, and he had no resurrection. Lord Buddha performed one great miracle of giving an explanation of “Life” and solutions to its problems. His approach to these problems is very practical, based on the “knowledge of things as they really are”. In this point I would like to mention an incident in his life. Once he consoled a grieved mother Kisa – Gothami who had lost her only son, by asking her to procure a grain of mustard seed from a house where no death has occurred. Such a house could not be found and the grieved mother

sooner realised the truth of the universality of death.

The second great characteristic of Buddhism was its non-recognition of ceremonies. The third element which made Buddhism still unique was the refusal of the caste system. He stood not for a caste or community; He was a teacher of all humans. One other positive element of Buddhism was the absolute freedom given to examine every problem for himself.

Swami Vivekananda pointed out that the life of Buddha has a special appeal. He said "All my life I have been very fond of Buddha but not of his doctrine. I have more veneration for that character than for any other. That boldness, fearlessness and tremendous love - He was born for the good of man. How to help them? that was his only concern, Throughout his life he never had a thought for himself,..... And consider his marvellous brain! No emotionalism. That giant brain never was superstitious."

Now let us examine a few teachings of Lord Buddha. Buddha preached that the gift of truth is the highest gift and truth excels all other gifts. Further he preached that if you find truth in any religion or elsewhere you must accept that truth. The eternal law of Buddhism in a nutshell is this :- "Hatred can never be appeased by hatred. Hatred can be appeased by love." Blessed one clearly indicated that all conditioned things are impermanent. When one sees this in wisdom, then one becomes dispassionate towards the painful.

Lord Buddha, on a Vesak full moon day, under the shade of a Bo-tree realized the four noble truths. Those

four truths are that there is - 'dukkha' or suffering and sorrow, unsatisfaction, unhappiness and discontentment in life. The reason for 'dukkha' is human greed and ignorance.

Happiness does not come spontaneously. It has to be developed. There are certain salient qualities of heart and mind which are indispensable to happiness. It could be encompassed in the seven Cs: **Confidence, Charity, Contentment, Compassion, Courage, Calmness and Clarity.** If everyone of us can practise these noble qualities in our lives then happiness and joy will be in our side. On the otherhand Lord Buddha highly appreciated the quality of self confidence. He said "Do not depend on others, develop your self confidence." He saw confidence as the forerunner of all other virtues.

Charity is also an invaluable virtue which promotes happiness whereas greed conditioned on impermanent things bring sorrow and unhappiness. As long as we seek our hapiness in the satisfaction of our desires for material gains, so long we shall never find contentment. We cannot obtain everything we wish for. This is quite clear in our daily life. Buddhism teaches us not only to abstain from killing beings, but also to love and protect them.

Courage and calm are also indispensable factors for the attainment of happiness and peace of mind. Clarity and right vision are also salient features for the achievement of happiness. Buddha has shown us the way. The time is now and choice is ours.

JAYARAM SUMENDRA SARATH
(Final Year)

SPIRITUAL SIGNIFICANCE OF GAYATRI

Many seekers of truth know that 'Gayatri' is a great Mantra of Vedas. In India though religious sects vary, all of them recite Gayatri Mantra since it is common to all. For sometime now a number of followers of various other religions are also reciting Gayatri Mantra as they came to know that it does not belong to one sect or the other but is universal.

The Mantric deity of Gayatri is represented as having five faces and ten arms. She is the root cause for all the attributes represented by the articles, she holds in her hands.

The word 'GAYATRI' represents : Gayam - life energy or Prana: Thra - who protects (This is the feminine gender of root 'Thri'). So Gayatri means "one who protects the life force". We know well that the sun is the source of all life on the planet earth. If the sun does not shine for a few days, there will be no life at all on the earth. So, the sun is the radiator of life energy.

In our solar system, the sun is static or deemed to be the male aspect and it's radiation is dynamic or the female aspect. The sun has no connection except through his rays with any planet. All activities on our earth are conducted and governed through the rays or feminine aspect of the sun. The sun's rays contain not only light and chemicals but also life-force. So, those who know the truth pray to the solar radiation as the deity which gives them the life. That is why

the solar energy is called "GAYATRI" which means the giver and protector of life. This is why, though the sun is addressed in masculine gender in all the cultures, the Gayatri Mantra addresses the energy in feminine gender because it is this feminine aspect of the sun that controls the planets and life-beings on this earth.

The deity of Gayatri is represented with five faces of five elemental colours. They are: grey, red, yellow, blue and white with ornamental crowns on heads having a moon at the centre of each. Five faces represent the five greater elements : PRITHVI - solid, APAS - liquid, THEJAS - fire, VAYU - air and AKASHA - Ether. According to the 'Pancha Bootha' theory, we can distinguish and classify the whole of the universe and it's created things into these five subtler elements. She has ten hands and in each of which she holds a whip, a pasam, a spike, a human skull, a conch, a wheel and two lotuses. One hand represents a boon-giving aspect and the last hand represents that she will grace those who pray and bow unto her. She is seated on a lotus sprouting from the ocean.

The seating of Gayatri upon the lotus represents that she pervades the whole of the universe. In ancient wisdom the sacred flower with its multi petals represents the "universe". It's petals represent the solar systems and it's centre pollen represents the divine force of the universe. The ocean from which

the lotus grows represents the universal primordial subtler substance from which the whole of the visible universe came into being.

Now let us see the significance of the things she holds in her hands. The whip, which is used to control animals represents that a spiritual student should control his animal passions in order to allow the grace of Gayatri. The Pasam that represents the attachment of soul towards the family or worldly pleasures means if a spiritualist wants to receive the energy of Gayatri, he should remove from him all the attachment towards his family and desires towards worldly pleasures. The spike that is used to control the must of elephants and make them obey the commands of the mahout represents that men often get must by possessing wealth, authority and other worldly possessions. But a truth-seeker should completely subdue his must even if he possesses enormous wealth and kingship and mastery over many persons. The skull represents the brain activity. A person who wants to receive the grace of 'Gayatri' should realise first that this worldly life is only an illusion and his body is nothing but of bones and flesh. He should use his brain capacity through which the mind functions toward the higher goal. The conch represents the sound, which is in spiritualism meant as "vibrations" or "wave". In Veda, it is said that the whole universe is produced from the "wavy ocean". So, the symbol of conch held by Gayatri represents that her energy always pervaded the universe in wave form and it is the radiation of the Almighty.

The wheel represents movement, we know that from an 'atom' to the gigantic 'sun' all are in agitation or movement.

Nothing is static in universe. According to the ancient wisdom even the darkness was not motionless, but moving towards new creations. So the wheel means that the grace of Gayatri will only be obtained by the one who is devoted to God and who always keeps himself within the expansion of God. The hand which is turned upwards represents protection, and called "Abhaya" or "No fear". One who possesses the grace of Gayatri has nothing to be afraid of and will overcome the fear of Birth and Death also.

The lotuses which Gayatri holds in her hand, represent that one who wants to attain 'Nirvana' should live in this world performing all activities of the world but at the same time have no attachment or desire towards any of the worldly pleasures. The special significance of the flower lotus is, although it grows on the surface of water, the water will never wet the flower. In Hindu Yoga, a "Karma Yogi" is said to be living in the world as a lotus flower.

So, the whole symbol of Gayatri represents the universe, its structure, its movements and in the end the ways and means that a devotee should follow in order to receive her grace in the form of 'Pranic energy' and overcome births and deaths and attain 'Brahma Nirvana' or "Cosmic Consciousness."

Let us now go into the spiritual meaning of Gayatri Mantra: The great Gayatri Mantra is as follows:

" OM Bhur Bhuvah Swaha
Tath Savitur Varenyam
Bhargo Devasya Dheemahi
Dhiyo Yo Nah Pracho Dayat."

Bhur Bhuvah Swaha - three worlds, universe; Tath - that; Savitur - Sun; Varenyam - most excellent; Bhargo - wealth; Devasya - of light form; Dheemahi - let us understand; Dhiyo - the intelligence; Yo - who; Nah - for us; Prachodayat - giver.

Bhur Bhuvah Swaha represent the three worlds experienced by man. It could be taken in the subjective sense as the waking, dream and deep sleep states of consciousness or in the objective sense as the higher (heaven), middle (earth) and the lower (hell) worlds. In either case it is meant to represent the whole universe. The rest means :

Let us understand (through meditation) the wealth of light giver Savithur (Sun God) who gives us knowledge and intelligence.

The structure of the Gayatri Mantra has three distinct parts. The first part is first line and its purpose is to prepare the mind for prayer, meditation and realisation. The second part consists of

the second and third lines, which is directed to intensify the aspirant's determination to reach the goal of realisation and to develop an intense desire for liberation. The first two parts involve effort on the part of the aspirant, while the third part consisting of the last line brings about an attitude of self-surrender, the stage of no-effort.

The Gayatri Mantra is said to be one of the oldest of the divine hymns. It is referred to as the mother of the Vedas. Gayatri has a compelling charm of its own to millions of Hindus.

The repetition of this mantra, with the right understanding of its sacred meaning, is believed widely to have the power to dispel all the negative tendencies in the mind and thereby unfold the supreme self within.

Om Shanthi! Shanthi! Shanthi!

— Miss. Indralogini Rajagopalan
(Apprenticeship Year)

“The only proof of existence is union with him. The world disappears in him. He is the peaceful, the good, the one without a second.”

— Mandookya Upaneshad

Best Compliments from

ARRUJINA JEWELLERY

අරුජිනා ජුවෙලරි

அருஜிணா ஜுவலரி

47 - A, SEA STREET,
COLOMBO-II,
SRI LANKA.

Phone : 440042

Best Compliments from

LEELA EXPORTS & IMPORTS

MANUFACTURERS EXPORTERS & IMPORTERS
SPECIALISED IN FOOD ITEMS

42, BANDARANAYAKE MAWATHA,
COLOMBO-12,
SRI LANKA.

Telephone : 423399
423586

Fax : 94 - 1 - 423414 or 94 - 1 - 440950
Telex : 21583 Teleco CE

அறத்துக்கு ஒரு அஸ்வமேதம்

இன்றைய இயந்திர உலகில் இயந்திர மாய் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் மனிதர்கள் தாம் வெறும் ஜடங்கள் ஆட்டுவிப்பதால் ஆடுகிறோம் என்பதை மறந்து விடுகிறார்கள். தாமே அனைத்தும் என்று நினைத்துக்கொள்கிறார்கள். இதனால் தமக்குத் தாமே பாரிய அழிவுகள் செய்து கொள்கிறார்கள். இந்த அழிவுகளில் இருந்து தம்மை காத்துக்கொள்ளத் திணறுகிறார்கள். திண்டாடும் வேளையில் தான் தெய்வத்தின் நினைவு வரும். இதன் நிமித்தம் நாடு நலம்பெறாமக்கள்கிறப்புற்று வாழ யாகங்கள் செய்கிறார்கள். உலகின் காத்தல் கடவுளாகிய மகா விஷ்ணுவின் அருளை வேண்டி நடத்தப்படும் யாகம் அஸ்வமேத யாகமாகும். எமது நாட்டிலும் அஸ்வமேத யாகம் நடைபெற்றதை நீங்கள் அறிந்திருப்பீர்கள்.

வேத இதிகாச ஏடுகளிலே அஸ்வமேத யாகத்தை நடத்துவதன் மூலம் சாதி, இன, சமய வேறுபாடின்றி அனைத்து மக்கள் மத்தியிலும் சமாதானம், சுபீட்சம், நல்லெண்ணம் ஏற்பட வழி பிறக்குமென கூறப்பட்டுள்ளது. மகாவிஷ்ணுவுக்காகச் செய்யப்படும் இந்த யாகம் அவரது அருளாகிய வேண்டி நடாத்தப்படுகிறது. விஷ்ணுவின் துபத்தாலது அவதாரம் கல்கி அவதாரம் என்றபடியால் யாகத்திற்கு வெண்குதிரை வரவழைக்கப்பட்டு யாகம் செய்யப்படுகிறது.

இராஜசயாகம், தாமசயாகம், சாத்வீக யாகம் என்பன யாக வகைகளுள் பிரதான வகைகளாகும். மந்திர வலிமையையும், சித்துக்களையும் பெறுவதற்காக தனிப்பட்ட ஒருவரின் நன்மைக்காக செய்யப்படுவது இராஜச யாகமாகும். செய்வினை, குணியங்கள் மூலம் மற்றவர்களுக்குக் கஷ்டங்களை ஏற்படுத்தவும் மற்றவர்களின் மேலான உயர்நிலையை அடையவும் வேண்டி நடத்தப்படுவது தாமச யாகமாகும்.

அஸ்வமேத யாகம் சாத்வீக யாக வகையைச் சேர்ந்தது. புராண இதிகாச காலத்திலிருந்து அஸ்வமேத யாகம் செய்யப்படும் கிரியை முறைகளில் பல்வேறு மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து வந்திருக்கின்றன. குறிப்பிட்ட ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் சில வகையான கிரியைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்தன. அத்தகைய நிகழ்வுகள் உலகின் எல்லா அம்சங்களுக்கும் உலகின் எல்லா பகுதிகளுக்கும் ஒரே விதமாக அமையுமெனக் கொள்ளல் தகாது. இதை ஒரு எளிய உதாரணம் மூலம் புரிந்து கொள்ளலாம். திருவிழா எனும் சொல் எல்லா சமயங்களிலும் பொதுவாக பாவிக்கப்படும் ஒரு சொல்லாகும். எனவே ஒரு குறிப்பிட்ட சமயத்துக்கு அல்லது இடத்துக்குத்தான் திருவிழா என்று கூற இயலாது.

— இரா. யோகேஸ்வரி
இறுதி ஆண்டு.

ஜே. வி. சி. ஏலக்ரோனிக்ஸ்

VIDEO :- புதிய, பழைய, ஆங்கில, தமிழ், ஹிந்தி. திரைப்படங்களையும், T. V., Deck போன்றவைகளையும் வாடகைக்குப் பெற்றுக் கொள்ளவும் ஒளிப்பதிவு செய்துகொள்ளவும்

AUDIO:- புதிய, பழைய பாடல் கசெட்டுகள், CD களை பெற்றுக்கொள்ளவும், ஒளிப்பதிவு செய்துகொள்ளவும்

திருகோணமலையில் ஒரே ஒரு சிறந்த நிலையம்

18, புதிய சோனக தெரு,

திருகோணமலை.

தொலைபேசி : 026 - 22678

Shalinga Agency Post Office

Facilities for :

- ★ IDD Calls
- ★ Fax
- ★ Photo Copy
- ★ Parcels

- ★ Local Calls
- ★ Laminating
- ★ Stamps
- ★ Money Orders, Etc.

Tel: 026 - 22417
026 - 22352
026 - 22067

281, COURT ROAD, TRINCOMALEE.

Branch :

326, INNER HARBOUR ROAD,
TRINCOMALEE.

NEW AMBAL CAFE

For all kinds of Vegetarian Foods

Tel: 026 - 22479

79, POST OFFICE ROAD,
TRINCOMALEE.

எங்கே போகிறது எமது மதம் ?

எமது இந்து மதத்தைத் தவிர மற்றைய அனைத்து மதங்களும் எந்த ஆண்டு தோன்றியது அல்லது யாரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது என்று தெரியக்கூடியதாகவுள்ளது. ஆனால் எமது மதம் யாரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது அல்லது எந்த ஆண்டு தோன்றியது என்ற தகவல்களற்ற, ஆதியாய் அநாதியாய் அவதரித்த மதமாகவுள்ளது. எமது மதம் கூறும் கருத்துக்களையே பல்வேறு மதங்களும் எடுத்துரைக்கின்றன. அன்பே உலகம், அன்பே சிவம் என்று அன்பிற்கு விளக்கேற்றி அறத்தைக் காக்கும் கொள்கையை விளக்கி நிற்கும் எமது மதம் இன்று எமது கவணயீனத்தாலும் சில புல்லுருவிகளின் தான் தோன்றித்தனமான செயல்களாலும் தேய்வடைகிறதோ என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.

ஏனெனில் இன்று எமது வழிப்பாட்டு நிகழ்வுகள் ஒரு கேளிக்கை விழாப்போல் அமைந்து விடுகின்றன. இதனால் இறைவனை பக்தியுடன் வழிபடுவது எப்படி? என்ற தன்மையே அழிந்து போகிறது. சாதாரண ஒரு ஆலயத் திருவிழாவைத் தானும் கேளிக்கை முறையில் நடாத்துவதையே பலர் விரும்புகிறார்கள். இந்த நிகழ்வுகளின் முன்னால் எமது இந்து மதம் கூறும் அறக்கருத்துக்கள் எல்லாம் கேள்விக்குரியதாகின்றன.

இன்று நாம் ஒரு ஆலயத்தில் நடக்கும் மகோற்சவ உற்சவத்தைப்பார்த்தால், அம்மகோற்சவத்தில் தேர்த்திருவிழா

வினை எடுத்து நோக்கினால் தேருக்கு முன்னால் நின்று கூத்தாடிக் கொண்டு தேங்காய்களை உடைக்கும் இளைஞர் கூட்டமும், பஜனை என்ற பெயரில் தேரின் பின்னால் சும்மாளமிட்டுக் கொண்டுவரும் சும்பலும், பெண்களை 'சைட்' அடிப்பதற்கென்று அலையும் சும்பலுமாக, தேர்த்திருவிழாவினை ஏதோ இளைஞர்களின் திருவிழா என்றே மாற்றி விடுகின்றார்கள். அவர்களை அவ்வாறு செய்யாதீர்கள் என்று கூறுவதற்கு ஒருவரும் முன்வருவதில்லை.

அத்துடன் ஆலயங்களில் திருவிழாக்கள் நடைபெறும்போது இரவில் தவில் கச்சேரியுடன் இசைக் குழுவினர்களின் கானமும் இசைக்கப்படுகின்றது. இசைக்கவரும் குழுவினரும் தாம் எங்கு நின்று பாடுகிறோம் என்று தெரியாமல் தொடர்ந்து சினிமாப் பாடல்களையே பாடுகிறார்கள். இப்பாட்டுகளில் முக்கால்வாசிப் பாடல்கள் மக்களின் அடிமட்ட உணர்ச்சிகளைத் தூண்டும் வண்ணமிருக்கின்றன. கோவிலுக்கு இறைவனை வழிபட வரும் மக்களவிட இந்த இசை நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்க வரும் மக்களின் எண்ணிக்கை பன்மடங்கு அதிகமாகும். ஒரு ஆலய வளவில் இவ்வாறான நிகழ்வு இடம்பெறும்போது மக்களின் பக்தி உணர்வு கேள்விக்குள்ளாகிறது.

முற்காலத்தில் இறைவனை வழிபடச் செல்லும் மக்கள் பக்தி உணர்வுடனும், எமது கலாச்சார உடைகளை அணிந்தும் இறைவனை உள்ளன்புடன் நேசித்த

வண்ணமும் வழிபடச் சென்றார்கள்: ஆனால் இன்று எம் மத்தியிலோ கோவிலுக்குச் செல்வது ஒரு பொழுது போக்கு அம்சம் போலவும் சில இடங்களில் நேரத்தை வீணாக்கும் நிகழ்வு போலவும் ஆகியுள்ளது. இன்று எம்மிடையே இறைவனைத் தரிசிக்க எமது கலாச்சார உடையில் போகும் தன்மை முற்றாக ஒழிந்து விட்டது எனக் கூறலாம். இவ்வாறு செய்வது எமது மதத்தின் புனிதத்தன்மையை கெடுக்கும் ஒரு செயலாகவே அமையும்:

சாதாரண மக்களால் மட்டும் எமது மதம் தரம் குறைக்கப்படுகிறதல்ல. சில கோவில்களின் நிர்வாகமும் கூட எமது மதத்தின் சருத்துக்களை அவமதிக்கின்றன. பணம் படைத்தவர்கள் அதாவது கூடிய காசு செலுத்தி பற்றுச்சீட்டு பெற்றவர்கள் இறைவனின் திருவுருவத்தை அண்மித்து நின்று வணங்கவும், அவர்களிற்கு விசேட பிரசாதங்கள், அர்ச்சனை முறைகள் கிட்டவும் நிர்வாக அமைப்புகள் வழிசெய்கின்றன. இதனால் பணக்காரர்களுக்குத் தான் இறைவன் அருள்புரிவாரோ? என்ற கேள்வி சாதாரண மக்களிடையே எழுவதில் நியாயமில்லாமலில்லை. இறைவன்

சகவரையும் ஒரேநோக்கில் கருணையுள்ள துடன் பார்க்கிறான், என்ற இந்து மதக் கருத்து இந்தக் கோவில் நிர்வாகங்களின் அடிமட்ட செயல்களால் பயன்றறுப்போகிறது:

எனவே நாம் இது போன்ற செயற்பாடுகளைத் தவிர்த்து, நமது வாழ்விற்கு அவசியமான இனிய கருத்துக்களைக் கூறும் எமது மதத்தை மதித்து, எமது இறைவனை பக்தி உணர்வுடன் வணங்கினால் தான் எமது வேண்டுகோள்கள் நிறைவேறும். அத்துடன் தொடக்கமே தெரியாத தொன்மையான எமது மதத்தினை போற்றிப் பாதுகாக்கும் எண்ணத்துடன் நாம் எமது செயற்பாடுகளை அமைத்தல் அவசியமாகிறது. தேவையற்ற கேளிக்கைகளைத் தவிர்த்து இறைவனை உள்ளன்புடன் வழிபட்டு உய்வோமாக.

மேன்மைகொள் சைவநீதி
விளங்குக உலகமெல்லாம்!

செல்லத்துரை பிருந்தாபன்
முதனிலை ஆண்டு.

மனிதன் கருமங்களை தொடங்காததால் கருமத்திலிருந்து விடுபட்ட நிலையை அனுபவிப்பதில்லை. மேலும் கருமத்தை விட்டொழித்தலாலேயே சித்தியை அடைகிறதும் இல்லை.

கதை : கர்மயோகம் 4ம் ஸ்லோகம்

சமயம் வாழ்வின் பிற்பகுதிக்கு அவசியம்

எமது மன்றம் நடத்திய கட்டுரைப்போட்டியில் முதலாம் இடத்தைப்பெற்ற செல்வன் இரா. செந்திநாமரனின் இவ்வாக்கத்தை வெளியிடுவதில் நாம் பெருமைப் படுகிறோம். — ஆசிரியர்.

பிறப்பு ஒரு விந்தின் பயணத்துடன் ஆரம்பமாகின்றது. ஆண்டவன் ஆடவனிடம் இட்ட விதை அன்னை வயலில் அவதரிக்கிறது. மகவு பிறக்கிறது. மடி தவழ்கிறது. அது தெய்வநிலை. “குழந்தையும் தெய்வமும் ஒன்றென்பர்” முன்னோர். அது விருப்பு வெறுப்பற்ற உலகத்தின் அனுபவங்களை சேகரிக்கும் பருவம். குழந்தை தன் தேவையை அழுதுகாட்டும். திருப்திப்பட்டதும் சிரிக்கும். அதற்கு இறைவனை இப்படி வழிபட வேண்டும். ஏன் வழிபட வேண்டும்? என்ற தத்துவார்த்த சிந்தனைகளையும் புரிய வைக்க முடியாது. அதன் தேவைப்பாடும் அதற்குப் புரியாது. மற்றவர்கள் செய்கைகளை அப்படியே ஒப்பிக்கும் காலமிது. அதற்கு நாளாந்த செய்கைகள் சமய வழிபாட்டு முறைகள் ஏன் எதற்கென்றில்லாமல் பழகி அது வழக்கமாகி பின் பழக்க வழக்கமாகின்றது. “இளமையிற் கல்வி கல்மேல் எழுத்து,” “புகமரத்தாணி போல் பதியும் காலம்” என்றெல்லாம் இதனால் தான் பழமொழிகள் வந்தன. பெற்றோர் காலை, மாலை சும்பிட்டால் தானும் சும்பிடும், தேவாரம் பாடினால் பாடும், கோவிலுக்குப்போனால் போகும், ஏன் எதற்கென்றில்லை. அது பின்பற்றும். இதனால் தான் சிறு வயதில் நல்ல குழல், நல்ல பழக்கங்கள், நல்ல கல்வி புகட்ட வேண்டுமென்பர் பெரியார். இந்த சமய முறைகள் ஏன்? எதற்கு அது பின்பற்றுகிறது.

தவழ்ந்து, தத்தித்திரிந்து தள்ளாடா நடைபயின்று பிள்ளை வளர்கிறது. பாடசாலைக் கல்விக்கு பக்குவமான காலம். பயிலப் புறப்படுகிறது. பகுத்தறிவு பரந்து வர, சிந்தனாசக்தி, கேள்வி ஞானம் பிறக்கிறது. இங்கு அதற்கு கேள்விகள் ஏராளம் பதில் சொல்லத்தான் பலர் பக்குவப்பட்டவர்களாக இல்லை. சிறு குழந்தை என்று சீர்தூக்கிப் பார்க்காமல் சில்வறை விடயமாக வேசிந்நிக்கின்றனர். எனவே இங்கு தெய்வம் தெய்வமென்றாலென்ன. ஏன் இத்தனை தெய்வங்கள்? இப்படி உருவங்கள்? பூசையா? புரியவில்லையே? சமய சமய வேறுபாடு... பிள்ளைசிந்திக்கிறது. பதில்கள்தான் பசரப் படுவதில்லை. பலரை வினவுகிறது முடிந்த முடிபாக விடை கிடைக்கா விடினும் “அது அப்படித்தான்” என்பது போன்ற விடைகளுடன் ஏதோ ஓர் முற்றுப்புள்ளியை வினாக்களிற்கு இட்டு விட்டு, மீண்டும் இயந்திரம் போல் அதே கர்வை மாலை வழிபாடு. தேவாரம், கோவில், திருவிழா..... பழக்கம், வழக்கமாகி பழக்க வழக்கமாகிறது. “வெள்ளாட்டு மந்தை என்பார்களே இதற்கது ரொம்பப் பொருந்தும். ஒன்றன் பின் ஒன்றாய் ஒடிவரும் வெள்ளாட்டு கூட்டத்தில் ஒன்றன் முன் தடியை வைத்தால் அது பாய்ந்து போகுமாம். பிறகு தடியை எடுத்த பின்னும் பின்னுக்கு வருபவை அதே இடத்தில் பாய்ந்து போகுமாம்” இங்கும் எஞ்சி நிற்பவை ஏன்? எதற்கு என்ற கேள்விகள் தான்.

அது வளர்கிறது, வயதடைகிறது. கட்டிக் கொடுக்கும் காலம்வர கல்யாண மேளம் கொட்டிவிடுகிறார்கள். குடும்ப மென்ற புதுக் கூட்டத்துள் கூட்டுச்சேர்கிறது. அங்கும் காமத்தின் கடமையால் கரு விளைகிறது, பிள்ளைகள் பிறக்கின்றன. சமயம் இப்பகுதியில் அவனல்லது அவளை கூடுதலாகச் சந்திக்கிறது. துடக்குக்கழிவுகள் தொட்டு, பருவமடைந்து புனித நீராட்டு, திருமணச்சடங்கு, மரணச்சடங்கு, மாளையம், அந்தியேட்டி இப்படியாக இவைகளை அவன் எவ்வளவு கண்டபோதும் சமய வாழ்வின் தேவை, சிந்தனை கடமை வடிவம் பெறுகிறதே அன்றி, ஆன்மீக வாழ்விற்கான ஆரம்பப்படியாக அது அமையவில்லை. இங்கெல்லாம் சமூகக் கடமைகள், வேலை, குடும்பம், குழந்தை இத்தக் கட்டுக்கள் அவன் சமயச்சிந்தனைகளுள் கட்டுப்படுவதை கட்டுப்படுத்துகின்றன. இங்கே அந்த ஜீவன் சிந்திப்பதற்கு சிறிது நேரம் தானுமின்றி செயலாற்றுகிறது. இப்பொழுதும் சமயம் தொடர்கிறது ஏன்? எதற்கு? என்ற கேள்விகளும் தொடர்கின்றன.

முதுமை, நரை, திரை, கூன், குருடு, செவிடு, வியாதி, வேதனை, வீரக்தி, தனிமை இவை முதுமை பெற்றெடுக்கும் பிள்ளைகள், முதுமை..... முதுமை..... வாழ்வின் பிற்பகுதி இப்பொழுது தான் ஆரம்பமாகிறது. அந்த அவனின் அல்லது அவளின் பெற்றோர் பாடையில் பயணம் ஆகியிருப்பர்; பிள்ளைகள் வாழ்வின் முற்பகுதிகளுடன் முட்டி மோதிக் கொண்டிருப்பர்; கட்டியவர் தன் கடைசிக்காலத்துடன் கதை பேசிக் கொண்டிருப்பார், கடமைகள் எல்லாம் கைநழுவிப் போய் தனிமை மட்டும் துணைக்கு வரும் காலம். இப்பொழுது தான் சிந்தனைக்கு சிறப்பான நேரம். நித்திரைகளுடன் நேரத்தைக் கழிப்பது போக, மீதமெல்லாம் சிந்தனைகளுடன் செலவாகும். என்ன தான் இருந்தாலும் ஏதோ இல்லாதது போலிருக்கும். எல்லாவற்றையும் மிஞ்சி மரணமென்ற சொல் மறுபடி மறுபடி மறுதலிக்கும். இப்பொழுதுதான் எம்மை மிஞ்சிய ஒன்றின் மேன்மை புரியும்.

வாழ்வின் அறுபது வருடங்கள் ஆடி முடித்தவையில் புரியும் அர்த்தத்தை விட இப்பொழுதுதான் வாழ்க்கைக்கான உண்மை வரைவிலக்கணம் புரிய ஆரம்பிக்கும்.

எமது சமயம் பிரமச்சரியம், கிரகஸ்தம், வானப்பிரஸ்தம், சன்னியாசம் என்று வாழ்வின் எந்தப்பகுதியில் உள்ளவனுக்கும் கடைந்தேற வழிவகுத்துள்ளது. இன்றைய இயந்திர உலக வாழ்வின் இறுதிப்பகுதி வரை இருந்து யோசிக்க நேரம் ஒதுக்குவதில்லை. மூன்று வயதில் அம்மை முலைப்பாலருந்தி முற்றமுறிந்த ஞானசம்பந்தர். என்றும் பதினாறாய் எல்லாமுணர்ந்த மார்க்கண்டேயர், காதல் லீலைக்கு கடவுளையே தூதுவிட்டு குடும்ப சம்பந்தராய் கடைந்தேறும் வழிகண்ட சுந்தரர், பட்டுத் தெளிந்து பின் பரதேவியான பட்டினத்தார் இப்படி எந்த பகுதியிலும் சமய அறிவு சங்கமமாகலாம். அது கர்மவினையின் கொடுப்பனவு ஆனால் சாதாரண மனிதர்க்கு இந்த வாழ்வின் பிற்பகுதிதான் சமய சிந்தனைக்கு சாதகமாகின்றது.

நாமொரு இந்து என்ற வகையில் மறுபிறவி, கர்மவினை, புராணவிளக்கம், அவதாரங்கள், வேதங்கள் இவற்றை நம்பாமல் இருக்க முடியாது. மரண பயம் வரும் போது மட்டும் தான் பாவங்களை பட்டியல் போட்டுப் பார்க்கத் தோன்றுகிறது. வியாதியில் வேதனைப்படும்போது தான் என்றோ விதைத்ததன் ஞாபகம் வருகிறது. தனிமையில் தவிக்கும் போது தான் செய்த தப்புகள் தரவுபடுத்தப்படுகின்றன. இங்கு தோன்றும் இயலாமைக்கு, யார் இருக்கிறாரோ? இல்லையோ! எம் இந்து மதம் உன் இருக்கைக்கருகேயே, மிக அருகேயே அரியாசனம் இட்டு அமர்ந்திருக்கிறது.

இரத்தக்கொதிப்பிற்கு அது நியானத்தில் நிவர்த்தி சொல்கிறது. வியாதிகளை வீரட்டியடிக்க யோகாசனத்தால் யுக்தி சொல்கிறது. சிந்தனையில் சிந்தை கலங்காமலிருக்க எம் சமய புஸ்தகங்களுடன் போராடு, புகுந்துபடி, நீ இதுவரை அறியாத உலகை இம்மி இம்மியாக இயம்பும்.

உணவு முறைகளை ஒழுங்குபடுத்த அதன் குணமறிய திருமந்திரம் படி, கா'ம யோகம் சொல்லும் கீதை படித்துப்பார் பற்றற்ற நிலை தோன்றும், பாசத்தால் பரிதவிக்காமல் இருக்கலாம். பாவங்கள் உலகங்கள், அவதாரங்கள், யுகங்கள் அறிய வேண்டுமா பாகவதம்படி, வினைகளிற்கு வினையும் தண்டனை அறிய கருட புராணம்படி, பேரப்பிள்ளைகளுக்கு பாரதம், இராமாயணம் சொல்லிக்கொடு. எம் சமயத்துடனே உள இறுதிக்காலத்தை இணைத்துக்கொள். கோவிலிற்கு குளித்து விட்டு நடந்துபோ சுத்தத்துடன் உடலிற்கு பயிற்சி தானும் மிஞ்சும். அனேகம் சிந்தனை செய்வதற்குள் உன் இறுதி நாள் வந்து விடும். இன்றும் இல்லையென்றால் இருக்கவே இருக்கிறது துறவு, புறப்படு, விரும்பினால் இன்னும்படி, எனக்குத் தெரிந்தவரை தனிக்கட்டையாய் வாழ்ந்து வியாதி பிடித்து வேதனைப்பட்டு தொண்டு செய்ய துணையின்றி தூங்கிப்போனவன் எவனுமில்லை இதைத்தான்.

“திக்கற்றவனுக்கு தெய்வம் துணை” என்பார்கள். வாழ்வின் ஆரம்பம் புதிய இரத்தம், முறுக்கேறிய உடல், எதையும் செய்யலாம் என்ற எக்காளம், சமயத்தை இது தள்ளி வைத்துத்தான் சிந்திக்கிறது. முதுமை, இயலாமை அதை அருகில் அணைத்துக் கொள்ள அருமையான காலம். விஞ்ஞானமென்ற ஒரு விநோத ஐந்துதான் இந்த விபரீதங்களிற்கு வித்திட்டது. அது மெஞ்ஞானத்தின் முடிவுடன் தான் சங்கமமாகிறதென்பது சில தர்க்கவாதிகளுக்கு தெரிவதில்லை உதாரணம் சொல்லவா.

அனைத்து மூலகமும் சில குறித்த துணிக்கையால் ஆனவையே. எண்ணிக்கையின் வித்தியாசத்தில்தான் இத்தனை

மூலகமாம். இந்து மதம் சொன்னது “அனைத்திலும் ஒன்றே.”

கடல் நீராவியாகி கருமேகம் கட்டி குளிர்ந்து அது இங்கு மழையாகப் பெய்யு தென்று விஞ்ஞானி சொன்னான் 'இன்று' ஆண்டாள் பாமாலையில் அன்றைய அறிவற்ற இந்துப்பெண்ணே பாடிவைத்த விடயம்.

அணு அணுவென்று பெரிதாய் அலட்டிக்கொள்கிறார்களே அன்றைய கணக்கதி காரம் என்ற கடந்தகால நூல்பார் அணு என்றொரு சொல்லிருக்கும்! அதற்கென்றொரு அளவிற்கும் அது இன்றைய விஞ்ஞானத்தின் கண்டுபிடிப்புடன் ஒத்துப் போகும் புதுமைபார்.

கிரகணங்களெல்லாம் எமது சமயத்திற்கு கிடைத்த காலங்கள் கணக்கிட முடியா. விஞ்ஞானம் எப்போதிதை கொணர்ந்தது. கிரக தூரங்களை அன்றைய துறவிகளே குறித்துக் கொடுத்தார்கள். அண்டங்கள் என்பதுவும் அவர்கள் சொன்னதுதான்.

இப்படி இராமனின் ஓரம்பு ஆயிர மாணது இன்றைய அணுகுண்டு தத்துவம். இப்படி இப்படி எடுத்ததெல்லாம் எம் முதாதையரின் முடிந்த முடிபே.

எம் இந்து மதம் வாழ்க்கையின் ஈடேற்றத்திற்கு வழி சொல்கிறது. அது முதுமையிலும் ஒரு பிறப்பை, நிம்மதியை கொடுக்கிறது. முன்பு எல்லா பிராயத்திலும் எஞ்சி நின்ற ஏன்? எதற்கென்ற கேள்விகளுக்கு இங்கு விடைதேடு? கிடைக்கும். இது ஒரு இந்துவாக வாழ்வனுக்கு வழிகாட்டும். நாத்திகள் பிறப்பான், இறப்பான் மீண்டும் மீண்டும் எப்போது அவன் கைகளில் இந்து மதம் தவழ்கிறதோ எப்போது ஏதோ ஓர் முதுமையில் சிந்திக்கிறானோ அப்போது பிறவியறுப்பான்.

இரா. செந்திற்குமரன்
முதலிலை ஆண்டு

WITH THE COMPLIMENTS

OF

SANTHOSA NADAR & SONS

IMPORTERS, EXPORTERS, GENERAL MERCHANTS

Dealers of :

- ★ Eversilver, House Hold Items
- ★ Kitchen Utensils
- ★ Kovil Items (Stainless Steel)

271, SEA STREET,
COLOMBO-II,
SRI LANKA.

T'phone : 434800 / 435732

With The Best Compliments From :

ESWARAN BROS.

Sole Agents For :

PRETT
FOOD PROCESSOR

Marketed & Serviced By

ESWARAN BROTHERS MARKETING (PVT) LTD.

267, SEA STREET,
COLOMBO-II.

Tel : 435842 - 432599

*With the Best Compliments
from*

யோகத்தில் உயர் விரும்பும் முனிவனுக்கு கருமம் சாதன
மாய்ச் சொல்லப்படுகிறது. யோகத்தில் உயர்நிலை எய்திய பின்
அவனுக்கே ஒழிவு சாதனமாய் சொல்லப்படுகிறது.

— கதை : தியானயோகம், 3ம் ஸ்லோகம்

Narmadha Jewellers
— and Pawning —

DEALERS IN GENUINE QUALITY
RELIABLE AND DURABLE 22 ct, JEWELS

நர்மதா ஜுவல்லர்ஸ்
அன்ட் பவுனிங்

நர்மதா ஜுவல்லர்ஸ்
அன்ட் பவுனிங்

NO. 146, LOWER STREET,
BADULLA.

 055-3200

With best Wishes

from

CHANDRA STORES

Wholesale Importers, General Merchants & Commission Agents

211 A, 5th CROSS STREET,

COLOMBO-11.

T'Phone : 434349

331724

With Best Wishes from

JAYANTHI TRADER

Wholesale & Retail Dealers
General Merchants & Commission Agents

173, 5th CROSS STREET,
COLOMBO-11.

Tel : 4 4 7 2 0 6

With Best Compliments from

MAHESH ENTERPRISES

Importers General Merchants
No. 123, 5th CROSS STREET,
COLOMBO-11.

Phone : 3 2 4 9 4 2

Office : 446031, 333212, 344066 Fax : 338778

Best Wishes from

நிலைபெறாதவனுக்கு விவேகம் இல்லை. நிலை
பெறாதவனுக்கு ஆன்ம சிந்தையும் இல்லை. ஆன்ம சிந்தை
யில்லாதவனுக்கு மனவமைதி இல்லை. மனவமைதியில்லாத
வனுக்கு இன்பம் எங்ஙனம்?

கதை : சாங்கிய யோகம், 66ம் ஸ்லோகம்

RIVER VIEW RESTAURANT

10, CLINIC ROAD,
BADULLA.

Telephone : 2046

for

Local & Foreign Liquors.

With the Best Compliments

from

Sivashanmugarajah & Co.

**GENERAL MERCHANTS, COMMISSION AGENTS &
CO-OPERATIVE SUPPLIERS**

45, 4th CROSS STREET,

COLOMBO-11.

SRI LANKA.

436077

With the Compliments

of

Colombo Tea Blenders

41, VAUXHALL STREET,

COLOMBO-2.

With Best Compliments

from

ASOKA PAWN BROKERS

302, MUTHUWELLA MAWATHA,

COLOMBO-15.

Telephone : 5 2 2 4 3 4

WITH THE BEST COMPLIMENTS

OF

SILICON STEEL MERCHANTS

310, OLD MOOR STREET,

COLOMBO-12.

Tel : 446482 - 435065

சட்டமாணவர் இந்து மகாசபையை

இனிதே வழி நடத்தியவர்கள்

ஆண்டு	தலைவர்	செயலாளர்
1963 —	ஏ. மயில்வாகணம்	ரீ. யோகநாதன்
1964 — 65	என். அருணாசலம்	எம். காசி விஸ்வநாதன்
1965 — 66	ஆர். ஸ்ரீநிவாசன்	பி. சிவலோகநாதன்
1966 — 67	சிவா பாலேந்திரன்	எஸ். என். ஜீவேஷ்வரா
1967 — 68	எம். திருநாவுக்கரசு	ஏ. வி. கே. நீலகண்டன்
1968 — 69	ஏ. வி. கே. நீலகண்டன்	ஏ. தம்பாபிள்ளை
1969 — 70	கே. வி. மசாதேவன்	எஸ். எம். சண்முகநாதன்
1970 — 71	கே. வெற்றிவேல்	கே. கணேசயோகன்
1971 — 72	திருமதி எம். சின்னத்துரை	எஸ். பகீரதன்
1972 — 73	ஆர். மாசிலாமணி	செல்வி வி. சிங்காரம்
1973 — 74	கே. ஜெயகிருஷ்ணன்	எஸ். திருஞானம்
1974 — 75	—	—
1975 — 76	—	—
1976 — 77	கே. நவரேந்திரன்	என். ரஞ்சிதகுமாரன்
1977 — 78	ஆர். ரீ. விக்னராஜா	வி. ரீ. சித்தேஸ்வரன்
1978 — 79	—	—
1979 — 80	ஏ. தெய்வேந்திரன்	எம். விமலேஸ்வரன்
1980 — 81	எஸ். விக்னேஸ்வரன்	எஸ். செல்வமுருகானந்தம்
1981 — 82	எஸ். கணபதிப்பிள்ளை	செல்வி எஸ். விஜயரட்னம்
1982 — 83	—	—
1983 — 84	—	—
1985	எஸ். முத்துலிங்கம்	செல்வி எஸ். செல்வையா
1986	ந. இரவிராஜ்	எஸ். இராஜரட்னம்
1987	எஸ். துரைராஜா	செல்வி எஸ். மாதவராஜா
1988	பாலக்குமார்	செல்வி எஸ். பாலச்சந்திரன்
1989	என். சுரேஷ்குமார்	செல்வி டி. சம்பந்தபிள்ளை
1990	செல்வி டி. சம்பந்தபிள்ளை	ஏ. பிரேமசங்கர்
1991	செல்வி எஸ். காசிப்பிள்ளை	செல்வி சி. சிவநாசன்
1992	சி. சிவநாசன்	பெ. ரவீந்திரன்
1993	வி. தேவதாஸ்	எஸ். குணநாதன்
1994	செல்வி வி. நடராஜா	சின்னத்துரை மயூரன்
1995	செல்வி எஸ். துரைராஜா	கு. சாந்தகுமார்

மிகுந்த சிரமத்தின் மத்தியில் இது தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. ஏதும் தவறுகள் இருப்பின் பொறுத்தருள்க. இதனை பூர்த்தி செய்ய உங்கள் உதவியை தாழ்மை யுடன் வேண்டி நிற்கின்றேன்.

— இதழாசிரியர்

சட்ட மாணவர் இந்து மகாசபை

1995 மன்ற உறுப்பினர்கள்

1. மா. கணேஷராஜா	20. திரு. ஆ. சூரியகுமார்
2. செல்வி பூ. சோமசேகரன்	21. இரா. கண்ணன்
3. ஆர். நரேந்திரன்	22. சின்னத்துரை மயூரன்
4. இரா. செந்தில் குமரன்	23. திருமதி வா. தேவதாஸ்
5. கே. பிரபாகரன்	24. மோ. பாலேந்திரா
6. செல்வி உ. கதிர்காமத்தம்பி	25. செல்வி கீ. தாமோதரம்பிள்ளை
7. செல்வி சு. சோமசுந்தரம்	26. டி. சண்முகராஜா
8. டி. ரஞ்சன்	27. பா. கௌதமன்
9. செல்வி ஆ. இராஜேந்திரம்	28. ச. ஜெயராம்
10. செல்வி இ. லட்சுமணன்	29. பெ. ராஜதுரை
11. செல்வி இ. ராஜகோபாலன்	30. செல்வி ரோ. வன்னியசிங்கம்
12. கு சாந்தகுமார்	31. எஸ். சிவக்குமார்
13. செ. பிருந்தாபன்	32. செல்வி ம. சிவநேசன்
14. இரா. சடகோபன்	33. செல்வி யோ. இராமையா.
15. இரா. மணிவண்ணன்	
16. சிவா திருக்குமரன்	
17. செல்வி சு. துரைராசா	
18. திருமதி சு. இராஜகுலேந்திரா	
19. செல்வி ஜா. கணேந்திரா	

தவறிருப்பின் வருந்துகிறேன்

— இகழாசிரியர்

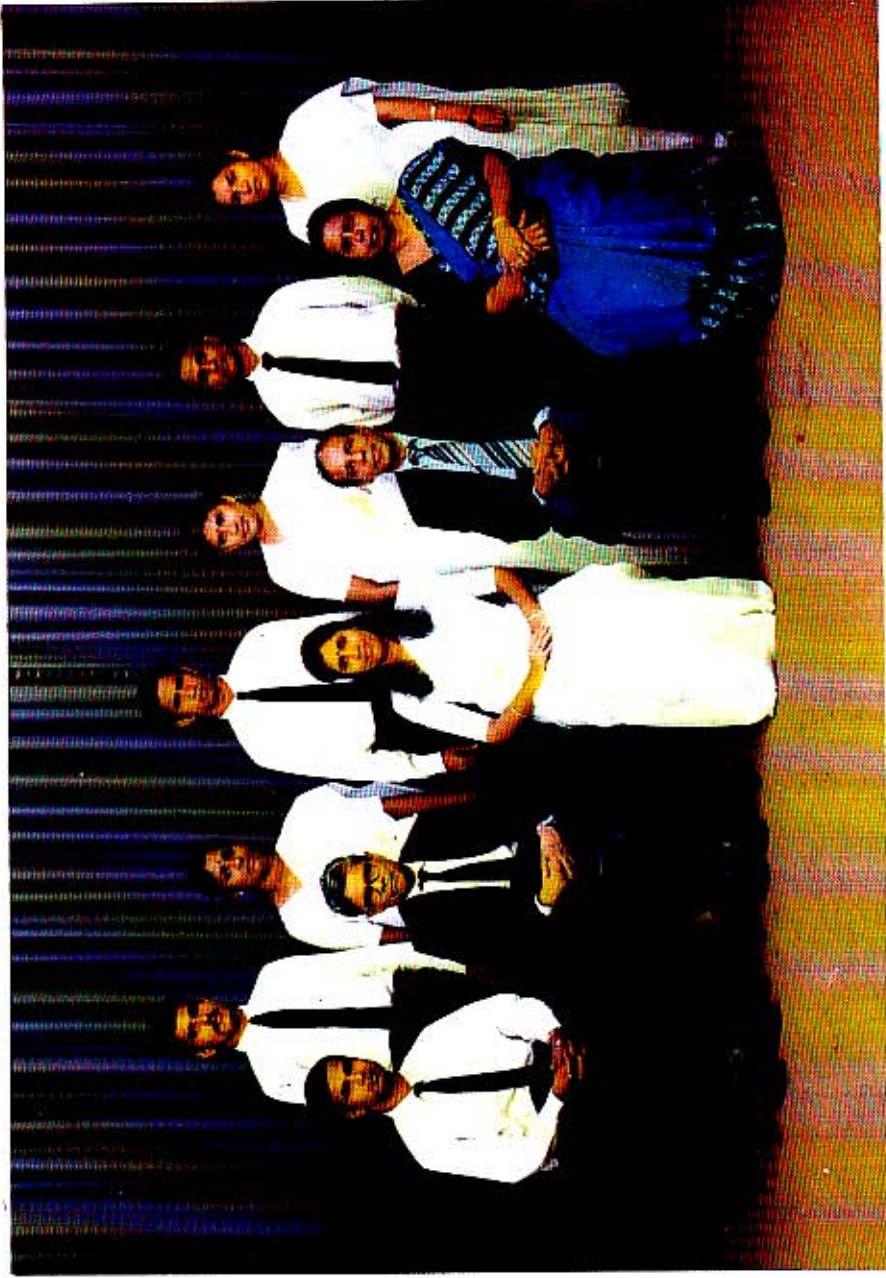
உலகிற்கு நன்மை செய்வதே நமது நோக்கம் நமது பெயர்களை பறை சாற்றுவதல்ல.

உங்கள் சகோதரர்களுக்கு தலைமை வகிக்க முயல வேண்டாம். அவர்களுக்கு ஊழியமே செய்யுங்கள். தலைமை வகிக்கும் பைத்தியம் வாழ்க்கை என்ற கடலில் எத்தனையோ பெரிய கப்பல்களையெல்லாம் மூழ்க அடித்து விட்டது. மரணம் நேரினும் சுயநலம் கருத வேண்டாம். தொண்டை மறக்க வேண்டாம்.

எந்தக் கடமையையும் அவட்சியப்படுத்தக் கூடாது. தாழ்ந்த வேலைகளைச் செய்வதனாலேயே ஒருவன் தாழ்ந்தவன் ஆகிவிடமாட்டான். உயர்ந்த வேலைகளை செய்வதனாலேயே ஒருவன் உயர்ந்தவன் ஆகிவிட மாட்டான். எந்த வேலையைச் செய்கிறான் என்பதைக் காட்டிலும் எப்படிச் செய்கிறான் என்பதைப் பொறுத்தே எவனையும் மதிப்பிட வேண்டும்.

— கவாமி விவேகானந்தர்

**LAW STUDENT'S HINDU MAHASABHA
EXECUTIVE COMMITTEE 1995**

Seated: K. Shanthakumar (Secretary), Hon. G.P.S. De Silva (Chief Justice), Miss. S.Thunirajah (President),
Mr. J.J.F. Silva (Principal), Mrs. Nagendra (Senior Treasurer)

Standing: M. Ganesharajah (Asst. Secretary), Miss. P.Somashegaran (Auditor), S. Brnithaban (Com. Member)
Mrs. S. Rajakulendra(Vice- President), B.Gowthaman (Editor) Miss. Y.Ramiah (Treasurer)

இதழ் படைத்த இதழாசிரியர்கள்

1967-68	சைவநீதி	விமல் சொக்கநாதன்
1968-69	சைவநீதி	சு. சி. தவராஜா
1970-71	சைவநீதி	சு. லோகேஸ்வரன்
* *		
1995	நக்கீரம்	ப. பா. கௌதமன்

* * இடைப்பட்ட ஆண்டுகளில் ஏதேனும் மன்ற இதழ்கள் வெளிவந்திருப்பின் தயைகூர்ந்து தெரிவிக்கவும்.

மீட்டப்படும் நினைவுலைகள்.....

இளந்தளிர்களாகிய நாங்கள் அரசியலரங்கில் எம்மைப் பகடைக்காய்களாக உபயோகிக்க எண்ணும் அரசியற் சந்தர்ப்பவாதிடளின் ஏமாற்று வித்தைக்கு இடமளிக்க மறுப்போம். இன்றைய சட்டமாணவர்களாகிய நாட்தான் நாளை நாடானும் தலைவர்கள்! உதயமாகும் ஒரு புதிய சகாப்தத்தில் நாடானும்ன்றத்தில் அமர்ந்து சட்டமியற்றப் போகிறவர்கள் நாங்கள் தான். அரசாங்கமும் அரசும் எமக்குக் கண்கட்டு வித்தைக் காட்டியது போதும்! எங்கள் மதத்தை, மொழியை, கலாச்சாரத்தை நாங்களே கட்டிப் பேணிப் பாதுகாத்திடுவோம்;..... இலங்கையின் முன்னாள் மகாதேசாதிபதி மேன்மை தங்கிய சேர் ஒலிவர் குணதிலகா அவர்கள் சமீபத்தில் கூட்டத்தில் கூறிய கூற்று ஈண்டு நினைவு கூறப்பாலது "ஒரு தமிழனாகவோ ஓர் இந்துவாகவோ ஒரு சிறுபான்மை சமூகத்தவனாகவோ பிறப்பது ஒரு குற்றமல்ல."

— ஆசிரியர் தலையங்கம் சைவநீதி 1968/60

நாட்டின் நாற்புறமும் சிதறிக்கிடக்கும் மகாசபைகள், வாலிபர் சங்கங்கள் ஒன்றிணைந்து செயலாற்ற வேண்டும்! மாபெரும் இயக்கம் உருவாக வேண்டும். அன்பு, தூய்மை, சகோதரத்துவம் ஆகிய சைவத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகளை மறந்து பாரம்பரிய முறைகளுக்கும் சம்பிரதாயங்களுக்கும் இடமளிக்கும் வயது முதிர்ந்தோரை சமாதானம் செய்வது சிரமமாகத் தென்படலாம்.

ஆகவே பாரபட்சமற்ற உள்ளப் பாங்குடன் திறந்த மனத்துடன் இன்றைய இளைஞர் சமுதாயம் செயலாற்ற வேண்டும். நேர்மையும் நீதியும் நிலைத்திட, ஒற்றுமையும், நம்பிக்கையும் தழைத்திட சக்திமிகு சைவசமுதாயத்தை ஏற்படுத்த, இளைஞராகிய யாம் அணி திரள்வோமாக. நம் மத்தியில் போட்டியும், பொறாமையும் தவிர்க்க வேண்டும். அருளும், அறனும் தழைக்க சைவம் உலகெலாம் மணம் பரப்ப இளைஞர் சமுதாயம் வழி சமைக்க வேண்டும்.

— ஆசிரியர் தலையங்கம் சைவநீதி 1970-71

Best Wishes from

**INSTAL
CEI FLUSH SWITCHES
FOR
ELEGANCE AND SAFETY**

Sales Distribution :

ALUCOP CEI LTD.

52, MAYURA PLACE,

COLOMBO.

Tel : 582615, 588313

சபைப் போட்டி முடிவுகள் 1995.

சபையின் குறிக்கோளான இந்து சமய மேம்பாடு மற்றும் சமூக விழிப்புணர்வு தொடர்பாக இவ்வாண்டு பல போட்டிகள் மன்ற அங்கத்தினரிடையே நடத்தப்பட்டன. பல வருடங்கள் செயலிழந்து கிடந்த, இவ்வாண்டு உயிர்ப்பிக்கப்பட்ட இப்போட்டிகளை எதிர்வரும் ஆண்டுகளில் மேலும் விரிவாக நடத்த உத்தேசித்துள்ளோம்.

இப்போட்டியில் நடுவர்களாக கடமையாற்றியவர்களுக்கும், பரிசில்கள் அன்பளிப்பு செய்பவர்களுக்கும் எமது உளமார்ந்த நன்றிகள்.

அமரர் அமிர்தலிங்கம் ஞாபகார்த்த சுழற் கேடயத்திற்கான விவாதப் போட்டி.

தலைவர்:-	இரத்தினசிங்கம் நரேந்திரன்
உப தலைவர்:-	செல்வி தீதா தாமோதரம்பிள்ளை
உறுப்பினர்கள்:-	மாணிக்கவாசகர் கணேஷராஜா செல்லத்துரை பிருந்தாபன்

மாலினி கின்னத்துரை ஞாபகார்த்த கேடயத்திற்கான எழுந்தமான பேச்சுப் போட்டி.

முதலாமிடம்	திருமதி சுகந்தி இராஜகுலேந்திரா
இரண்டாமிடம்	செல்வி உருத்திராணி கதிர்காமத்தம்பி
மூன்றாமிடம்	செல்வன் செல்லத்துரை பிருந்தாபன்

திரு. S. நடேசன், Q. C.: ஞாபகார்த்த கின்னத்திற்கான கட்டுரைப் போட்டி.

முதலாமிடம்	இராமலிங்கம் செந்திற்குமரன்
இரண்டாமிடம்	உருத்திராணி கதிர்காமத்தம்பி
மூன்றாமிடம்	யோகேஸ்வரி இராமையா

Coca-Cola

PURE BEVERAGES COMPANY LIMITED

74, UNION PLACE, COLOMBO-2. Tel: 324211-3, 421140

சட்ட மாணவர் இந்து மகாசபை

1995ஆம் ஆண்டுக்கான செயலாளர் அறிக்கை

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும் பெரும் சோதியாகிய சிவபெருமானை முழுமுதற் கடவுளாக கொண்ட சைவசமயத்தினை, இலங்கையிலே முக்கிய பிரிவாக கொண்ட இந்து சமயமானது யாரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. எப்போது தோன்றியது என்று அறியப்படாத தொன்மை வாய்ந்தது.

மனிதனை நல்வழிப்படுத்தும் முக்கிய தத்துவங்களை கொண்டவையே சமயங்கள். இலங்கையிலே இந்து சமயமானது ஒரு மனிதன் இவ்வுலகிலே ஒரு பூரண மனிதனாக, ஒரு தூய மனிதனாக வாழ வழிகாட்டுகிறது என்றால் அது மிகையாகாது. இந்த வகையிலே இந்துயணம் பரப்ப இலங்கையிலே காணப்படுகின்ற பல இந்து சமயஸ்தாபனங்களில் முக்கிய ஸ்தாபனமாக சட்டக் கல்லூரியின் 'சட்ட மாணவர் இந்து மகாசபை' விளங்குகிறது.

1962ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த சபையானது இன்று வரை ஒரு குறிப்பிட்ட வரையறைக்குள் தன்னால் முடியுமான பணிகளை சட்டக் கல்லூரி இந்து மாணவர்கள் மத்தியிலே செவ்வனே நிறைவேற்றி வருகின்றது.

இந்த வகையிலே பல காலமாக சுமார் 20 வருடங்களாக தடைப்பட்டு வெளிவராமல் இருந்த சபையின் ஆண்டு மலர் இன்று புதுப் பொலிவு பெற்று 'நக்கீரம்' என்ற புதிய நாமகரணத்துடன் வெளிவரத் தலைப்பட்டுள்ளது.

'நெற்றிக்கண் திறப்பினும் குற்றம் குற்றமே' என்று சிவனைப் பார்த்து எதுவித அச்சமுமின்றி அன்று நக்கீரர் சொன்ன தத்துவத்தினை அடிப்படையில் கொண்டுள்ளதாக காணப்படும் நிலையினில் 'நக்கீரம்' என்று எமது மலருக்கு நாமம் சூட்டியது சாலச் சிறந்தது என்பதே எனது தாழ்மையான கருத்தாகும்.

இனி எமது மன்றத்தின் இவ்வருடத்திற்கான செயற்பாடுகளை நோக்குமிடத்து 1995ஆம் ஆண்டிற்கான அங்குரார்ப்பண கூட்டம் 17/02/1995 அன்று கல்லூரியின் பிரதான மண்டபத்திலே முன்னாள்மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றத் தலைவர் நீதியரசர் K.பாலகிட்டணர் தலைமையிலே நடைபெற்ற விழாவுடன் எமது மன்றத்தின் நடவடிக்கைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

இக்கூட்டத்தில் சிறப்பு விருந்தினர்களாக கல்லூரி அதிபர் திரு. வால்டர் லடுவ ஹெட்டி, சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் திரு. R. சிவகுருநாதன் ஆறியோர் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

அடுத்தபடியாக வழமையாக நடைபெறும் நிகழ்ச்சியான சிவராத்திரி விழா 27/02/1995 அன்று ஸ்ரீ பொன்னம்பலவாணேஸ்வரர் ஆலயத்திலே நடைபெற்றது. இங்கு பிரதம அதிதியாக பிரதம நீதியரசர் G. P. S. De Silva, மேல் நீதிமன்ற நீதிபதி சி. வி. விக்கினேஸ்வரன் மாவட்ட நீதிபதிகள், கல்லூரி அதிபர், சட்டத்தரணிகள், திருமதியமுனா கணேசலிங்கம், மற்றும் விரிவுரையாளர்கள் கலந்து சிறப்பித்தனர். அத்துடன் அனைத்து இன சட்டக் கல்லூரி மாணவர்களும், கொழும்பு பல்கலைக்கழக மாணவர்களும் கலந்து கொண்டனர். இறுதியில் பிரசாதம் வழங்கப்பட்டது.

அடுத்தபடியாக இம்முறை எப்பாடுபட்டேனும் எமது மன்றம் தனது மலரை வெளியிடுதல் வேண்டும் என்ற தீர்மானம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. அத்தோடு முன்னர் எமது மன்றம் நடாத்தியது போல பலவிதமான போட்டிகளும், கலை நிகழ்ச்சிகளும் அடங்கிய விழா ஒன்றை நடாத்த வேண்டும் என்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

இதன் முதற்கட்டமாக நூல் வெளியீடுவதற்கான ஆயத்தங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் அதேவேளை இந்து சமயத் தலைப்புகள் அடங்கிய கட்டுரைப் போட்டி யொன்று நடாத்தப்பட்டது. இதன் நடுவராக சுடமையாற்றிய திரு. சிவா கிருஷ்ண மூர்த்தி அவர்கட்கு எமது நன்றிகள் உரித்தாகுக.

அடுத்தபடி முறையாக, பலவித எதிர்ப்புகளுக்கும் மத்தியில் வெற்றிகரமாக அமிர்த விங்கம் ஞாபகார்த்த வெற்றிக் கேடயத்திற்கான விவாத அணித் தெரிவு நடைபெற்றது. இதில் வென்றவர்களுக்கு எமது மன்றத்தின் சார்பில் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதற்கு நடுவர்களாக கொழும்பு பல்கலைக்கழகவிரிவுரையாளரான மா. சிவபாதம். சட்டக்கல்லூரி விரிவுரையாளர் திருமதி நாகேந்திரா, சட்டத்தரணி சசாங்கன் ஆகியோர் சுடமையாற்றினார்கள். எமது இனிய நன்றிகள் இவர்களுக்கு உரித்தாகட்டும்.

அடுத்ததாக எழுந்தமான பேச்சுப் போட்டி நடைபெற்றது. இதற்கு சட்டத் தரணி சிவபாலன் அரச சட்டத்தரணி புவிதரன், சட்டத்தரணி இளஞ்செழியன் (LLM) ஆகியோர் சுடமையாற்றினார்கள்.

இவையனைத்தும் நடந்து முடிந்து வரும் கட்டத்திலே மொட்டாக இருந்த எமது மலர் சிறிது சிறிதாக விரிந்து இன்று உங்கள் முன் மணம் பரப்பிக் கொண்டிருக்கிறது.

எமது மலர் இன்று மலர்வதற்கு காரணமாக இருந்த அனுசரணையாளர்கள், விளம்பரதாரர்கள், மாணவர்கள், ஆய்வுக் கட்டுரை தந்த சட்டத்தரணிகள், சட்ட அறிஞர்கள், நீதிபதிகள் ஆகியோருக்கும் எமது மலரின் ஆய்வுக்கட்டுரைகளை ஆராய்ந்து திறம்பட ஒழுங்குபடுத்திய எமது விரிவுரையாளர் திரு. மகாவிங்கசிவம் அவர்களுக்கும் நினைவுக் கேடயங்கள், கிண்ணங்கள் முதலியவற்றை வழங்கியவர்களுக்கும் எமது மன்றத்தின் சார்பில் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கேடயங்களை வழங்குவதற்கு முக்கிய உதவி புரிந்த திரு. சிவபாலன். திரு. எஸ். சிவபாதசந்தரம், திரு. ராஜாசின்னத்துரை அவர்களுக்கு மன்றத்தின் சார்பில் நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக எமது இந்து மகா சபையானது தலயாத்திரை செல்லத் தீர்மானித்துள்ளது.

எமது மன்றம் அடுத்து வரும் ஆண்டுகளிலும் இதேபோல மலர் வெளியிட்டு கலை நிகழ்ச்சியும் நடாத்த மேற் குறிப்பிட்ட அனைத்து தரப்பினரின் உதவியையும், ஆசிகளையும் எதிர்பார்க்கின்றோம்.

செல்வன் கு. சாந்தகுமார்
(பொதுச் செயலாளர்)

With the Compliments

of

Kumaran's Trade Centre

19, DAILY FAIR COMPLEX, KANDY ROAD, N-ELIYA.
Dial : 3416

Res.
28, Water Field Bank,
Nuwara-Eliya.
Dial : 3291

Books
Stationery
Gift Items
Fancy Goods

WITH THE COMPLIMENTS

OF

Royal Communication (Pvt) Ltd.

113, CHATHAM STREET,

COLOMBO-1.

SRI LANKA

T. Phone : 437125, 437126, 437648 432250, 436984

Telex : 23054 ROYALE CE

Fax : 438006 ROYALE COM

With the Best Compliments from

Kalaimagal Stores

(PAWN BROKERS)

*DEALERS IN AGRO CHEMICALS
VEGETABLE SEEDS, SEED POTATOES WATER PUMPS
SPRAYERS MISTBLOWERS FERTILIZER CEMENT
& HOSE PIPE.*

Branch:
Kalimagal Stores,
No. 251 A, Udapussellawa Road,
Hawa Eliya, Nuwara-Eliya.

No. 53 E, Temple Building,
Ragala Bazaar,
Halgranoya.
T' Phone : 052/5212 & 5312

With the Best Compliments from

**DEALERS IN TEXTILES FANCY GOOD'S
& PAWN BROKERS**

VIJAYA TEXTILES

Branch :
Vijaya's,
74, New Bazaar Street,
Nuwara-Eliya.

**63, RAGALA BAZAAR,
HALGRANOYA.**

Phone No. 052-5220/5303/5351

**With Best Compliments
from**

Gayathari Agro Centre

Prop. S. S. V. YOGESWARAN

*Dealers In : Vegetable Seeds Agro Chemicals
Seed Potatoes & Fertilizers*

(G. VIDEO FILMS)

No. 16, Daily Fair Complex,
Nuwara-Eliya.

Shop T. P. 052-3473
Celltel 072-26344

WITH BEST COMPLIMENTS FROM

**COMPUTER EDUCATION SERVICE;
COMPUTER TRAINING SERVICE;
COMPUTER SALES & SERVICE;
SOFTWARE DEVELOPMENTS;
COMPUTER CONSALTANCY...**

DCS, CO-ORDINATING OFFICE, 22 - 1/1, FIRST FLOOR, GALLE ROAD, DEHIWALA.
TEL. 094-01-594753, FAX 094-01-583915

With the Best Compliments

from

**EXPO VIDEO MOVIESS
&
EXPO PAWN BROKERRS**

**44 Y, 45 E, Daily Fair Complex,
Kandy Road,
Nuwara - Eliya.**

**052 - 2072
078 - 71139**

சட்ட மாணவர் இந்து மகாசபையின்
இச் சீரிய முயற்சிக்கு
எமது வாழ்த்துக்கள்!

P. R. Ramasamy Stores

கோனார் கடை,
இல. 13, பஸ் நிலைய வீதி,
ராகலை.

Best Compliments from

CHANDRA STORES

Importers Exporters General Merchants & Wholesale Dealers

60. NEW MOOR STREET,
COLOMBO-12.

Phone : 448420, 436108 (Fax)
343959 343960

With Compliments From

SK Graphics (Pte) Ltd.

111 2/1, CHATHAM STREET,
COLOMBO-1.
SRI LANKA.

Tel : 448811, 445710 Fax : 445711 TLX : 21363 JAYACO CE

*We Specialise in Graphics Designs
Printing and Packaging.*

WE SUPPLY HIGH QUALITY COLOUR SEPERATION
AND LACER CUT DIE MOULDS.

With best Wishes

from

S. J. (Pvt) Ltd.

*Authorised Distributor Islandwide for
A. E. F. (Pvt) Ltd.
Lanka Superb A. E. F. Red Lable
A. E. F. Extra Special Old Vat Arrack*

Office :

**1/3, Micheal Fernando Road,
Kanuwana, Ja-Ela.**

Phone : 536007 Fax : 941-536007

Celltel : 078-68270 .

Factory :

**718, Negombo Road,
Mathumagala,
Ragama.**

WITH COMPLIMENTS

OF

UNIVERSE ELECTRIC CO.

160, 1st CROSS STREET,

COLOMBO-11.

Tel: 338985, 342234, 440507

Fax: 440507

With Best Compliments

from

'LALLANS'
FOR QUALITY SPORTS GOODS

LALLANS ENGINEERS
(Manufacturers of Sports Goods)

Branch :

COLOMBO ROAD, MALANGAMA, RATNAPURA.
Tel : 045-2613 Fax : 850864

Head Office :

No. 255, HIGH LEVEL ROAD, MORAKETIYA, PANNIPITIYA.
Tel : 850864 Fax : 850864

Factory :

No. 147, HIGH LEVEL ROAD, MAHALWARAWA, KOTTAWA.
Tel : 034 - 61182

**WITH THE BEST COMPLIMENTS
OF**

Link Imports & Exports (Pvt) Ltd.

86/1, CHATHAM STREET,
COLOMBO-1.

Tel: 435959, 436006 · Fax: 438006, 435959c
TLX: 23054 ROYALE CE Att. LINK IMPORT

With the Compliments

of

EASY TRAVEL AND TOURS(PVT)LTD.

III - I/I, CHATHAM STREET,
COLOMBO - I,
SRI LANKA.

TEL: 436985, 437133, 431333, 432243
FAX: 438006
TELEX: 23054 ROYALE CE

With the Best Compliments

from

Pl. Mtt.

Muthukaruppan Chettiar (Pvt) Ltd.

Jewellers Since 1937

36, SEA STREET,

COLOMBO-II.

Tel : 328478 - 325820

**With Best Compliments
from**

MILLERS LIMITED

SOLE AGENTS / DISTRIBUTORS

- ★ KODAK Photographic Products
- ★ KRAFT Products
- ★ VEGEMITE
- ★ FOSTER'S LAGER
- ★ SHEAFFER Writing Instruments
- ★ BONLAC Skim Milk Powder
- ★ LITA Full Cream Milk Powder
- ★ FIRDLATER'S Finest Scotch Whisky, Wines & Spirits

**P. O. BOX 100,
50, YORK STREET,
COLOMBO-1.**

Tel : 329151 (5 Lines)

ESTABLISHED 1854

மனித நேயம் தழைத்திட

நக்கீரம் உழைத்திட

வாழ்த்துக்கள் கோடி.

WITH COMPLIMENTS

OF

AIBANS LIMITED

498, GALLE ROAD,

COLOMBO 3.

Best Compliments from

Geetha Communication

391A Galle Road,
COLOMBO - 4.

I. D. D., Local Call

Telephone: No. 58550 - 593014

Fax: 587352

சட்ட மாணவர் இந்து மகா சபையின்
இச் சீரிய முயற்சிக்கு
எமது வாழ்த்துக்கள்!

ஸ்ரீ தாமோதர விலாஸ்

சைவ உணவகம்

141, Sri Kathirasan Street,
Colombo - 13.

With the Best Compliments from

HERO

NO. 57 3/2, FATHA BUILDING,
2nd, CROSS STREET, COLOMBO-11.

Fax: 431466

Tele Phone: 327686.

WITH BEST COMPLIMENTS FROM

UNITY TRADING CO.

No. 127 2/17, KEYZER STREET,
COLOMBO-11.

T. Phone: 449805.

With Best Compliments

from

GESTETNER

**OVER 100 YEARS
THE WORLD LEADER IN**

REPROGRAPHICS

**FACSIMILE, DUPLICATORS, SCANNERS PHOTOCOPIERS
COMPUTERS, DIGITAL COPY PRINTERS, VELO BINDERS**

GESTETNER OF CEYLON LIMITED

**192, VAUXHALL STREET,
COLOMBO 2.**

TELEPHONE : 323826/7, 327516, 541262, 421505,

Best Compliments from

Abdus Sattar Haji Yusuf & Co.

123, PRINCE STREET,

COLOMBO II.

T. phone : 449412, 423647

With Best Compliments from

IMTIAZ TEX

Wholesale & Retail Dealers in Readymade Garments for Ladies, Gents & Children

32/2, Third Cross Street,

Colombo - 11.

With Best Wishes from

Saravanas Jewellers

46, SEA STREET,

COLOMBO-11.

Tel: 434546, 447690

With the Best Compliments from

Manamagal Jewel Palace

GUARANTEED SOVEREIGN GOLD

91, SEA STREET,

COLOMBO II.

T'Phone: 431409

With the Compliments
of

Samju Maritime Agencies

Ship Chandlers & Marine Contractors

Office : 177/1, Wasala Road,
Kotahena, Colombo - 13.

Sri Lanka:

Tel : 331937 (24Hrs)

Telex : 22078 MAWELI CB

Fax : 331937/336253 (Attn, Mr. Raja)

Cable : VITHYA - CMB

With Compliments From

“Yogesh Trade Centre”

General Hardware

4, Main Street,
Galaha,
Kandy.

With Best Compliments

from

Nisol Corrugated Cartons Ltd

129, REID AUENVE,

COLOMBO - 04.

Tel: 502284, 502285, 587383.

Fax: 502423, 592267

With the Best Compliments from

Jaya Lalithanghi Jewellers

225, GALLE ROAD,
BAMBALAPITIYA,
COLOMBO 4.
Tel: 595144

WITH THE COMPLIMENTS

OF

✱

RAMES TRADE CENTRE

92, MAIN STREET,
BANDARAWELA.
Phone: 057 - 3029

WITH COMPLIMENTS FROM

Haji Mohammed Nasar
Director

THREE LIGHTS (PVT) LTD.

Importers, Wholesale Dealers, Commission Agents For All Kinds of
Yarn, Grey Fabrics, Textiles And Items of Any Description
57 B/1, Second Cross Street,
Colombo - 11. Sri Lanka

Tele Office : 337015-338472

Mobile : 071-29185

Fax : 94-1-422649-447122

Residence : 500 318-501873

Tlx : 22762 MULTRA CE

Att : NASAR

BEST WISHES FROM

GOLD STAR
SALES CENTRE

Dealers in Ready Made 'Shirts'

No. 1, 3rd CROSS STREET,
COLOMBO - 11.

Tel: 338901

With the Best Compliments
from

A K GOLD HOUSE (PVT) LTD.

Jewellers & Gem Merchants

ARTICLES ARE ALL GUARANTEED AND GENUINE

84, SEA STREET, COLOMBO-II.

Telephone: 327648 - 433712 - 328991

With the Compliments from

INTER MOD (PVT) LTD. (BOOK SHOP)

For School Books, Stationeries, Gift Items & Greeting Cards

240, GALLE ROAD,

COLOMBO-06.

Telephone: 503141.

Best Wishes from

AMIEKO ENTERPRISE

GENERAL MERCHANTS & COMMISSION AGENTS

31, FOURTH CROSS STREET,

COLOMBO-II.

Telephone: 430772, 347306.

With the Best Compliments

from

Vijeya Enterprise

44-B, 4th CROSS STREET,

COLOMBO-II.

Telephone: 437990, 338116.

With the Best Compliments from

Dr. M. Ramajeyam

JUSTICE OF PEACE
(ALL ISLAND)

Parakrama Medical Centre

126, PARAKRAMA ROAD
Colombo - 14.
T'phone: 435974

Residence :
122, PARAKRAMA ROAD,
Colombo - 14.
T'phone: 435974.

WITH BEST COMPLIMENTS FROM

Mr. R. Sivalingam

[No. 15, ROHINI ROAD,
I. T. M. S

With the Best Compliments
from

NEW ZEALAND MILK PRODUCTS TMO
LANKA (PVT) LTD

Please Patronize
Our Advertisers.

WITH THE COMPLIMENTS

OF

NIMO & COMPANY (PVT) LTD

44, KYNSEY ROAD,

COLOMBO 08.

TEL: 697401 / 693904

இவர்களுக்கு எமது நன்றிகள்

நக்கீரம் சீருடன் வெளிவர களம் சமைத்தோர் பலர். சேது படைக்க உதவிய சிறு அணிலைக் கூட மறக்காத இராமன் அடியொற்றி இவர்கள் அனைவருக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விக்கினங்கள் தகர்த்து இம்மலர் சிறப்பாய் வெளிவர அருளிய இறைவனுக்கு,

மலரின் ஆக்கங்களை பட்டை தீட்டி பொலிவூட்டிய எமது விரிவுரையாளர் திரு. மகாலிங்கசிவம் அவர்களுக்கு.

சபை நடவடிக்கைகள் மற்றும் மலர் வெளியீடு தொடர்பாக எமக்கு வழிகாட்டி என்றும் எமது பக்க பலமாக விளங்கும் பெரும் பொருளாளர் திருமதி கே. நாகேந்திரா அவர்களுக்கு.

மலரின் ஆதார சுருதியான ஆக்கங்கள் தந்துதவிய நீதிபதிகள், சட்டத்தரணிகள், விரிவுரையாளர்கள் மற்றும் ஏனையோர்க்கு.

இந்து சமயம் தொடர்பான கட்டுரைகளை உவந்தளித்த மாணவர்களுக்கு,

சபை நடவடிக்கைகள், மலர் வெளியீடு மற்றும் விழா சிறப்பிக்க நிதியுதவி வழங்கிய சட்டத்தரணிகளுக்கு, குறிப்பாக மன்ற செயற்பாடுகளில் தீவிர அக்கறை காட்டும் திரு. க. நீலகண்டன், சு. துரைராஜா, திரு. சிவபாலன் ஆகியோருக்கு.

பாரி வழிநின்று வாரி வழங்கிய விளம்பரதாரர், நலன் வீரும்பிகளுக்கு, உசாத்துணைக்கு அரும்பெரும் நூல்கள் தந்துதவிய Dr. H. W. தம்பையா அவர்களுக்கு.

அட்டை, ஏனைய படங்களில் வண்ணக் கோலமிட்ட யுனி ஆர்ட்ஸ் நிறுவனத்தாருக்கு,

இம்மலரெனும் சிற்பம் பொலிவுற எம்மிலும் அதிகமாக உழைத்த குமரன் அச்சத்தின் திரு. M. M. டேவிட் முதலான சிற்பிகளுக்கு, அச்ச உரிமையாளருக்கு.

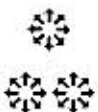
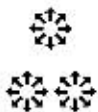
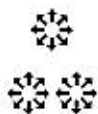
வேண்டிய போதெல்லாம் உதவி பகர்ந்த மன்ற உறுப்பினர் அனைவர்க்கு,

பெயர் குறிப்பிட மறந்த ஆனால் மேற் கூறியவற்றை ஒப்ப உதவிகள் வழங்கிய சான்றோர்களுக்கு.

இம்மலரில் காணப்படும் படைப்புகள் அனைத்திற்கும் அதனதன் ஆசிரியர்களே பொறுப்பேற்கின்றனர்... நிற்க... அற்பர் சிறு முயற்சியாம் இம்மலரில் ஏதேனும் தவறுகள் இருப்பின் பெரியோர் பெருந்தன்மையுடன் மன்னிப்பார்கள் என நம்புகிறேன்.

— இதழாசிரியர் —

With the best compliments from

DULUX WORLD CLASS PAINTS

NOW AVAILABLE IN 10 LT PLASTIC BUCKETS.

- * **ECONOMICAL - SAVE RS. 6/- PER LITRE.**
- * **REUSABLE HIGH QUALITY BUCKET.**

For further details contact:

CIC Paints (Pvt) Limited

A member of ICI Paints World Group

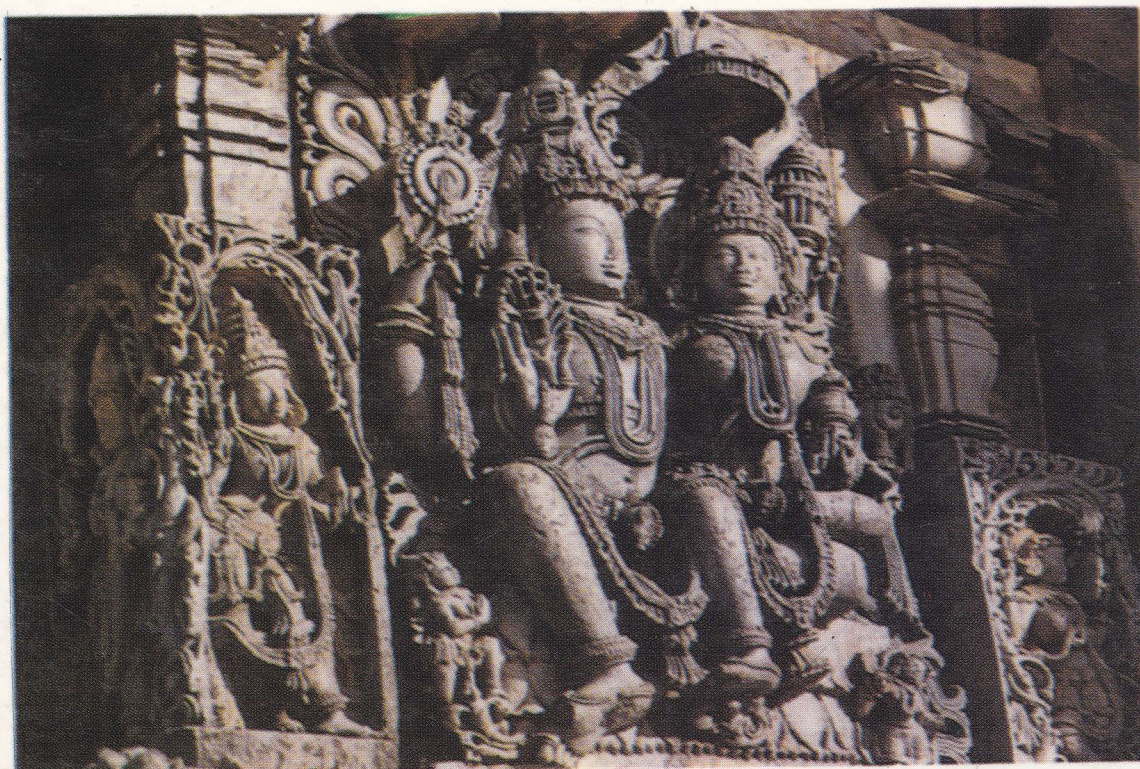
No. 199, Kew Road
Colombo 2.

Paints

With the best compliments
of
PAINTS & GENERAL INDUSTRIES LTD.

Manufactures of quality Paints & Finishes

Office:
4TH, FLOOR,
PROPERTEX COURT
108 W. A. D. RAMANAYAKE MAWATHA,
COLOMBO - 2.

TEL: 524136 / 421625 / 324625
FAX: 440490